

České vydání

Právní předpisy

Ročník 65
27. června 2022

Obsah

I Legislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/991 ze dne 8. června 2022, kterým se mění nařízení (EU) 2016/794, pokud jde o spolupráci Europolu se soukromými subjekty, zpracování osobních údajů Eupolem pro usnadnění trestního vyšetřování a úlohu Europolu v oblasti výzkumu a inovací 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/992 ze dne 8. června 2022, kterým se mění nařízení (EU) 2016/1628, pokud jde o prodloužení zmocnění Komise přijímat akty v přenesené pravomoci ⁽¹⁾ 43

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/993 ze dne 8. června 2022 o minimální úrovni výcviku námořníků ⁽¹⁾ 45

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2022/991

ze dne 8. června 2022,

kterým se mění nařízení (EU) 2016/794, pokud jde o spolupráci Europolu se soukromými subjekty, zpracování osobních údajů Europolem pro usnadnění trestního vyšetřování a úlohu Europolu v oblasti výzkumu a inovací

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 88 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Agentura Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) byla zřízena nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ⁽²⁾ na podporu a posílení činnosti příslušných orgánů členských států a jejich vzájemné spolupráce při předcházení závažné trestné činnosti dotýkající se dvou nebo více členských států, terorismu a těm formám trestné činnosti, které se dotýkají společného zájmu, jež je předmětem některé z politik Unie, a při boji proti takové trestné činnosti.
- (2) Evropa čelí bezpečnostnímu prostředí, které se dynamicky mění, a vyvíjejícím se a stále složitějším bezpečnostním hrozbám. Teroristé a ostatní pachatelé trestné činnosti využívají digitální transformaci a nové technologie, zejména jak vzájemné propojení tak rozostření hranic mezi fyzickým a digitálním světem například pro zastírání své trestné činnosti nebo identity pomocí stále sofistikovanějších technik. Teroristé a ostatní pachatelé trestné činnosti jsou v dobách krize zjevně schopni přizpůsobit své způsoby fungování a vyvinout novou trestnou činnost, včetně využití nástrojů založených na technologiích pro znásobení a rozšíření rozsahu a šíře trestné činnosti, již se dopouštějí. Terorismus zůstává významnou hrozbou pro svobodu a způsob života občanů Unie.
- (3) Neustále se rozvíjející a komplexní hrozby se šíří přes hranice, zahrnují nejrůznější trestné činy, jež usnadňují, a projevují se v organizovaných zločineckých skupinách, které páchají různé druhy a širokou škálu trestné činnosti. Jelikož opatření na vnitrostátní úrovni a přeshraniční spolupráce nestačí k řešení těchto nadnárodních bezpečnostních hrozeb, využívají příslušné orgány členských států stále více podporu a odborné znalosti, které nabízí Europol pro předcházení závažné trestné činnosti a terorismu a boj proti nim. Od okamžiku nabytí účinku nařízení (EU) 2016/794 se operativní význam úkolů Europolu podstatně zvýšil. Prostředí nových hrozeb dále mění rozsah a druh podpory, jakou členské státy od Europolu potřebují a očekávají, při udržování bezpečnosti občanů.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. května 2022 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 24. května 2022.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí Rady 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53).

- (4) Proto by tímto nařízením měly být Europolu svěřeny další úkoly, které by mu umožnily lépe podporovat příslušné orgány členských států, a to při plném zachování odpovědnosti členských států v oblasti národní bezpečnosti stanovené v čl. 4 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). Posílený mandát Europolu by měl být vyvážen posílenými zárukami, pokud jde o základní práva, a vyšší mírou odpovědnosti, povinností a dohledu, včetně parlamentního dohledu a dohledu prostřednictvím správní rady Europolu (dále jen „správní rada“). K plnění posíleného mandátu Europolu by mu měly být na podporu jeho dalších úkolů poskytnuty odpovídající lidské a finanční zdroje.
- (5) Jelikož Unie čelí rostoucím hrozbám ze strany organizovaných zločineckých skupin a teroristickým útokům, musí účinná reakce donucovacích orgánů zahrnovat dostupnost dobře vyškolených interoperabilních zvláštních zásahových jednotek specializovaných na zvládání krizových situací způsobených lidskou činností. V Unii spolupracují tyto zvláštní zásahové jednotky členských států na základě rozhodnutí Rady 2008/617/SVV⁽³⁾. Europol by měl být schopen těmto zvláštním zásahovým jednotkám napomáhat poskytováním technické a finanční podpory, čímž se doplní úsilí vyvíjené členskými státy.
- (6) V posledních letech v mnoha jurisdikcích v Unii i mimo ni cílily na veřejné i soukromé subjekty rozsáhlé kybernetické útoky, včetně útoků ze třetích zemí, které postihly různá odvětví, včetně dopravy, zdravotnictví a finančních služeb. Předcházení těmto kybernetickým útokům, jejich odhalování, vyšetřování a stíhání jsou podporovány koordinací a spoluprací mezi příslušnými aktéry, včetně Agentury Evropské unie pro kybernetickou bezpečnost (ENISA) zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/881⁽⁴⁾, příslušných orgánů pro bezpečnost sítí a informačních systémů stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148⁽⁵⁾, příslušných orgánů členských států a soukromých subjektů. Aby byla zajištěna účinná spolupráce mezi všemi příslušnými aktéry na úrovni Unie i na vnitrostátní úrovni v případě kybernetických útoků a kybernetických hrozeb, měl by Europol spolupracovat s agenturou ENISA především prostřednictvím výměny informací a poskytováním analytické podpory v oblastech, které spadají do jejich příslušných pravomocí.
- (7) Vysoce riziková pachatelé trestné činnosti hrají vedoucí roli ve zločineckých sítích a jejich trestná činnost představuje vysoké riziko pro vnitřní bezpečnost Unie. V boji proti vysocí rizikovým organizovaným zločineckým skupinám a jejich vedoucím členům by Europol měl mít možnost podporovat členské státy a zaměřit jejich vyšetřování na členy a vedoucí členy těchto zločineckých sítí, jejich trestnou činnost a jejich finanční aktiva.
- (8) Hrozby, které představují závažné trestné činy, vyžadují koordinovanou, soudržnou, multidisciplinární a meziresortní reakci. Europol by měl mít možnost usnadňovat a podporovat tuto bezpečnostní iniciativu členských států, jako je evropská multidisciplinární platforma pro boj proti hrozbám vyplývajícím z trestné činnosti (EMPACT), která vychází ze zpravodajských informací, za účelem určení, stanovení priorit a řešení hrozeb závažných trestných činů. Europol by měl mít možnost těmto iniciativám poskytovat administrativní, logistickou, finanční a operativní podporu.
- (9) Schengenský informační systém (SIS), zřízený v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1862⁽⁶⁾, je základním nástrojem pro udržení vysoké úrovně bezpečnosti v prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Europol jako středisko pro výměnu informací v Unii přijímá a uchovává cenné informace od třetích zemí a mezinárodních organizací o osobách podezřelých ze zapojení do trestné činnosti spadající do působnosti Europolu. Europol by měl v rámci svých cílů a svého úkolu podporovat členské státy v předcházení závažné trestné činnosti a terorismu a v boji proti nim podporovat členské státy při zpracovávání údajů poskytovaných třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi Europolu tím, že

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2008/617/SVV ze dne 23. června 2008 o zlepšení spolupráce mezi zvláštními zásahovými jednotkami členských států Evropské unie v krizových situacích (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 73).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/881 ze dne 17. dubna 2019 o agentuře ENISA („Agentuře Evropské unie pro kybernetickou bezpečnost“), o certifikaci kybernetické bezpečnosti informačních a komunikačních technologií a o zrušení nařízení (EU) č. 526/2013 („akt o kybernetické bezpečnosti“) (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 15).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148 ze dne 6. července 2016 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii (Úř. věst. L 194, 19.7.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1862 ze dne 28. listopadu 2018 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, o změně a o zrušení rozhodnutí Rady 2007/533/SVV a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1986/2006 a rozhodnutí Komise 2010/261/EU (Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 56).

navrhne, aby členské státy mohly do SIS vložit záznamy pod novou kategorií informačních záznamů v zájmu Unie (dále jen „informační záznamy“) s cílem zpřístupnit tyto informační záznamy koncovým uživatelům SIS. Za tímto účelem by měl být zaveden mechanismus pravidelného podávání zpráv s cílem zajistit, aby členské státy a Europol byly informovány o výsledcích ověřování a analýz těchto údajů a o tom, zda byly informační záznamy vloženy do SIS. Způsoby spolupráce členských států při zpracovávání těchto údajů a vkládání záznamů do SIS, zejména pokud jde o boj proti terorismu, by měly být mezi členskými státy neustále koordinovány. Správní rada by měla upřesnit kritéria, na jejichž základě by mělo být Europolu umožněno vydávat návrhy na vkládání těchto informačních záznamů do SIS.

- (10) Europol hraje důležitou roli při podpoře mechanismu hodnocení a monitorování k ověření uplatňování schengenského *acquis*, stanoveného nařízením Rady (EU) č. 1053/2013 ⁽⁷⁾. Europol by proto měl na požádání členských států přispívat svými odbornými znalostmi, analýzami, zprávami a dalšími relevantními informacemi k hodnotícímu a monitorovacímu mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis*.
- (11) Posouzení rizik přispívá k předvídání nových trendů a řešení nových hrozeb závažných trestných činů a terorismu. Aby mohl Europol podporovat Komisi a členské státy při provádění účinného posouzení rizik, měl by Komisi a členskými státy poskytovat analýzy posouzení hrozeb na základě informací, které má o jevech a trendech v trestné činnosti, aniž by byla dotčena právních předpisů Unie o řízení rizik v oblasti cel.
- (12) Aby financování výzkumu v oblasti bezpečnosti ze strany Unie dosáhlo cíle, kterým je rozvinout plný potenciál tohoto výzkumu a řešit potřeby prosazování práva, měl by Europol napomáhat Komisi při určování klíčových výzkumných témat, vypracovávání a provádění rámcových programů Unie v oblasti výzkumu a inovací, které jsou důležité pro cíle Europolu. Europol by měl mít v relevantních případech možnost šířit výsledky svých výzkumných a inovačních činností v rámci svého příspěvku k vytváření synergií mezi výzkumnými a inovačními činnostmi příslušných institucí Unie. Při vymezování a koncipování výzkumných a inovačních činností relevantních pro cíle Europolu by měl mít Europol v případech potřeby možnost konzultovat Společné výzkumné středisko (JRC) Komise. Europol by měl přijmout veškerá nezbytná opatření k zabránění střetu zájmů. Pokud Europol napomáhá Komisi při určování klíčových výzkumných témat, vypracovávání a provádění rámcového programu Unie, neměl by z tohoto programu dostávat finanční prostředky. Je důležité, aby se Europol mohl spolehnout na poskytování přiměřeného financování s cílem být nápomocen členským státům a Komisi v oblasti výzkumu a inovací.
- (13) Unie a členské státy mají možnost přijmout omezující opatření týkající se přímých zahraničních investic z důvodu bezpečnosti nebo veřejného pořádku. Za tímto účelem stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/452 ⁽⁸⁾ rámec pro prověřování přímých zahraničních investic směřujících do Unie. Zvláštní pozornost si zasluhují přímé zahraniční investice do nově vznikajících technologií, neboť mohou mít významný dopad na bezpečnost a veřejný pořádek, zejména pokud jsou tyto technologie využívány příslušnými orgány členských států. Europol má vzhledem ke svému zapojení do monitorování nově vznikajících technologií a svému zapojení do vývoje nových způsobů využívání těchto technologií pro účely vymáhání práva, zejména prostřednictvím své inovační laboratoře a inovačního centra pro vnitřní bezpečnost EU, rozsáhlé znalosti o příležitostech, které tyto technologie nabízejí, jakož i o rizicích spojených s jejich používáním. Europol by proto měl mít možnost podporovat členské státy při prověřování přímých zahraničních investic do Unie a souvisejících rizik pro bezpečnost, které se týkají podniků poskytujících technologie, včetně softwaru používaného Eupolem pro předcházení trestným činům spadajících do působnosti Europolu, a jejich vyšetřování, nebo kritických technologií, které by mohly být použity k napomáhání terorismu. V této souvislosti by odborné znalosti Europolu měly podporovat prověřování přímých zahraničních investic a souvisejících rizik pro bezpečnost. Zvláště by se mělo zohlednit, zda se zahraniční investor již podílel na činnostech ovlivňujících bezpečnost, zda existuje vážné riziko toho, že je zahraniční investor zapojen do protiprávní či trestné činnosti, a zda je zahraniční investor pod přímou nebo nepřímou kontrolou vlády některé třetí země, a to i prostřednictvím dotací.

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1053/2013 ze dne 7. října 2013 o vytvoření hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* a o zrušení rozhodnutí výkonného výboru ze dne 16. září 1998, kterým se zřizuje Stálý výbor pro hodnocení a provádění Schengenu (Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 27).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/452 ze dne 19. března 2019, kterým se stanoví rámec pro prověřování přímých zahraničních investic směřujících do Unie (Úř. věst. L 79 I, 21.3.2019, s. 1).

- (14) Europol poskytuje specializované odborné znalosti v oblasti boje proti závažným trestným činům a terorismu. Na žádost členského státu by zaměstnanci Europolu měli mít možnost poskytnout v praxi operativní podporu příslušným orgánům tohoto členského státu při operacích a vyšetřováních, zejména usnadňováním přeshraniční výměny informací a poskytováním forenzní a technické podpory při operacích a vyšetřováních, a to i v rámci společných vyšetřovacích týmů. Na žádost členského státu by zaměstnanci Europolu měli mít právo být přítomni při provádění vyšetřovacích úkonů v daném členském státě. Zaměstnanci Europolu by neměli mít pravomoc provádět vyšetřovací úkony.
- (15) Jedním z cílů Europolu je podpora a posílení činnosti příslušných orgánů členských států a jejich vzájemné spolupráce při předcházení a potírání forem trestné činnosti, které se dotýkají společného zájmu, jenž je předmětem některé z politik Unie. Za účelem posílení této podpory by výkonný ředitel Europolu (dále jen „výkonný ředitel“) měl být oprávněn navrhnout příslušným orgánům členského státu, aby zahájily, vedly nebo koordinovaly vyšetřování trestného činu, který se týká pouze tohoto členského státu, ale dotýká se společného zájmu, jenž je předmětem některé z politik Unie. Europol by měl o každém takovém návrhu informovat Eurojust a případně Úřad evropského veřejného žalobce (dále jen „EPPO“) zřízený nařízením Rady (EU) 2017/1939 ⁽⁹⁾.
- (16) Zveřejnění totožnosti a některých osobních údajů podezřelých nebo odsouzených osob, které jsou hledány na základě vnitrostátního soudního rozhodnutí, zvyšuje šance členských států na lokalizaci a zatčení těchto osob. Na podporu členských států při lokalizaci a zatýkání těchto osob by Europol měl mít možnost zveřejňovat na svých internetových stránkách informace o nejhledanějších uprchlých osobách v Evropě u trestných činů spadajících do působnosti Europolu. Za stejným účelem by měl Europol usnadnit poskytování informací o těchto osobách ze strany veřejnosti členským státům a Europolu.
- (17) Jakmile Europol potvrdí, že osobní údaje, které obdržel, spadají do jeho působnosti, měl by být oprávněn tyto osobní údaje zpracovávat v těchto čtyřech případech. V prvním případě se obdržené osobní údaje týkají jakékoli z kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II nařízení (EU) 2016/794 (dále jen „příloha II“). V druhém případě se obdržené údaje sestávají z vyšetřovacích údajů, které obsahují data, jež se netýkají žádné z kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II, ale byly poskytnuty na základě žádosti o podporu ze strany Europolu pro konkrétní trestní vyšetřování členským státem, EPPO, Eurojustem nebo třetí zemí, a to za podmínky, že daný členský stát, EPPO, Eurojust nebo třetí země jsou oprávněny zpracovávat tyto vyšetřovací údaje v souladu s procesními požadavky a zárukami podle unijního a vnitrostátního práva. V tomto případě by měl mít Europol možnost zpracovávat tyto vyšetřovací údaje po dobu, po kterou poskytuje podporu pro konkrétní trestní vyšetřování. Ve třetím případě by se obdržené osobní údaje nemusely týkat kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II a nebyly poskytnuty na základě žádosti o podporu ze strany Europolu pro konkrétní trestní vyšetřování. V tomto případě by měl mít Europol možnost ověřit, zda se tyto osobní údaje týkají některé z těchto kategorií subjektů údajů. Ve čtvrtém případě byly obdržené osobní údaje předány za účelem výzkumných a inovačních projektů a netýkají se kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II.
- (18) V souladu s článkem 73 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽¹⁰⁾ má Europol v příslušných případech a pokud možno jasně rozlišovat mezi osobními údaji týkajícími se kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II.
- (19) V případech, kdy členské státy využívají infrastrukturu Europolu pro výměnu osobních údajů o trestných činech nespádajících do působnosti Europolu, by Europol neměl mít k těmto údajům přístup a měl by být považován za zpracovatele podle článku 87 nařízení (EU) 2018/1725. V těchto případech by Europol měl být oprávněn zpracovávat tyto údaje, i když se netýkají kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II. V případech, kdy členské státy využívají infrastrukturu Europolu pro výměnu osobních údajů o trestných činech spadajících do působnosti Europolu a poskytují Europolu přístup k těmto údajům, by se na jakékoli jiné zpracování těchto údajů Europolem měly uplatňovat požadavky týkající se kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II.

⁽⁹⁾ Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (EPPO) (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (20) Při dodržení zásady minimalizace údajů by měl být Europol oprávněn ověřit si, zda se osobní údaje získané v souvislosti s předcházením trestným činům spadajícím do jeho působnosti a bojem proti nim týkají jedné z kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II. Za tímto účelem by měl být Europol oprávněn provést předběžnou analýzu obdržených osobních údajů pouze za účelem určení, zda se tyto údaje týkají uvedených kategorií subjektů údajů, tak, že je porovná s osobními údaji, které již má, aniž by v této fázi tyto osobní údaje dále analyzoval. Tato předběžná analýza by měla proběhnout předtím, než Europol zahájí zpracování údajů pro účely křížové kontroly, strategické analýzy, operativní analýzy nebo výměny informací, a odděleně od tohoto zpracování, a poté, co Europol ověří, zda jsou dané údaje relevantní a nezbytné pro plnění jeho úkolů. Jakmile Europol potvrdí, že se osobní údaje týkají kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II, měl by být oprávněn tyto osobní údaje zpracovávat pro účely křížové kontroly, strategické analýzy, operativní analýzy nebo výměny informací. Pokud Europol dospěje k závěru, že se osobní údaje netýkají kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II, měl by tyto údaje vymazat.
- (21) Kategorizace osobních údajů v daném souboru údajů se v důsledku nových informací, které vyplynuly z trestního vyšetřování, například pokud je o dodatečné podezřelé, může časem měnit. Z tohoto důvodu by měl být Europol oprávněn zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytně nutné a přiměřené za účelem určení kategorií subjektů údajů, jichž se dané údaje týkají po dobu nejvýše 18 měsíců od okamžiku, kdy Europol zjistí, že tyto údaje spadají do jeho působnosti. Europol by měl být oprávněn v řádně odůvodněných případech prodloužit tuto dobu až na tři roky za předpokladu, že je toto prodloužení nezbytné a přiměřené. O tomto prodloužení by měl být informován evropský inspektor ochrany údajů (EIOÚ). V případě, že zpracování osobních údajů za účelem určení kategorií subjektů údajů není nadále nezbytné ani odůvodněné, a v každém případě pokud uplyne maximální doba pro zpracování údajů, by měl Europol tyto osobní údaje vymazat.
- (22) Množství údajů shromážděných při trestním vyšetřování je stále více a soubory údajů jsou stále složitější. Členské státy předkládají Europolu rozsáhlé a složité soubory údajů a požadují, aby Europol provedl jejich operativní analýzu za účelem zjištění souvislostí s trestnými činy jinými, než o kterých byly shromážděny údaje v rámci vyšetřování, a pachateli trestné činnosti v jiných členských státech i mimo Unii. Vzhledem k tomu, že Europol je schopen tyto přeshraniční souvislosti zjistit pomocí vlastní analýzy údajů efektivněji než členské státy, měl by být oprávněn podporovat členské státy při trestním vyšetřování zpracováním rozsáhlých a složitých souborů údajů za účelem zjištění těchto přeshraničních souvislostí, pokud jsou dodržovány přísné požadavky a záruky stanovené v tomto nařízení. Je-li to nezbytné k účinné podpoře probíhajícího konkrétního trestního vyšetřování v členském státě, měl by mít Europol možnost zpracovávat tyto vyšetřovací údaje, které jsou příslušné orgány členských států oprávněny zpracovávat v rámci tohoto konkrétního trestního vyšetřování v souladu s procesními požadavky a zárukami podle svého vnitrostátního práva a následně předat Europolu. To by mělo zahrnovat i osobní údaje, u nichž členský stát nebyl schopen zjistit, zda se tyto údaje týkají kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II. Pokud členský stát, EPPO nebo Eurojust poskytnou Europolu vyšetřovací údaje a požádají o podporu Europolu pro probíhající konkrétní trestní vyšetřování, měl by být Europol oprávněn zpracovávat tyto údaje tak dlouho, dokud bude podporovat toto konkrétní trestní vyšetřování v souladu s procesními požadavky a zárukami podle práva Unie nebo vnitrostátního práva.
- (23) Aby bylo zajištěno, že je každé zpracování údajů prováděné v rámci trestního vyšetřování nezbytné a přiměřené, měly by členské státy při předávání vyšetřovacích údajů Europolu zajistit soulad s právem Unie a vnitrostátním právem. Při předávání vyšetřovacích údajů Europolu s cílem požádat Europol o podporu pro konkrétní trestní vyšetřování by členské státy měly zvážit rozsah a složitost dotčeného zpracování údajů a druh a význam vyšetřování. Členské státy by měly informovat Europol o tom, že v souladu s procesními požadavky a zárukami podle jejich vnitrostátního práva nejsou nadále oprávněny zpracovávat údaje v rámci probíhajícího konkrétního trestního vyšetřování. Když Europol posoudí, že není možné poskytnout podporu probíhajícímu konkrétnímu trestnímu vyšetřování bez zpracování osobních údajů, měl by zpracovávat pouze osobní údaje, které se netýkají kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II. Europol by měl toto posouzení zdokumentovat. Europol by měl tyto údaje uchovávat funkčně odděleně od ostatních údajů a měl by je zpracovávat, pouze pokud je to nezbytné, aby mohl poskytnout podporu při probíhajícím konkrétním trestním vyšetřování, například v případě nové stopy.

- (24) Europol by rovněž měl mít možnost zpracovávat osobní údaje, které jsou nezbytné pro jeho podporu při konkrétním trestním vyšetřování v jednom či více členských státech, jestliže jsou tyto údaje poskytnuté třetí zemí, a to za předpokladu, že se na tuto třetí zemi vztahuje rozhodnutí o odpovídající ochraně podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680⁽¹¹⁾ (dále jen „rozhodnutí o odpovídající ochraně“); že Unie s touto třetí zemí uzavřela mezinárodní dohodu podle článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), která zahrnuje předávání osobních údajů pro účely prosazování práva (dále jen „mezinárodní dohoda“); že mezi Europolem a třetí zemí byla uzavřena dohoda o spolupráci umožňující výměnu osobních údajů před vstupem nařízení (EU) 2016/794 v platnost (dále jen „dohoda o spolupráci“); nebo v případě, že jsou vhodné záruky týkající se ochrany osobních údajů stanoveny v právně závazném nástroji, nebo pokud Europol dospěje na základě posouzení všech okolností předání osobních údajů k závěru, že tyto záruky existují v dané třetí zemi, a za předpokladu, že třetí země získala údaje v kontextu trestního vyšetřování v souladu s procesními požadavky a zárukami platnými podle svého vnitrostátního trestního práva. Pokud třetí země poskytuje vyšetřovací údaje Europolu, měl by Europol ověřit, zda množství osobních údajů není zjevně nepřiměřené ve vztahu ke konkrétnímu trestnímu vyšetřování, které Europol v dotčeném členském státě podporuje, a pokud možno, že neexistují žádné objektivní náznaky nasvědčující tomu, že třetí země získala vyšetřovací údaje při zjevném porušení základních práv. Pokud Europol dospěje k závěru, že tyto podmínky nejsou splněny, neměl by údaje zpracovávat a měl by je vymazat. Pokud třetí země poskytne Europolu vyšetřovací údaje, měl by mít pověřenec pro ochranu osobních údajů možnost v relevantních případech informovat evropského inspektora ochrany údajů.
- (25) Aby bylo zajištěno, že členský stát bude moci po trestním vyšetřování použít analytické zprávy Europolu v souvislosti se soudním řízením, měl by být Europol na žádost daného členského státu, Úřadu evropského veřejného žalobce nebo Eurojustu oprávněn uchovávat související vyšetřovací údaje za účelem zajištění pravdivosti, spolehlivosti a dohledatelnosti procesu předání zpravodajských informací o trestné činnosti. Europol by měl tyto údaje uchovávat funkčně odděleně od ostatních údajů a pouze po dobu, po kterou v členském státě probíhá soudní řízení související s tímto trestním vyšetřováním. Kromě toho je třeba zajistit přístup příslušných justičních orgánů, jakož i právo na obhajobu, zejména právo podezřelých nebo obviněných osob nebo jejich právníků na přístup k materiálům k případu. Za tímto účelem by měl Europol vést logy o veškerých důkazech a způsobech, jimiž byly předloženy nebo získány, aby byla možná účinná kontrola důkazů ze strany obhajoby.
- (26) Europol by měl být oprávněn zpracovávat osobní údaje, které obdržel před vstupem tohoto nařízení v platnost a které se netýkají kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II, v souladu s tímto nařízením v těchto dvou případech. V prvním případě by Europol měl být oprávněn zpracovávat tyto osobní údaje na podporu trestního vyšetřování nebo za účelem zajištění pravdivosti, spolehlivosti a dohledatelnosti procesu předání zpravodajských informací o trestné činnosti za předpokladu, že jsou dodrženy požadavky stanovené v přechodných ustanoveních týkajících se zpracování osobních údajů obdržených na podporu trestního vyšetřování. V druhém případě by měl být Europol rovněž oprávněn ověřit, zda se tyto osobní údaje týkají jedné z kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II, a to provedením předběžné analýzy těchto osobních údajů po dobu nejvýše 18 měsíců ode dne, kdy Europol tyto údaje obdržel poprvé, nebo v odůvodněných případech po delší dobu s předchozím souhlasem evropského inspektora ochrany údajů. Maximální celková doba zpracování osobních údajů za účelem této předběžné analýzy by neměla překročit tři roky ode dne, kdy Europol tyto údaje obdržel poprvé.
- (27) Přeshraniční případy závažných trestných činů nebo terorismu vyžadují úzkou spolupráci mezi příslušnými orgány dotčených členských států. Europol poskytuje nástroje na podporu této spolupráce při vyšetřování, a to zejména prostřednictvím výměny informací. Za účelem dalšího posílení této spolupráce při konkrétním trestním vyšetřování prostřednictvím společné operativní analýzy by členské státy měly mít možnost umožnit ostatním členským státům přímý přístup k informacím, které poskytly Europolu, aniž by tím byla dotčena jakákoli obecná nebo konkrétní omezení, jež stanovily pro přístup k těmto informacím. Každé zpracování osobních údajů členskými státy ve společné operativní analýze by mělo probíhat v souladu s tímto nařízením a směrnicí (EU) 2016/680.

⁽¹¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

- (28) Europol a EPPO by měly uzavřít pracovní ujednání, v němž se stanoví postup jejich spolupráce, přičemž se náležitě zohlední jejich příslušné úkoly a mandáty. Europol by měl úzce spolupracovat s EPPO a na jeho žádost aktivně podporovat vyšetřování, které EPPO provádí, mimo jiné poskytováním analytické podpory a příslušných informací. Europol by měl rovněž spolupracovat s EPPO, a to od okamžiku, kdy je EPPO nahlášeno podezření na spáchání trestného činu, až do okamžiku, kdy EPPO vydá rozhodnutí o zahájení trestního stíhání nebo jiné rozhodnutí ve věci, Europol bez zbytečného odkladu hlásit EPPO jakoukoli trestnou činnost, u níž by EPPO mohl vykonávat svou pravomoc. Za účelem posílení operativní spolupráce mezi Europolem a EPPO by měl Europol umožnit EPPO přístup k údajům v držení Europolu, na základě systému výskytu shody/bez výskytu shody, který informuje Europol pouze v případě výskytu shody, v souladu s tímto nařízením, včetně jakýchkoliv omezení stanovených subjektem, který informace Europolu poskytl. Pokud se na informace vztahuje omezení stanovené členským státem, měl by Europol postoupit tuto věc tomuto členskému státu, aby mu umožnil plnit jeho povinnosti podle nařízení (EU) 2017/1939. Dotčený členský stát by měl následně informovat EPPO v souladu se svým vnitrostátním postupem. Na spolupráci Europolu s EPPO by se měla vztahovat pravidla pro předávání osobních údajů institucím Unie stanovená v tomto nařízení. Europol by rovněž měl mít možnost podporovat vyšetřování vedená EPPO prostřednictvím analýzy rozsáhlých a složitých souborů údajů v souladu se zárukami a zárukami ochrany údajů stanovenými v tomto nařízení.
- (29) Europol by měl úzce spolupracovat s Evropským úřadem pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“) při odhalování podvodů, korupce a jakýchkoli jiných protiprávních jednání poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie. Za tímto účelem by měl Europol neprodleně předávat OLAFu informace, v souvislosti s nimiž by OLAF mohl vykonávat svou pravomoc. Na spolupráci Europolu s OLAFem by se měla vztahovat pravidla pro předávání osobních údajů institucím Unie stanovená v tomto nařízení.
- (30) Souvislosti se závažnými trestnými činy a terorismem často sahají mimo Unii. Europol si může vyměňovat osobní údaje se třetími zeměmi při zachování ochrany soukromí a základních práv a svobod subjektů údajů. Je-li to nezbytné pro vyšetřování konkrétního trestného činu spadajícího do působnosti Europolu, měl by být výkonný ředitel oprávněn v jednotlivých případech povolit určitou kategorii předávání osobních údajů do třetích zemí, pokud tato kategorie předávání souvisí s toutéž konkrétní situací, sestává ze stejných kategorií osobních údajů a stejných kategorií subjektů údajů, je nezbytná a přiměřená za účelem vyšetřování konkrétního trestného činu a splňuje všechny požadavky tohoto nařízení. Mělo by být možné, aby jednotlivá předání, na něž se vztahuje určitá kategorie předávání, zahrnovala pouze některé z těchto kategorií osobních údajů a kategorií subjektů údajů, jejichž předávání povolil výkonný ředitel. Mělo by být rovněž možné povolit kategorii předávání osobních údajů v těchto konkrétních případech: pokud je předání osobních údajů nutné k ochraně životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby; pokud je předání osobních údajů nezbytné k zabránění bezprostřednímu a závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti v některém členském státě nebo třetí zemi; pokud je účelem předání ochrana oprávněných zájmů subjektu údajů; v jednotlivých případech pro účely prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů; nebo pro stanovení, výkon nebo obhajobu právních nároků v souvislosti s prevencí, vyšetřováním, odhalováním či stíháním konkrétního trestného činu nebo výkonem konkrétního trestu.
- (31) Předávání údajů, které není založeno na schválení výkonným ředitelem, rozhodnutí o odpovídající ochraně, mezinárodní dohodě nebo dohodě o spolupráci, by mělo být povoleno pouze tehdy, pokud byly v právně závazném nástroji ohledně ochrany osobních údajů stanoveny vhodné záruky, nebo pokud Europol na základě posouzení všech okolností předání osobních údajů dospěje k závěru, že takové vhodné záruky existují. Europol by měl být pro účely tohoto posouzení oprávněn zohlednit dvoustranné dohody uzavřené mezi členskými státy a třetími zeměmi, které umožňují výměnu osobních údajů, jakož i skutečnost, že se na předání osobních údajů budou vztahovat povinnosti související se zachováním důvěrnosti a se zásadou specifčnosti, což zaručí, že tyto údaje nebudou zpracovány pro jiné účely než pro účely předání. Navíc je důležité, aby Europol vzal v úvahu, zda by mohly být osobní údaje použity v souvislosti s žádostí o trest smrti, jeho vynesením nebo výkonem ani s jakoukoli jinou formou krutého a nelidského zacházení. Europol by měl mít možnost požadovat další záruky.

- (32) Na podporu členských států při spolupráci se soukromými subjekty, pokud tyto soukromé subjekty mají informace důležité pro předcházení závažné trestné činnosti a terorismu a boj proti nim, by měl být Europol oprávněn přijímat a ve zvláštních případech, je-li to nezbytné a přiměřené, si vyměňovat osobní údaje se soukromými subjekty.
- (33) Pachatelé trestné činnosti stále více využívají služeb nabízených soukromými subjekty ke komunikaci a provádění nezákonných činností. Pachatelé sexuálně motivovaných trestných činů zneužívají děti a sdílejí fotografie a videa obsahující dětskou pornografii po celém světě na online platformách nebo tento obsah sdílejí mezi sebou prostřednictvím interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech. Teroristé využívají služeb nabízených poskytovateli online služeb k náboru dobrovolníků, plánování a koordinaci útoků a šíření propagandy. Pachatelé kybernetické kriminality těží z digitalizace našich společností a z nedostatečné digitální gramotnosti a dalších digitálních dovedností široké veřejnosti pomocí phishingu a sociálního inženýrství k páčání dalších druhů kybernetické kriminality, jako jsou online podvody, útoky ransomware nebo platební podvody. V důsledku zvýšeného využívání online služeb pachatelé trestné činnosti mají soukromé subjekty stále větší množství osobních údajů, včetně údajů o uživateli, provozních údajů a údajů o obsahu, které mohou být důležité pro trestní vyšetřování.
- (34) Vzhledem k bezhraniční povaze internetu mohou poskytovatel online služeb a digitální infrastruktura, ve které jsou osobní údaje uloženy, podléhat různým vnitrostátním jurisdikcím v Unii nebo i mimo ni. Soukromé subjekty proto mohou uchovávat soubory údajů, jež jsou důležité pro prosazování práva, které obsahují osobní údaje, které spadají do pravomoci více jurisdikcí, jakož i osobní údaje, které nelze snadno přiřadit žádné konkrétní jurisdikci. Pro vnitrostátní orgány členských států může být obtížné účinně analyzovat pomocí vnitrostátních řešení tyto soubory údajů, jež spadají pod více jurisdikcí či jsou nepřiraditelné. Kromě toho, pro soukromé subjekty, které se rozhodnou v souladu se zákonem a dobrovolně sdílet údaje s příslušnými orgány členských států, v současné době neexistuje jednotné kontaktní místo. Europol by proto měl mít zavedena opatření k usnadnění spolupráce se soukromými subjekty, a to i pokud jde o výměnu informací.
- (35) Aby bylo zajištěno, že soukromé subjekty budou mít kontaktní místo na úrovni Unie, kde mohou v souladu se zákonem a dobrovolně poskytovat soubory údajů, jež spadají pod více jurisdikcí, nebo soubory údajů, které dosud nebylo možné snadno přiřadit do jedné nebo několika konkrétních jurisdikcí, měl by být Europol oprávněn přijímat osobní údaje od soukromých osob přímo s cílem poskytnout členským státům informace nezbytné pro určení jurisdikce a vyšetřování trestných činů v rámci jejich příslušných jurisdikcí, v souladu s tímto nařízením. Tyto informace by mohly zahrnovat zprávy týkající se moderovaného obsahu, u něhož lze rozumně předpokládat, že souvisí s trestnou činností spadající do cílů Europolu.
- (36) Aby bylo zajištěno, že členské státy obdrží informace nezbytné k zahájení vyšetřování za účelem prevence a boje proti závažné trestné činnosti a terorismu bez zbytečného odkladu, měl by být Europol oprávněn osobní údaje zpracovat a analyzovat, aby mohl určit dotčené národní jednotky a předat jim osobní údaje a veškeré výsledky své analýzy a ověření těchto údajů, které jsou relevantní pro stanovení jurisdikce a vyšetření dotčených trestných činů v rámci jejich pravomocí. Europol by měl být rovněž oprávněn předat tyto osobní údaje a výsledky své analýzy a ověření těchto údajů, které jsou relevantní pro účely stanovení jurisdikce kontaktním místům nebo orgánům dotčených třetích zemí, na něž se vztahuje rozhodnutí o odpovídající ochraně, nebo se kterými byla uzavřena mezinárodní dohoda nebo dohoda o spolupráci, nebo v nichž jsou stanoveny vhodné záruky v právně závazném nástroji, nebo pokud Europol dospěje na základě posouzení všech okolností předání osobních údajů k závěru, že v těchto třetích zemích tyto záruky existují. Pokud se na dotčenou třetí zemi nevztahuje rozhodnutí o odpovídající ochraně nebo není smluvní stranou mezinárodní dohody nebo dohody o spolupráci, nebo v případě neexistence právně závazného nástroje, nebo pokud Europol nedospěje k závěru, že takové vhodné záruky existují, měl by mít Europol možnost předat dotčené třetí zemi výsledek své analýzy a ověření těchto údajů v souladu s tímto nařízením.
- (37) V některých případech a za podmínek stanovených v nařízení (EU) 2016/794 může být nezbytné a přiměřené, aby Europol předal osobní údaje soukromým subjektům, které nejsou usazeny v Unii ani ve třetí zemi, na niž se vztahuje rozhodnutí o odpovídající ochraně, nebo s níž byla uzavřena mezinárodní dohoda nebo dohoda o spolupráci, nebo v jejímž případě jsou vhodné záruky týkající se ochrany osobních údajů stanoveny v právně závazném nástroji, nebo u níž Europol nedospěje k závěru, že v uvedené třetí zemi tyto odpovídající vhodné záruky existují. V takových případech by předání mělo podléhat předchozímu schválení výkonným ředitelem.

- (38) Aby bylo zajištěno, že Europol bude moci určit všechny příslušné dotčené národní jednotky, měl by mít možnost informovat soukromé subjekty, pokud informace, které mu subjekty poskytly, nestačí k tomu, aby mohl Europol určit dotčené národní jednotky. Toto by umožnilo těmto soukromým subjektům rozhodnout se, zda je v jejich zájmu předat Europolu doplňující informace a zda tak mohou učinit v souladu se zákonem. Za tímto účelem by měl být Europol oprávněn informovat soukromé subjekty o chybějících informacích, pokud je to nezbytně nutné za výhradním účelem určení příslušných národních jednotek. Na předání informací Europolem soukromým subjektům by se měly vztahovat zvláštní záruky, pokud dotčený soukromý subjekt není usazen v Unii ani ve třetí zemi, na niž se vztahuje rozhodnutí o odpovídající ochraně, nebo s níž byla uzavřena mezinárodní dohoda nebo dohoda o spolupráci, nebo v jejímž případě jsou vhodné záruky týkající se ochrany osobních údajů stanoveny v právně závazném nástroji, nebo u níž Europol nedospěje k závěru, že v uvedené třetí zemi tyto odpovídající vhodné záruky existují.
- (39) Pokud členské státy, třetí země, mezinárodní organizace nebo soukromé subjekty sdílí s Europolem soubory údajů, jež spadají pod více jurisdikcí, nebo soubory údajů, které nelze přiřadit jedné nebo několika konkrétním jurisdikcím, je možné, že tyto soubory údajů souvisejí s osobními údaji uchovávanými soukromými subjekty. V tomto případě by měl mít Europol možnost zaslat žádost členským státům, prostřednictvím svých národních jednotek, o poskytnutí nezbytných osobních údajů v držení soukromých subjektů, které jsou usazeny na území těchto členských států nebo tam mají právního zástupce. Tyto žádosti by měly být podávány pouze v případech, kdy jsou tyto dodatečné informace nezbytné pro určení dotčené národní jednotky. Žádost by měla být odůvodněná a co nejvíce přesná. Relevantní osobní údaje, které by měly být co možná nejméně citlivé a být přísně omezeny na to, co je nezbytné a přiměřené pro určení dotčené národní jednotky, by měly být Europolu poskytnuty v souladu s příslušnými právy dotčených členských států. Příslušné orgány členských států by měly žádost Europolu posoudit a v souladu se svým vnitrostátním právem rozhodnout, zda jí vyhoví. Při zpracovávání těchto žádostí podaných příslušnými orgány členských států by zpracování údajů soukromými subjekty mělo i nadále podléhat příslušným pravidlům, zejména pokud jde o ochranu údajů. Soukromé subjekty by měly požadované údaje poskytnout příslušným orgánům členských států k dalšímu předání Europolu. V mnoha případech nemusí mít dotčené členské státy jinou možnost stanovit propojení s jejich jurisdikcí, než je skutečnost, že soukromý subjekt, který má v držení příslušné údaje, je usazen v jejich jurisdikci nebo tam má právního zástupce. Pokud jde proto o konkrétní trestný čin, kterého se žádost týká, měly by členské státy bez ohledu na svou pravomoc zajistit, aby jejich příslušné orgány mohly získávat osobní údaje od soukromých subjektů a mohly předat Europolu informace, které potřebuje k dosažení svých cílů, a to při plném dodržení procesních záruk podle jejich vnitrostátního práva.
- (40) Aby se zajistilo, že Europol neuchovává osobní údaje získané přímo od soukromých subjektů déle, než je nutné k určení dotčených národních jednotek, měly by být stanoveny lhůty pro uchovávání osobních údajů Europolem. Jakmile Europol vyčerpá veškeré prostředky, které má k dispozici, aby určil dotčené národní jednotky, a nemůže odůvodněně očekávat, že určí další dotčené národní jednotky, není uchovávání těchto osobních údajů pro určení dotčených národních jednotek již nutné a přiměřené. Europol by měl osobní údaje vymazat do čtyř měsíců od posledního předání nebo přenosu národní jednotce nebo kontaktnímu místu třetí země nebo orgánu třetí země, pokud příslušná národní jednotka, kontaktní místo nebo orgán během této lhůty v souladu s unijními a vnitrostátními právními předpisy znovu nepředloží Europolu osobní údaje jako své údaje. Pokud byly znovu předané osobní údaje součástí většího souboru osobních údajů, měl by Europol uchovávat pouze ty osobní údaje, které byly znovu předány příslušnou národní jednotkou, kontaktním místem nebo orgánem.
- (41) Spolupráce Europolu se soukromými subjekty by neměla duplikovat činnost finančních zpravodajských jednotek zřízených podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849⁽¹²⁾ ani do ní zasahovat a měla by se týkat pouze informací, které nejsou poskytovány finančním zpravodajským jednotkám již podle uvedené směrnice. Europol by měl i nadále spolupracovat s finančními zpravodajskými jednotkami, zejména prostřednictvím národních jednotek.

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (42) Europol by měl mít možnost poskytnout příslušným orgánům členských států nezbytnou podporu při interakci se soukromými subjekty, zejména poskytnutím infrastruktury nezbytné pro tuto interakci, například když příslušné orgány členských států předávají teroristický obsah online k vyřešení poskytovatelům online služeb nebo jim zasílají příkazy k odstranění takového obsahu na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/748⁽¹³⁾ nebo si vyměňují informace se soukromými subjekty v kontextu kybernetických útoků. Pokud členské státy využívají infrastrukturu Europolu k výměně osobních údajů o trestných činech, které nespádají do působnosti Europolu, neměl by mít Europol k těmto údajům přístup. Europol by měl technickými prostředky zajistit, aby byla jeho infrastruktura přísně omezena na poskytnutí kanálu pro tyto interakce mezi příslušnými orgány členských států a soukromým subjektem a aby poskytoval veškeré nezbytné záruky proti přístupu soukromého subjektu k jakýmkoli jiným informacím v systémech Europolu, které nesouvisí s výměnou s tímto soukromým subjektem.
- (43) Teroristické útoky spouštějí rozsáhlé šíření teroristického obsahu prostřednictvím online platforem, kdy zobrazují ohrožení života nebo fyzické integrity nebo vyzývají k bezprostřednímu ohrožení života nebo fyzické integrity, čímž umožňují oslavu terorismu nebo poskytování výcviku k terorismu a v konečném důsledku radikalizaci a nábor dalších osob. Navíc stále častější využívání internetu k pořizování nebo sdílení dětské pornografie znásobuje újmu obětí, neboť tento obsah může být snadno kopírován a rozeslán. S cílem předcházet trestným činům spadajícím do působnosti Europolu a bojovat proti nim by Europol měl mít možnost podporovat opatření členských států zaměřená na účinné řešení šíření teroristického obsahu v kontextu online krizových situací vyplývajících z probíhajících nebo nedávných událostí v reálném světě a šíření online materiálu zobrazujícího pohlavní zneužívání dětí a podporovat opatření poskytovatelů online služeb v souladu s jejich povinnostmi podle práva Unie i jejich dobrovolně prováděná opatření. Za tímto účelem by měl být Europol oprávněn vyměňovat si příslušné osobní údaje, včetně jedinečných, nepřevoditelných digitálních podpisů („hashů“), IP adres nebo URL týkajících se takového obsahu, se soukromými subjekty usazenými v Unii nebo ve třetí zemi, na niž se vztahuje rozhodnutí o odpovídající ochraně, nebo pokud takové rozhodnutí neexistuje, s níž byla uzavřena mezinárodní dohoda nebo dohoda o spolupráci, nebo v jejímž případě jsou vhodné záruky týkající se ochrany osobních údajů stanoveny v právně závazném nástroji, nebo u níž Europol dospěje na základě posouzení všech okolností předání osobních údajů k závěru, že v uvedené třetí zemi tyto záruky existují. K těmto výměnám osobních údajů by mělo docházet pouze pro účely odstranění teroristického obsahu a online materiálu zobrazujícího pohlavní zneužívání dětí, zejména pokud existuje očekávaný potenciál pro exponenciální množení a viralitu tohoto obsahu a materiálu u více poskytovatelů online služeb. Žádné ustanovení tohoto nařízení by nemělo být chápáno tak, že brání členským státům používat příkazy k odstranění obsahu stanovené v nařízení (EU) 2021/784 jako nástroj k boji proti teroristickému obsahu online.
- (44) Aby se zabránilo zdvojování úsilí a možným zásahům do vyšetřování a minimalizovala se zátěž dotčených poskytovatelů hostingových služeb, měl by Europol pomáhat příslušným orgánům členských států, vyměňovat si s nimi informace a spolupracovat s nimi, pokud jde o odesílání a předávání osobních údajů soukromým subjektům s cílem řešit online krizové situace a šíření online materiálu zobrazujícího pohlavní zneužívání dětí.
- (45) Nařízení (EU) 2018/1725 stanoví pravidla na ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie. Ačkoli se nařízení (EU) 2018/1725 použije na zpracovávání administrativních osobních údajů, které nesouvisí s trestním vyšetřováním, jako jsou údaje o zaměstnancích, Europolem, čl. 3 odst. 2 a kapitola IX tohoto nařízení, které upravují zpracovávání operativních osobních údajů, se na Europol v současnosti nepoužijí. Aby byla zajištěna jednotná a důsledná ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, měla by být kapitola IX nařízení (EU) 2018/1725 použitelná i na Europol v souladu s čl. 2 odst. 2 uvedeného nařízení a nařízení by mělo být doplněno zvláštními ustanoveními o zvláštních operacích zpracování, které by měl Europol provádět při plnění svých úkolů. Měly by proto být posíleny pravomoci evropského inspektora ochrany údajů v oblasti dohledu nad operacemi zpracování údajů Europolu v souladu s příslušnými pravomocemi použitelnými na zpracování administrativních osobních údajů, které se vztahují na všechny orgány, instituce a jiné subjekty Unie podle kapitoly VI nařízení (EU) 2018/1725. Za tímto účelem by evropský inspektor ochrany údajů měl být oprávněn, pokud Europol zpracovává osobní údaje pro operativní

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/784 ze dne 29. dubna 2021 o potírání šíření teroristického obsahu online (Úř. věst. L 172, 17.5.2021, s. 79).

účely, nařídit Europolu, aby uvedl operace zpracování do souladu s tímto nařízením a pozastavil tok údajů k příjemci v členském státě, třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, a v případě nedodržení povinnosti Europolem by měl být oprávněn uložit správní pokutu.

- (46) Zpracování údajů pro účely tohoto nařízení by mohlo zahrnovat zpracování zvláštních kategorií osobních údajů stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁽¹⁴⁾. Zpracování fotografií by nemělo být systematicky považováno za zpracování zvláštních kategorií osobních údajů, neboť na fotografie se definice biometrických údajů podle čl. 3 bodu 18 nařízení (EU) 2018/1725 vztahuje pouze v případech, kdy jsou zpracovávány zvláštními technickými prostředky umožňujícími jedinečnou identifikaci nebo autentizaci fyzické osoby.
- (47) Důležitou zárukou pro nové druhy postupů zpracování údajů představuje mechanismus předběžných konzultací se zapojením evropského inspektora ochrany údajů, stanovený nařízením (EU) 2018/1725. Tento mechanismus by se však neměl použít na konkrétní jednotlivé operativní činnosti, jako jsou projekty operativní analýzy, ale při používání nových systémů informačních technologií pro zpracování osobních údajů nebo při veškerých podstatných změnách těchto systémů, které by představovaly vysoké riziko pro práva a svobody subjektů údajů. Lhůtu, během níž má evropský inspektor ochrany údajů poskytnout písemné poradenství k těmto konzultacím, by nemělo být možné pozastavit. V případě činností zpracování, které mají zásadní význam pro plnění úkolů Europolu a jsou obzvláště naléhavé, by měl být Europol oprávněn výjimečně zahájit zpracování již po zahájení předchozí konzultace, i když lhůta pro poskytnutí písemného poradenství evropského inspektora ochrany údajů ještě neuplynula. Takto naléhavá situace, která má zásadní význam pro plnění úkolů Europolu, může vyvstat, pokud je zpracování nezbytné pro předcházení bezprostřední hrozbě trestného činu spadajícího do oblasti působnosti Europolu a pro boj proti němu a pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby. Do posuzování naléhavosti a nezbytnosti takového zpracování před uplynutím lhůty, v níž má evropský inspektor ochrany údajů reagovat na předchozí konzultaci, by měl být zapojen pověřenec pro ochranu osobních údajů Europolu. Tento pověřenec by měl rovněž na dané zpracování dohlížet. Evropský inspektor ochrany údajů by měl být oprávněn vykonávat své pravomoci v souvislosti s tímto zpracováním.
- (48) Vzhledem k výzvám, které pro bezpečnost Unie představuje rychlý technologický vývoj a využívání nových technologií teroristy a ostatními pachateli trestné činnosti, je třeba, aby příslušné orgány členských států posílily své technologické možnosti pro identifikaci, zabezpečení a analýzu údajů potřebných k vyšetřování trestných činů. Europol by měl mít možnost podporovat členské státy při využívání nově vznikajících technologií a při hledání nových přístupů a vývoji společných technologických řešení pro členské státy s cílem lépe předcházet trestným činům spadajícím do působnosti Europolu a bojovat proti nim. Europol by měl rovněž zajistit, aby se vývoj, používání a zavádění nových technologií řídily zásadami transparentnosti, vysvětlitelnosti, spravedlnosti a odpovědnosti, neohrožovaly základní práva a svobody a byly v souladu s právem Unie. Za tímto účelem by měl mít Europol možnost provádět výzkumné a inovační projekty týkající se záležitostí, na něž se vztahuje toto nařízení, v rámci závazného a obecného rozsahu výzkumných a inovačních projektů stanoveného správní radou v závazném dokumentu. Tento dokument by měl být v případě potřeby aktualizován a zpřístupněn evropskému inspektorovi ochrany údajů. Tyto projekty by měly mít možnost zahrnovat zpracování osobních údajů pouze tehdy, pokud je zpracování osobních údajů nezbytně nutné, pokud cíle příslušného projektu nelze dosáhnout použitím neosobních údajů, jako jsou syntetické nebo anonymní údaje, a při zajištění plného dodržování základních práv, zejména nediskriminace.

Zpracování zvláštních kategorií osobních údajů pro výzkumné a inovační účely by mělo být povoleno pouze tehdy, je-li to nezbytně nutné. Vzhledem k citlivosti tohoto zpracování by měly být uplatněny vhodné dodatečné záruky, včetně pseudonymizace. Aby se zabránilo předpojatosti algoritmického rozhodování, měl by mít Europol možnost zpracovávat osobní údaje, které se netýkají kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II. Europol by měl vést logy o veškerém zpracování osobních údajů provedeném v rámci svých výzkumných a inovačních projektů pro účely ověření přesnosti výsledku zpracování údajů a pouze po dobu nezbytnou k tomuto ověření. Ustanovení o nových nástrojích vyvinutých Europolem by neměla představovat právní základ pro jejich zavedení na úrovni Unie ani na vnitrostátní úrovni. S cílem stimulovat inovace a posílit synergie v rámci výzkumných a inovačních projektů je důležité, aby Europol zintenzívnil spolupráci s příslušnými sítěmi odborníků z praxe z členských států a dalšími agenturami Unie v rámci jejich příslušných pravomocí v této oblasti a podporovat jiné související formy spolupráce, jako je administrativní podpora „inovačního centra EU pro vnitřní bezpečnost“ jakožto síť pro spolupráci inovačních laboratoří.

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (49) Europol by měl hrát klíčovou roli při poskytování pomoci členským státům s vývojem nových technologických řešení založených na umělé inteligenci, která jsou relevantní pro dosažení cílů Europolu a která jsou přínosná pro příslušné orgány členských států v celé Unii při plném dodržování základních práv a svobod, včetně nediskriminace. Europol by měl hrát klíčovou roli při podpoře vývoje a zavádění etické, důvěryhodné a na člověka zaměřené umělé inteligence, která bude podléhat spolehlivým zárukám, pokud jde o zabezpečení, bezpečnost, transparentnost, vysvětlitelnost a základní práva.
- (50) Europol by měl před zahájením svých výzkumných a inovačních projektů, které zahrnují zpracování osobních údajů, informovat evropského inspektora ochrany údajů. V souladu s kritérii, která by měla být stanovena v příslušných pokynech, by měl Europol buď informovat správní radu, nebo s ní vést konzultace. Europol by neměl zpracovávat údaje pro účely výzkumných a inovačních projektů bez souhlasu členského státu, instituce Unie, třetí země nebo mezinárodní organizace, které údaje Europolu poskytly, pokud tento členský stát, instituce Unie, třetí země nebo mezinárodní organizace neudělily k takovému zpracování pro tento účel předchozí souhlas. U každého projektu by měl Europol před zpracováním provést posouzení dopadu na ochranu údajů s cílem zajistit plné dodržování ochrany údajů a ostatních základních práv a svobod subjektů údajů. Posouzení dopadu na ochranu údajů by mělo zahrnovat posouzení vhodnosti, nezbytnosti a přiměřenosti osobních údajů, jež mají být zpracovány pro konkrétní účel projektu, včetně požadavku na minimalizaci údajů a posouzení případné předpojatosti ohledně výsledku a osobních údajů, které mají být zpracovány pro konkrétní účel projektu, jakož i opatření plánovaných k řešení těchto rizik. Novými nástroji vyvinutými Eupolem by neměl být dotčen právní základ ani důvody pro zpracování dotčených osobních údajů, jež by byly následně vyžadovány, aby tyto nástroje mohly být zavedeny na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni.
- (51) Poskytnutí dodatečných nástrojů a možností Europolu vyžaduje posílení demokratického dohledu nad Eupolem a jeho odpovědnosti. Společná parlamentní kontrola představuje důležitý prvek politického monitorování činností Europolu. Aby bylo možné účinně politicky monitorovat způsob, jakým Europol využívá další nástroje a možnosti, jež má k dispozici podle tohoto nařízení, měl by Europol každoročně předkládat skupině pro společnou parlamentní kontrolu a členským státům podrobné informace o vývoji, využívání a účinnosti těchto nástrojů a možností a o výsledcích jejich využívání, zejména pokud jde o výzkumné a inovační projekty a nové činnosti nebo zřízení případných nových specializovaných středisek v rámci Europolu. Kromě toho by měli být dva zástupci skupiny pro společnou parlamentní kontrolu, jeden zastupující Evropský parlament a jeden zastupující vnitrostátní parlamenty, aby bylo zohledněno, že skupina je složena ze dvou částí, pozváni na alespoň dvě řádná zasedání správní rady ročně, aby jménem této skupiny před správní radou vystoupili a aby projednali souhrnnou výroční zprávu o činnosti, jednotný programový dokument a roční rozpočet, písemné otázky a odpovědi skupiny pro společnou parlamentní kontrolu, jakož i vnější vztahy a partnerství, přičemž by měly být respektovány různé úlohy a povinnosti správní rady a skupiny pro společnou parlamentní kontrolu v souladu s tímto nařízením. Správní rada by měla být oprávněna společně se zástupci skupiny pro společnou parlamentní kontrolu rozhodnout o dalších otázkách politického zájmu, které mají být projednány. V souladu s úlohou dohledu skupiny pro společnou parlamentní kontrolu by tito dva zástupci skupiny pro společnou parlamentní kontrolu neměli mít ve správní radě hlasovací práva. Plánované výzkumné a inovační činnosti by měly být stanoveny v jednotném programovém dokumentu obsahujícím víceleté programování a ročním pracovním programem Europolu a měly by být předány skupině pro společnou parlamentní kontrolu.
- (52) Na návrh výkonného ředitele by správní rada měla jmenovat úředníka pro otázky základních práv, který by měl být odpovědný za podporu Europolu při zajišťování dodržování základních práv při všech jeho činnostech a úkolech, zejména při výzkumných a inovačních projektech Europolu a při výměně osobních údajů se soukromými subjekty. Úředníkem pro otázky základních práv by mohl být jmenován i stávající zaměstnanec Europolu, který absolvoval zvláštní odbornou přípravu zaměřenou na právo a praxi v oblasti základních práv. Úředník pro otázky základních práv by měl v rámci svých příslušných pravomocí úzce spolupracovat s pověřencem pro ochranu osobních údajů. Pokud jde o otázky ochrany údajů, měl by plnou odpovědnost nést pověřenec pro ochranu osobních údajů.
- (53) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž podporovat a posilovat opatření příslušných orgánů členských států a jejich vzájemnou spolupráci při prevenci a boji proti závažným trestným činům dotýkajícím se dvou nebo více členských států, terorismu a formám trestné činnosti, které se dotýkají společného zájmu, jež je předmětem některé z politik Unie, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše ho může být z důvodu přeshraniční povahy závažných trestných činů a terorismu a nutnosti koordinované reakce na související bezpečnostní hrozby lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

- (54) V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, oznámilo Irsko své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.
- (55) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (56) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 a dne 8. března 2021 vydal své stanovisko ⁽¹⁵⁾.
- (57) Toto nařízení plně respektuje základní práva a záruky a ctí zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), především právo na respektování soukromého a rodinného života a právo na ochranu osobních údajů stanovené v člancích 7 a 8 Listiny, jakož i v článku 16 Smlouvy o fungování EU. Vzhledem k obecné důležitosti zpracování osobních údajů pro účely vymáhání práva a zvláště pak pro podporu poskytovanou Europolem by toto nařízení mělo stanovit rovněž posílené záruky a mechanismy demokratického dohledu a odpovědnosti s cílem zajistit, aby činnosti a úkoly Europolu byly prováděny v plném souladu se základními právy zakotvenými v Listině, zejména s právem na rovnost před zákonem, nediskriminací a účinnou právní ochranu u příslušného vnitrostátního soudu, pokud jde o opatření přijatá na základě tohoto nařízení. Jakékoli zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení by se mělo omezit na to, co je nezbytně nutné a přiměřené, a podléhat jednoznačným podmínkám, přísným požadavkům a účinnému dohledu ze strany evropského inspektora ochrany údajů.
- (58) Nařízení (EU) 2016/794 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (59) Aby bylo možné začít opatření stanovená v tomto nařízení uplatňovat co nejrychleji, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) 2016/794 se mění takto:

1) Článek 2 se mění takto:

- a) písmena h) až k) a písmena m), n) a o) se zrušují;
- b) písmeno p) se nahrazuje tímto:

„p) „administrativními osobními údaji“ osobní údaje zpracovávané Europolem jiné než operativní osobní údaje;“

c) doplňují se nová písmena, která zní:

„q) „vyšetřovacími údaji“ údaje, které jsou členský stát, Úřad evropského veřejného žalobce (dále jen „EPPO“), zřízený nařízením Rady (EU) 2017/1939 (*), Eurojust nebo třetí země oprávněny zpracovávat v probíhajícím trestním vyšetřování spojeném s jedním nebo více členskými státy, a to v souladu s příslušnými procesními požadavky a zárukami podle unijního nebo vnitrostátního práva, nebo údaje, jež členský stát, EPPO, Eurojust nebo třetí země předložily Europolu na podporu daného probíhajícího trestního vyšetřování a jež obsahují osobní údaje, které se netýkají kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II;

r) „teroristickým obsahem“ teroristický obsah ve smyslu čl. 2 bodu 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/784 (**);

s) „online materiálem zobrazujícím pohlavní zneužívání dětí“ materiál představující dětskou pornografii ve smyslu čl. 2 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU (***) nebo pornografické představení ve smyslu čl. 2 písm. e) uvedené směrnice;

⁽¹⁵⁾ Úř. věst. C 143, 23.4.2021, s. 6.

- t) „online krizovou situací“ šíření online obsahu vyplývajícího z probíhající nebo nedávné události reálného světa, který zobrazuje ohrožení života nebo fyzické integrity nebo vyzývá k bezprostřednímu ohrožení života nebo fyzické integrity a má za cíl nebo za následek závažným způsobem zastrašit obyvatelstvo, existuje-li spojení s terorismem nebo násilným extremismem nebo existuje-li důvodné podezření na spojení s terorismem nebo násilným extremismem a lze-li předpokládat potenciál pro exponenciální množení a viralitu tohoto obsahu napříč mnoha online službami;
- u) „kategorií předání osobních údajů“ skupina předání osobních údajů, která se všechna týká stejné konkrétní situace, přičemž se tato předání sestávají ze stejných kategorií osobních údajů a stejných kategorií subjektů údajů;
- v) „výzkumnými a inovačními projekty“ projekty týkající se záležitostí, na které se vztahuje toto nařízení, za účelem vývoje, zlepšování, testování a validace algoritmů pro vývoj konkrétních nástrojů a jiných specifických výzkumných a inovačních projektů důležitých pro dosažení cílů Evropolu;

(*) Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/784 ze dne 29. dubna 2021 o potírání šíření teroristického obsahu online (Úř. věst. L 172, 17.5.2021, s. 79).

(***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV (Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1)“;

2) Článek 4 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) vkládá se nové písmeno, které zní:

„ha) poskytovat administrativní a finanční podporu zvláštním zásahovým jednotkám členských států uvedeným v rozhodnutí Rady 2008/617/SVV (*);

(*) Rozhodnutí Rady 2008/617/SVV ze dne 23. června 2008 o zlepšení spolupráce mezi zvláštními zásahovými jednotkami členských států Evropské unie v krizových situacích (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 73).“;

ii) písmeno j) se nahrazuje tímto:

„j) spolupracovat s institucemi Unie zřízenými na základě hlavy V Smlouvy o fungování EU, s OLAFeM a Agenturou Evropské unie pro kybernetickou bezpečnost (ENISA) zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/881 (*), zejména prostřednictvím výměny informací a tím, že jim poskytuje analytickou podporu v oblastech jejich působnosti;

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/881 ze dne 17. dubna 2019 o agentuře ENISA („Agentuře Evropské unie pro kybernetickou bezpečnost“), o certifikaci kybernetické bezpečnosti informačních a komunikačních technologií a o zrušení nařízení (EU) č. 526/2013 („akt o kybernetické bezpečnosti“) (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 15).“;

iii) písmeno m) se nahrazuje tímto:

„m) podporovat opatření členských států týkající se prevence a potírání forem trestné činnosti uvedených v příloze I, které jsou usnadňovány, podporovány nebo páčány za použití internetu, a to i prostřednictvím:

i) pomoci příslušným orgánům členských států na jejich žádost při reakci na kybernetické útoky, u nichž existuje podezření na jejich trestnou povahu,

ii) spolupráce s příslušnými orgány členských států na příkazech k odstranění teroristického online obsahu v souladu s článkem 14 nařízení (EU) 2021/784 a

- iii) oznamování online obsahu dotčeným poskytovatelům online služeb, aby dobrovolně zvážili sloučitelnost uvedeného obsahu s jejich vlastními podmínkami;“;
- iv) doplňují se nová písmena, která zní:
- „r) podporovat členské státy při identifikaci osob, jejichž trestná činnost spadá pod formy trestné činnosti, které jsou uvedeny v příloze I, a které představují vysoké bezpečnostní riziko,
 - s) usnadnit společné, koordinované a prioritní vyšetřování ohledně osob uvedených v písmenu r);
 - t) podporovat členské státy při zpracovávání údajů poskytnutých Europolu třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi o osobách zapojených do terorismu nebo závažné trestné činnosti, a navrhopvat, aby členské státy podle svého uvážení a s výhradou ověření a analýzy těchto údajů, případně vložily v zájmu Unie informační záznamy o státních příslušnících třetích zemí (dále jen „informační záznamy“) do Schengenského informačního systému (SIS) v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1862 (*).
 - u) podporovat provádění mechanismu hodnocení a monitorování k ověření uplatňování schengenského *acquis* podle nařízení (EU) č. 1053/2013, pokud se jedná o cíle Europolu, prostřednictvím poskytování odborných znalostí a analýz, je-li to vhodné;
 - v) aktivně sledovat výzkumné a inovační činnosti důležité pro dosažení cílů Europolu a přispívat k nim podporou souvisejících činností členských států a prováděním svých výzkumných a inovačních činností, včetně projektů pro vývoj, školení, testování a validaci algoritmů pro vývoj zvláštních nástrojů pro orgány pro vymáhání práva a šířit výsledky těchto činností do členských států v souladu s článkem 67;
 - w) přispívat k vytváření synergií mezi institucemi Unie, pokud jde o jejich výzkumné a inovační činnosti, jež jsou důležité pro dosažení cílů Europolu, a to i prostřednictvím inovačního centra EU pro vnitřní bezpečnost a v úzké spolupráci se členskými státy;
 - x) podporovat opatření členských států, pokud o to požádají, při řešení online krizových situací, zejména poskytováním informací, které jsou nezbytné k identifikaci relevantního online obsahu, soukromým subjektům;
 - y) podporovat opatření členských států zaměřená na boj proti šíření online materiálů zobrazujících pohlavní zneužívání dětí;
 - z) spolupracovat v souladu s článkem 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1153 (**) s finančními zpravodajskými jednotkami zřízenými podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 (***) prostřednictvím příslušné národní jednotky Europolu nebo, pokud to povolí příslušný členský stát, prostřednictvím přímého kontaktu s finančními zpravodajskými jednotkami, zejména prostřednictvím výměny informací a poskytování analýz členským státům na podporu přeshraničních vyšetřování činností nadnárodních zločineckých organizací souvisejících s praním peněz a financováním terorismu;

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1862 ze dne 28. listopadu 2018 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, o změně a o zrušení rozhodnutí Rady 2007/533/SVV a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1986/2006 a rozhodnutí Komise 2010/261/EU (Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 56).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1153 ze dne 20. června 2019 o stanovení pravidel usnadňujících používání finančních a dalších informací k prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání určitých trestných činů a o zrušení rozhodnutí Rady 2000/642/SVV (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 122).

(***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).“;

v) doplňují se nové pododstavce, které znějí:

„Zavádí se mechanismus pravidelného podávání zpráv, jehož účelem je, aby mohl členský stát informovat ostatní členské státy a Europol o výsledku ověřování a analýzy údajů a o tom, zda byl vložen do SIS záznam, a to ve lhůtě 12 měsíců ode dne, kdy Europol navrhl případné vložení záznamu podle prvního pododstavce písm. t).

Členské státy informují Europol o veškerých vložených informačních záznamech a o jakémkoli výskytu shody v těchto informačních záznamech a mohou prostřednictvím Europolu informovat o výskytu shody v těchto informačních záznamech třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, které poskytly údaje vedoucí k vložení informačního záznamu, a to v souladu s postupem stanoveným v nařízení (EU) 2018/1862.“;

b) v odstavci 2 se druhá věta nahrazuje tímto:

„Europol rovněž napomáhá při operativním provádění těchto priorit, zejména v rámci evropské multidisciplinární platformy (EMPACT) pro boj proti hrozbám vyplývajícím z trestné činnosti, mimo jiné usnadňováním a poskytováním administrativní, logistické, finanční a operativní podpory operativním a strategickým činnostem vedeným členskými státy.“;

c) v odstavci 3 se doplňuje nová věta, která zní:

„Europol rovněž provádí analýzy posouzení hrozeb na základě informací, které má k dispozici o jevech a trendech trestné činnosti, s cílem podpořit Komisi a členské státy při provádění posouzení rizik.“;

d) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„4a. Europol pomáhá členským státům a Komisi při určování klíčových témat výzkumu.

Europol napomáhá Komisi při určování klíčových výzkumných témat, vypracovávání a provádění rámcových programů Unie v oblasti výzkumných a inovačních činností, které jsou důležité pro dosažení cílů Europolu.

Europol může ve vhodných případech šířit výsledky svých výzkumných a inovačních činností v rámci svého příspěvku k vytváření synergií mezi výzkumnými a inovačními činnostmi příslušných institucí Unie v souladu s odst. 1 prvním pododstavcem písm. w).

Europol přijme veškerá nezbytná opatření k zabránění střetu zájmů. Pokud Europol napomáhá Komisi při určování klíčových výzkumných témat a vypracovávání a provádění rámcového programu Unie, nesmí z tohoto rámcového programu Unie dostávat žádné prostředky.

Europol může ve vhodných případech při vymezování a koncipování výzkumných a inovačních činností týkajících se záležitostí, na něž se vztahuje toto nařízení, uskutečnit konzultace se Společným výzkumným střediskem (JRC) Komise.

4b. Europol podporuje členské státy, pokud jde o předpokládané dopady na bezpečnost, při prověřování konkrétních případů přímých zahraničních investic do Unie podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/452 (*), které se týkají podniků poskytujících technologie, včetně softwaru, používaných Eupolem pro předcházení a vyšetřování trestných činů, které spadají do působnosti Europolu.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/452 ze dne 19. března 2019, kterým se stanoví rámec pro prověřování přímých zahraničních investic směřujících do Unie (Úř. věst. L 79 I, 21.3.2019, s. 1).“;

e) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Europol při plnění svých úkolů nevyužívá donucovací opatření.

Zaměstnanci Europolu mohou při provádění vyšetřovacích úkonů poskytovat operativní podporu příslušným orgánům členských států na jejich žádost a v souladu s jejich vnitrostátním právem, zejména usnadněním přeshraniční výměny informací, poskytováním forenzní a technické podpory a přítomností při provádění vyšetřovacích úkonů. Zaměstnanci Europolu nesmí provádět vyšetřovací úkony.“;

f) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5a. Při plnění svých úkolů dodržuje Europol základní práva a svobody zakotvené v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).“

3) Článek 6 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Aniž je dotčen odstavec 1, pokud se výkonný ředitel domnívá, že by mělo být zahájeno trestní vyšetřování konkrétního trestného činu, který se týká pouze jednoho členského státu, ale dotýká se společného zájmu, jenž je předmětem některé politiky Unie, může prostřednictvím národní jednotky navrhnout příslušným orgánům dotčeného členského státu, aby zahájily, vedly nebo koordinovaly takové trestní vyšetřování.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Národní jednotky bez zbytečného odkladu informují Europol o každé žádosti podané podle odstavce 1 nebo výkonného ředitele o každém návrhu předloženém podle odstavce 1a o rozhodnutí příslušných orgánů členských států.“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Europol neprodleně informuje Eurojust a v příslušných případech EPPO o veškerých žádostech podaných podle odstavce 1, o návrzích podle odstavce 1a a o veškerých rozhodnutích příslušného orgánu členského státu podle odstavce 2.“;

4) v článku 7 se odstavec 8 nahrazuje tímto:

„8. Každý členský stát zajistí, aby jeho finanční zpravodajská jednotka byla oprávněna v mezích svého mandátu a pravomocí a s výhradou vnitrostátních procesních záruk odpovídat na řádně odůvodněné žádosti Europolu učiněné v souladu s článkem 12 směrnice (EU) 2019/1153 a týkající se finančních informací a finančních analýz buď prostřednictvím jeho národní jednotky, nebo, je-li to v daném členském státě dovoleno, přímo mezi národní jednotkou a Europolem.“

5) V článku 11 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) každoročně přijímá dvoutřetinovou většinou svých členů a v souladu s článkem 12 tohoto nařízení jednotný programový dokument uvedený v článku 32 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/715 (*).“

(*) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/715 ze dne 18. prosince 2018 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty zřízené podle SFEU a Smlouvy o Euratomu a uvedené v článku 70 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 (Úř. věst. L 122, 10.5.2019, s. 1).“;

b) doplňují se nová písmena, která znějí:

„v) jmenuje úředníka pro otázky základních práv uvedeného v článku 41c;

w) upřesní kritéria, na jejichž základě Europol může vydávat návrhy na možné vkládání záznamů do SIS.“;

6) Článek 12 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Správní rada každoročně do 30. listopadu přijme jednotný programový dokument obsahující víceleté programování a roční pracovní program Europolu, a to na základě návrhu předloženého výkonným ředitelem a s přihlédnutím ke stanovisku Komise, a pokud jde o víceleté programování, po předchozí konzultaci se skupinou pro společnou parlamentní kontrolu.“

Rozhodne-li se správní rada nezohlednit stanovisko Komise uvedené v prvním pododstavci, ať již zcela nebo částečně, Europol podá patřičné odůvodnění.

Rozhodne-li se správní rada nezohlednit jakékoli připomínky vznesené skupinou pro společnou parlamentní kontrolu v souladu s čl. 51 odst. 2 písm. c), poskytne Euroapol patřičné odůvodnění.

Správní rada předloží jednotný programový dokument po jeho přijetí Radě, Komisi a skupině pro společnou parlamentní kontrolu.;

b) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Víceleté programování stanoví celkové strategické programování, včetně cílů, předpokládaných výsledků a ukazatelů výkonnosti. Stanoví rovněž plánování zdrojů, včetně víceletého rozpočtu a plánu pracovních míst. Obsahuje strategii vztahů s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi a plánované činnosti Europolu v oblasti výzkumu a inovací.“;

7) V článku 14 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Správní rada může na své zasedání přizvat jako pozorovatele bez hlasovacího práva každého, kdo může svým názorem přispět k jednání.

Dva zástupci skupiny pro společnou parlamentní kontrolu jsou zváni k účasti na dvou řádných zasedáních správní rady ročně jako pozorovatelé bez hlasovacího práva, aby projednali tyto záležitosti, které jsou předmětem politického zájmu:

- a) souhrnnou výroční zprávu o činnosti za předchozí rok uvedenou v čl. 11 odst. 1 písm. c);
- b) jednotný programový dokument na následující rok uvedený v článku 12 a roční rozpočet;
- c) písemné otázky a odpovědi skupiny pro společnou parlamentní kontrolu;
- d) vnější vztahy a záležitosti partnerství.

Správní rada může společně se zástupci skupiny pro společnou parlamentní kontrolu rozhodnout o dalších záležitostech politického zájmu, které mají být projednány na zasedáních uvedených v prvním pododstavci.“

8) Článek 16 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Rada nebo skupina pro společnou parlamentní kontrolu mohou výkonného ředitele vyzvat, aby o plnění svých povinností předložil zprávu.“;

b) odstavec 5 se mění takto:

i) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) přípravu návrhu jednotného programového dokumentu uvedeného v článku 12 a jejich předložení správní radě po konzultaci s Komisí a skupinou pro společnou parlamentní kontrolu“;

ii) vkládá se nové písmeno, které zní:

„oa) informování správní rady o memorandech o porozumění podepsaných se soukromými subjekty“;

9) Článek 18 se mění takto:

a) odstavec 2 se mění takto:

i) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) usnadnění výměny informací mezi členskými státy, Europolem, jinými institucemi Unie, třetími zeměmi, mezinárodními organizacemi a soukromými subjekty“;

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„e) výzkumné a inovační projekty;

f) podpory členských států, na jejich žádost, při informování veřejnosti o podezřelých nebo odsouzených osobách, které jsou hledány na základě vnitrostátního soudního rozhodnutí týkajícího se trestného činu, jenž spadá do působnosti Europolu, a usnadnění poskytování informací členským státům a Europolu o těchto osobách ze strany veřejnosti.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Je-li to nezbytné pro dosažení cílů výzkumných a inovačních projektů Europolu, provádí se zpracování osobních údajů pro tyto účely pouze v souvislosti s výzkumnými a inovačními projekty Europolu s jasně definovanými účely a cíli a je v souladu s článkem 33a.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Aniž je dotčen čl. 8 odst. 4, čl. 18 odst. 2 písm. e), článek 18a a zpracování údajů podle čl. 26 odst. 6c, pokud je infrastruktura Europolu využívána pro dvoustrannou výměnu osobních údajů a Europol nemá přístup k obsahu údajů, jsou kategorie osobních údajů a kategorie subjektů údajů, jejichž údaje mohou být shromažďovány a zpracovávány pro účely odstavce 2 tohoto článku, uvedeny v příloze II.“;

d) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. V souladu s článkem 73 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 (*) Europol v příslušných případech a pokud je to možné jasně rozlišuje mezi osobními údaji, které se týkají různých kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).“;

e) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Europol může dočasně zpracovávat údaje, aby určil, zda jsou tyto údaje důležité pro plnění jeho úkolů a pokud ano, pro který z účelů uvedených v odstavci 2 jsou důležité. Lhůta pro zpracování těchto údajů nepřesáhne šest měsíců od obdržení těchto údajů.“;

f) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„6a. Před zpracováním údajů podle odstavce 2 tohoto článku a je-li to nezbytně nutné pouze pro účel určení, zda jsou osobní údaje v souladu s odstavcem 5 tohoto článku, může Europol dočasně zpracovávat osobní údaje získané podle čl. 17 odst. 1 a 2, včetně kontroly těchto údajů oproti všem údajům, které již Europol zpracovává v souladu s odstavcem 5 tohoto článku.

Europol může zpracovávat osobní údaje podle prvního pododstavce pouze po dobu nejvýše 18 měsíců od okamžiku, kdy Europol zjistí, že tyto údaje spadají do jeho působnosti, nebo v odůvodněných případech po delší dobu, je-li to pro účely tohoto článku nezbytné. Europol informuje evropského inspektora ochrany údajů o každém prodloužení doby zpracování. Celková doba zpracování údajů podle prvního pododstavce činí tři roky. Tyto osobní údaje se uchovávají funkčně odděleně od ostatních údajů.

Pokud Europol dospěje k závěru, že osobní údaje uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce nejsou v souladu s odstavcem 5, tyto údaje vymaže a informuje o tom poskytovatele údajů, je-li to vhodné.

6b. Správní rada na návrh výkonného ředitele, po konzultaci evropského inspektora ochrany údajů a s náležitým ohledem na zásady uvedené v článku 71 nařízení (EU) 2018/1725 upřesní podmínky pro zpracování údajů podle odstavců 6 a 6a tohoto článku, zejména pokud jde o poskytování těchto údajů, přístup k nim a jejich využívání, jakož i o lhůty pro uchování a vymazání těchto údajů, které nesmějí přesáhnout lhůty stanovené v odstavcích 6 a 6a tohoto článku.“;

10) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 18a

Zpracování osobních údajů na podporu trestního vyšetřování

1. Je-li to nezbytné pro podporu konkrétního probíhajícího trestního vyšetřování trestného činu, který spadá do působnosti Europolu, může Europol zpracovávat osobní údaje, jež se netýkají kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II, pokud:

a) členský stát, EPPO nebo Eurojust poskytnou vyšetřovací údaje Europolu podle čl. 17 odst. 1 písm. a) nebo b) a požádají Europol o podporu tohoto vyšetřování:

i) prostřednictvím operativní analýzy podle čl. 18 odst. 2 písm. c), nebo

ii) ve výjimečných a řádně odůvodněných případech prostřednictvím křížové kontroly podle čl. 18 odst. 2 písm. a);

b) Europol usoudí, že není možné provést operativní analýzu podle čl. 18 odst. 2 písm. c) nebo křížovou kontrolu podle čl. 18 odst. 2 písm. a) na podporu tohoto vyšetřování bez zpracování osobních údajů, které nejsou v souladu s čl. 18 odst. 5.

Výsledky posouzení uvedeného v prvním pododstavci písm. b) se zaznamenají a zašlou pro informaci evropskému inspektorovi ochrany údajů, pokud Europol přestane podporovat vyšetřování uvedené v prvním pododstavci.

2. Není-li již členský stát uvedený v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) oprávněn zpracovávat dané údaje v rámci probíhajícího konkrétního trestního vyšetřování uvedeného v odstavci 1 v souladu s procesními požadavky a zárukami podle příslušného vnitrostátního práva, informuje o tom Europol.

Pokud EPPO nebo Eurojust poskytnou vyšetřovací údaje Europolu a již nejsou oprávněny zpracovávat dané údaje v rámci probíhajícího konkrétního trestního vyšetřování v souladu s procesními požadavky a zárukami podle příslušného unijního a vnitrostátního práva, informují o tom Europol.

3. Europol může zpracovávat vyšetřovací údaje v souladu s čl. 18 odst. 2, pokud podporuje probíhající konkrétní trestní vyšetřování, pro které byly vyšetřovací údaje předány v souladu s odstavcem 1 prvním pododstavcem písm. a) tohoto článku, a to pouze za účelem podpory tohoto vyšetřování.

4. Europol může vyšetřovací údaje poskytnuté v souladu s odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) a výsledek zpracování těchto údajů uchovávat i nad rámec doby zpracování stanovené v odstavci 3, a to na žádost poskytovatele těchto vyšetřovacích údajů a pouze za účelem zajištění pravdivosti, spolehlivosti a dohledatelnosti procesu získávání zpravodajských informací o trestné činnosti a pouze po dobu, po kterou v daném členském státě probíhá soudní řízení týkající se konkrétního trestního vyšetřování, pro něž byly uvedené údaje poskytnuty.

Poskytovatelé vyšetřovacích údajů uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), nebo s jejich souhlasem členský stát, v němž probíhá soudní řízení týkající se souvisejícího trestního vyšetřování, může požádat Europol o uchování vyšetřovacích údajů a výsledku operativní analýzy těchto údajů po dobu delší, než je doba zpracování stanovená v odstavci 3, a to za účelem zajištění pravdivosti, spolehlivosti a dohledatelnosti procesu získávání zpravodajských informací o trestné činnosti, a pouze po dobu, po kterou probíhá soudní řízení týkající se souvisejícího trestního vyšetřování v uvedeném jiném členském státě.

5. Aniž je dotčeno zpracování osobních údajů podle čl. 18 odst. 6a, osobní údaje, které se netýkají kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II, se uchovávají funkčně odděleně od ostatních údajů a lze je zpracovávat pouze, je-li to přiměřené a nezbytné pro účely odstavců 3, 4 a 6 tohoto článku.

Správní rada na návrh výkonného ředitele a po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů upřesní podmínky týkající se poskytování a zpracování osobních údajů v souladu s odstavci 3 a 4.

6. Odstavce 1 až 4 tohoto článku se rovněž použijí, pokud jsou Europolu poskytnuty osobní údaje ze třetí země podle čl. 25 odst. 1 písm. a), b) nebo c), nebo podle čl. 25 odst. 4a, a tato třetí země poskytne Europolu vyšetřovací údaje pro operativní analýzu, jež přispěje ke konkrétnímu trestnímu vyšetřování v jednom nebo více členských státech, které Europol podporuje, pokud tato třetí země získala údaje v rámci trestního vyšetřování v souladu s procesními požadavky a zárukami platnými podle jejího vnitrostátního trestního práva.

Pokud třetí země poskytne Europolu vyšetřovací údaje v souladu s prvním pododstavcem, může o tom pověřenec pro ochranu osobních údajů ve vhodných případech uvědomit evropského inspektora ochrany údajů.

Europol ověří, zda množství osobních údajů podle prvního pododstavce není zjevně nepřiměřené ve vztahu ke konkrétnímu trestnímu vyšetřování v dotčeném členském státě. Pokud Europol dospěje k závěru, že existuje náznak, že tyto údaje jsou zjevně nepřiměřené nebo byly shromážděny ve zjevném rozporu se základními právy, Europol tyto údaje nebude zpracovávat a vymaže je.

K osobním údajům zpracovávaným podle tohoto odstavce má Europol přístup pouze tehdy, je-li to nezbytné pro podporu konkrétního trestního vyšetřování, pro kterou byly poskytnuty. Tyto osobní údaje se sdílejí pouze v rámci Unie.“;

11) V článku 19 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Členský stát, instituce Unie, třetí země nebo mezinárodní organizace, které poskytují informace Europolu, určí účel nebo účely jejich zpracování v souladu s článkem 18.

Pokud poskytovatel informace uvedený v prvním pododstavci nesplní povinnost v uvedeném pododstavci, zpracuje Europol po dohodě s poskytovatelem dotyčných informací tyto informace s cílem určit jejich důležitost a účel nebo účely jejich dalšího zpracování.

Europol zpracovává informace za jiným účelem, než za jakým byly poskytnuty, pouze se souhlasem poskytovatele těchto informací.

Informace poskytnuté pro účely uvedené v čl. 18 odst. 2 písm. a) až d) může Europol rovněž zpracovávat pro účely čl. 18 odst. 2 písm. e) v souladu s článkem 33a.

2. Členské státy, instituce Unie, třetí země a mezinárodní organizace mohou při poskytnutí informací Europolu obecně či konkrétně omezit přístup k nim nebo jejich využití, a to též pokud jde o jejich předávání, přenos, výmaz nebo zničení. Pokud potřeba takových omezení vyvstane po poskytnutí informací, uvědomí o tom Europol. Europol musí taková omezení dodržovat.“;

12) Článek 20 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. V rámci projektů operativní analýzy uvedených v čl. 18 odst. 3 a s výhradou pravidel a záruk pro zpracování osobních údajů stanovených v tomto nařízení mohou členské státy určit informace, které má Europol přímo zpřístupnit vybraným jiným členským státům pro účely společné operativní analýzy v rámci konkrétních trestních vyšetřování, aniž jsou dotčena jakákoli omezení podle čl. 19 odst. 2 a v souladu s postupy stanovenými v pokynech uvedených v čl. 18 odst. 7.“;

b) v odstavci 3 se větě nahrazuje tímto:

„3. V souladu s vnitrostátním právem mají členské státy přístup k informacím uvedeným v odstavcích 1, 2 a 2a a dále je mohou zpracovávat pouze pro účely prevence, odhalování, vyšetřování a stíhání.“;

13) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 20a

Vztahy s Úřadem evropského veřejného žalobce

1. Europol naváže a udržuje úzké vztahy s EPPO. V rámci tohoto vztahu jednají Europol a Úřad evropského veřejného žalobce v rámci svého příslušného mandátu a svých příslušných pravomocí. Za tímto účelem uzavřou obě strany pracovní ujednání stanovující formy jejich spolupráce.

2. Europol na žádost EPPO v souladu s článkem 102 nařízení (EU) 2017/1939 podporuje vyšetřování vedené tímto úřadem a spolupracuje s ním tím, že mu poskytuje informace a analytickou podporu, až do rozhodnutí EPPO o zahájení trestního stíhání nebo jiného rozhodnutí ve věci.

3. S cílem poskytovat informace EPPO podle odstavce 2 tohoto článku přijme Europol veškerá vhodná opatření, aby umožnil EPPO na základě systému výskytu shody/bez výskytu shody nepřímý přístup k údajům týkajícím se trestných činů, které spadají do jeho pravomoci, poskytovaným pro účely čl. 18 odst. 2 písm. a), b) a c). Tento systém výskytu shody/bez výskytu shody informuje pouze Europol v případě výskytu shody a aniž jsou dotčena jakákoli omezení stanovená podle čl. 19 odst. 2 poskytovateli informací uvedenými v čl. 19 odst. 1.

V případě výskytu shody zahájí Europol postup, kterým mohou být informace, jež vedly k výskytu shody, sdíleny v souladu s rozhodnutím poskytovatele informace uvedené v čl. 19 odst. 1, a to pouze do té míry, v jaké jsou údaje, které vedly k nalezení shody, relevantní pro žádost předloženou podle odstavce 2 tohoto článku.

4. Europol bez zbytečného odkladu ohlásí EPPO jakoukoli trestnou činnost, u níž by EPPO mohl vykonávat svou pravomoc, v souladu s článkem 22 a čl. 25 odst. 2 a 3 nařízení (EU) 2017/1939 a aniž jsou dotčena jakákoli omezení podle čl. 19 odst. 2 tohoto nařízení stanovená poskytovatelem informace.

V případech, kdy Europol podává hlášení EPPO podle prvního pododstavce, oznámí to dotčeným členským státům neprodleně.

Pokud informace týkající se trestné činnosti, v souvislosti s níž by EPPO mohl vykonávat svou pravomoc, poskytl Europolu členský stát, který podle čl. 19 odst. 2 tohoto nařízení stanovil omezení pro použití těchto informací, oznámí Europol existenci tohoto omezení EPPO a postoupí záležitost dotčenému členskému státu. Dotčený členský stát spolupracuje přímo s EPPO s cílem splnit své povinnosti podle čl. 24 odst. 1 a 4 nařízení (EU) 2017/1939.“

14) V článku 21 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„8. Pokud při zpracovávání informací v souvislosti s konkrétním trestním vyšetřováním nebo s konkrétním projektem Europol zjistí informace týkající se možné protiprávní činnosti ohrožující finanční zájmy Unie, předá Europol bez zbytečného odkladu tyto informace OLAFu, aniž jsou dotčena jakákoli omezení stanovená podle čl. 19 odst. 2 členským státem, který dotčené informace poskytl.

Poskytne-li Europol OLAFu informace podle prvního pododstavce, oznámí to dotčeným členským státům neprodleně.“

15) V článku 23 se odstavec 7 nahrazuje tímto:

„7. Další předání osobních údajů v držení Europolu členskými státy, institucemi Unie, třetími zeměmi, mezinárodními organizacemi nebo soukromými subjekty je zakázáno, pokud k němu Europol nedal předchozí výslovné svolení.“

16) Název oddílu 2 se nahrazuje tímto:

„Předávání, přenos a výměna osobních údajů“.

17) Článek 24 se nahrazuje tímto:

„Článek 24

Předávání osobních údajů institucím Unie

1. V souladu s čl. 71 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1725 a s výhradou případných dalších omezení podle tohoto nařízení, a aniž je dotčen článek 67 tohoto nařízení, předá Europol osobní údaje jiné instituci Unie, pouze pokud jsou tyto osobní údaje přiměřené a nezbytné pro legitimní plnění úkolů přijímající instituce Unie.

2. V návaznosti na žádost o předání osobních údajů podanou jinou institucí Unie si Europol ověří pravomoc této instituce Unie. Pokud není Europol schopen potvrdit, že je předání osobních údajů nezbytné v souladu s odstavcem 1, vyžádá si od žádající instituce Unie další informace.

Žádající instituce Unie zajistí, aby nezbytnost předání osobních údajů mohla být ověřena.

3. Přijímající instituce Unie zpracovává osobní údaje uvedené v odstavcích 1 a 2 pouze pro účely, pro které byly předány.“

18) Článek 25 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) návětí se nahrazuje tímto:

„1. S výhradou omezení stanovených podle čl. 19 odst. 2 nebo 3 a aniž je dotčen článek 67, může Europol předávat osobní údaje příslušným orgánům třetí země či mezinárodní organizaci, je-li toto předání nezbytné pro plnění jeho úkolů na základě jednoho z následujících:“

ii) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) rozhodnutí Komise přijatého v souladu s článkem 36 směrnice (EU) 2016/680, kterým se shledává, že třetí země, území nebo jeden nebo více zvláštních útvarů v této třetí zemi či dotyčná mezinárodní organizace zajišťují odpovídající úroveň ochrany (dále jen „rozhodnutí o odpovídající ochraně“);“

b) odstavec 3 se zrušuje;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. V případě neexistence rozhodnutí o odpovídající ochraně může správní rada povolit Europolu předávání osobních údajů příslušnému orgánu třetí země nebo mezinárodní organizaci, pokud:

a) jsou v právně závazném nástroji stanoveny vhodné záruky ve vztahu k ochraně osobních údajů; nebo

b) Europol posoudil všechny okolnosti daného předání osobních údajů a dospěl k závěru, že ve vztahu k ochraně osobních údajů existují vhodné záruky.“;

d) odstavec 5 se mění takto:

i) návětí se nahrazuje tímto:

„Odchylně od odstavce 1 může výkonný ředitel v jednotlivých a řádně odůvodněných případech povolit předání nebo kategorii předání osobních údajů příslušnému orgánu třetí země či mezinárodní organizaci, jestliže předání nebo kategorie předání je:“;

ii) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) nezbytné k ochraně oprávněných zájmů subjektu údajů;“;

e) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Europol informuje evropského inspektora ochrany údajů o kategoriích předávání podle odst. 4a písm. b). Je-li předání osobních údajů prováděno podle odstavce 4a nebo 5, musí být zdokumentováno a příslušná dokumentace na požádání zpřístupněna evropskému inspektorovi ochrany údajů. Tato dokumentace musí obsahovat záznam o dni a čase předání a informace o příslušném orgánu uvedeném v tomto článku, o důvodech předání a o předaných osobních údajích.“

19) Článek 26 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) orgánu třetí země či mezinárodní organizace uvedených v čl. 25 odst. 1 písm. a), b) nebo c) nebo v čl. 25 odst. 4a.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud Europol obdrží osobní údaje přímo od soukromých subjektů, může tyto osobní údaje zpracovávat v souladu s článkem 18 za účelem určení dotčených národních jednotek, jak je uvedeno v odst. 1 písm. a) tohoto článku. Europol neprodleně předá osobní údaje a všechny příslušné výsledky nezbytného zpracování těchto údajů pro účely stanovení pravomoci příslušným národním jednotkám. Europol může předat osobní údaje a příslušné výsledky nezbytného zpracování těchto údajů pro účely stanovení pravomoci v souladu s článkem 25 dotčeným kontaktním místům a orgánům uvedeným v odst. 1 písm. b) a c) tohoto článku. Pokud Europol nedokáže určit žádnou z dotčených národních jednotek, nebo už předal příslušné osobní údaje všem určeným dotčeným příslušným národním jednotkám a již není možné určit další dotčené národní jednotky, údaje vymaže, pokud do čtyř měsíců po předání nebo přenosu údajů dotčená národní jednotka, kontaktní místo nebo orgán tyto osobní údaje znovu nepředloží Europolu v souladu s čl. 19 odst. 1.“

Kritéria týkající se toho, zda národní jednotka členského státu, v němž je příslušný soukromý subjekt usazen, představuje dotčenou národní jednotku, jsou stanovena v pokynech uvedených v čl. 18 odst. 7.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Jakákoli spolupráce Europolu se soukromými subjekty nesmí zdvojovat činnosti finančních zpravodajských jednotek členských států ani do nich zasahovat a netýká se informací, které mají být poskytovány finančním zpravodajským jednotkám pro účely směrnice (EU) 2015/849.“;

d) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pokud Europol obdrží osobní údaje od soukromého subjektu usazeného ve třetí zemi, předá tyto údaje a výsledky jejich analýzy a ověření těchto údajů pouze členskému státu nebo dotčené třetí zemi uvedené v čl. 25 odst. 1 písm. a), b) nebo c) nebo čl. 25 odst. 4a.“

Aniž je dotčen první pododstavec tohoto odstavce, může Europol předat výsledky uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce dotčené třetí zemi podle čl. 25 odst. 5 nebo 6.“;

e) odstavce 5 a 6 se nahrazují tímto:

„5. Europol nesmí předat nebo přenést osobní údaje soukromým subjektům, kromě následujících případů, a pokud je toto předání nebo tento převod nezbytně nutný a přiměřený, a to na základě individuálního posouzení:

a) předání nebo přenos jsou nepochybně v zájmu subjektu údajů;

b) předání nebo přenos jsou naprosto nezbytné v zájmu zabránění bezprostřednímu spáchání trestného činu, včetně terorismu, spadajícího do působnosti Europolu;

- c) předání nebo přenos veřejně dostupných osobních údajů jsou nezbytně nutné ke splnění úkolu uvedeného v čl. 4 odst. 1 písm. m) a jsou splněny tyto podmínky:
- i) předání nebo přenos se týkají jednotlivého konkrétního případu;
 - ii) v daném případě nepřevažují nad veřejným zájmem vyžadujícím předání nebo přenos těchto osobních údajů žádná základní práva ani svobody dotčených subjektů údajů; nebo
- d) předání nebo přenos jsou nezbytně nutné, aby mohl Europol oznámit tomuto soukromému subjektu, že obdržené informace nestačí k tomu, aby umožnily Europolu určit dotčené národní jednotky, a jsou splněny tyto podmínky:
- i) předání nebo přenos následuje po přijetí osobních údajů přímo od soukromého subjektu v souladu s odstavcem 2;
 - ii) chybějící informace, na něž Europol v těchto oznámeních případně odkazuje, mají jasnou souvislost s informacemi dříve předanými tímto soukromým subjektem;
 - iii) chybějící informace, na něž Europol v těchto oznámeních případně odkazuje, jsou přísně omezeny na to, co je pro Europol nezbytné k určení příslušných národních jednotek.

Předání nebo přenos podle prvního pododstavce tohoto odstavce podléhá omezením podle čl. 19 odst. 2 nebo 3 a není jimi dotčen článek 67.

6. Pokud jde o odst. 5 písm. a), b) a d) tohoto článku, není-li dotčený soukromý subjekt usazen v Unii nebo v třetí zemi podle čl. 25 odst. 1 písm. a), b) nebo c), nebo podle čl. 25 odst. 4a, výkonný ředitel předání povolí pouze tehdy, je-li to:

- a) nezbytné k ochraně životně důležitých zájmů dotčeného subjektu údajů nebo jiné osoby;
- b) nezbytné pro ochranu oprávněných zájmů dotčeného subjektu údajů;
- c) nutné, aby se zabránilo bezprostřednímu a závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti v některém členském státě nebo třetí zemi;
- d) v jednotlivých případech nutné pro účely prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání konkrétního trestného činu spadajícího do působnosti Europolu; nebo
- e) v jednotlivých případech nutné pro stanovení, výkon nebo obhajobu právních nároků v souvislosti s prevencí, vyšetřováním, odhalováním či stíháním konkrétního trestného činu spadajícího do působnosti Europolu.

Osobní údaje se nepředají, pokud výkonný ředitel rozhodne, že, základní práva a svobody dotčeného subjektu údajů převažují nad veřejným zájmem vyžadujícím předání uvedené v prvním pododstavci písm. d) a e) tohoto odstavce.“;

- f) vkládají se tyto odstavce:

„6a. Aniž je dotčen odst. 5 písm. a), c) a d) tohoto článku a jiné právní akty Unie, nesmí být předávání nebo přenosy osobních údajů podle odstavců 5 a 6 systematické, hromadné nebo strukturální.

6b. Europol může požádat členské státy prostřednictvím jejich národních jednotek, aby získaly v souladu se svým vnitrostátním právem osobní údaje od soukromých subjektů, které jsou usazeny nebo mají na jejich území právního zástupce, za účelem sdílení těchto údajů s Eupolem. Tyto žádosti musí být odůvodněny a co nejcíle-
nější. Tyto osobní údaje musí být co nejméně citlivé a přísně omezeny na to, co je pro Europol nezbytné a přiměřené za účelem umožnění identifikace dotčených národních jednotek.

Bez ohledu na to, zda konkrétní trestný čin spadá do jejich pravomoci, členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány mohly zpracovat žádosti uvedené v prvním pododstavci v souladu s jejich vnitrostátním právem, aby mohly Europolu poskytnout informace nezbytné pro určení dotčených národních jednotek.

6c. Infrastrukturu Europolu lze využívat k výměnám mezi příslušnými orgány členských států a soukromými subjekty v souladu s vnitrostátním právem příslušných členských států. Tyto výměny se mohou týkat i trestných činů, které nespádají do působnosti Europolu.

V případech, kdy členské státy využívají infrastrukturu Europolu k výměně osobních údajů o trestných činech spadajících do působnosti Europolu, mohou Europolu poskytnout k těmto údajům přístup.

V případech, kdy členské státy využívají infrastrukturu Europolu pro výměnu osobních údajů o trestných činech nespádajících do působnosti Europolu, nemá mít Europol k těmto údajům přístup a je považován za zpracovatele podle článku 87 nařízení (EU) 2018/1725.

Europol provede posouzení bezpečnostních rizik vyplývajících z umožnění použití jeho infrastruktury soukromými subjekty a v případě potřeby zavede vhodná preventivní a zmírňující opatření.“;

g) odstavce 9 a 10 se zrušují;

h) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„11. Europol vypracuje pro správní radu výroční zprávu o osobních údajích vyměňovaných se soukromými subjekty podle článků 26, 26a a 26b na základě kvantitativních a kvalitativních hodnotících kritérií stanovených správní radou.

Výroční zpráva obsahuje konkrétní příklady případů prokazující, proč byly žádosti Europolu podle odstavce 6b tohoto článku nezbytné k dosažení cílů a plnění úkolů Europolu.

Ve výroční zprávě se zohlední povinnost zachovávat mlčenlivost a důvěrnost a příklady musí být anonymizovány, pokud jde o osobní údaje.

Výroční zpráva se zasílá Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.“;

20) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 26a

Výměny osobních údajů se soukromými subjekty v online krizových situacích

1. V online krizových situacích může Europol přijímat osobní údaje přímo od soukromých subjektů a zpracovávat tyto osobní údaje v souladu s článkem 18.

2. Pokud Europol obdrží osobní údaje od soukromého subjektu usazeného ve třetí zemi, předá tyto údaje a výsledky své analýzy a ověření těchto údajů pouze členskému státu nebo dotčené třetí zemi podle čl. 25 odst. 1 písm. a), b) nebo c), nebo podle čl. 25 odst. 4a.

Europol může předat výsledky své analýzy a ověření těchto údajů uvedených v odstavci 1 tohoto článku dotčené třetí zemi podle čl. 25 odst. 5 nebo 6.

3. Europol může v jednotlivých případech předávat nebo přenášet osobní údaje soukromým subjektům, s výhradou případných omezení stanovených podle čl. 19 odst. 2 nebo 3, a aniž je dotčen článek 67, pokud jsou předání nebo přenos těchto údajů nezbytně nutné k řešení online krizových situací, a v daném případě nepřevažují nad veřejným zájmem vyžadujícím přenos nebo převod osobních údajů základní práva a svobody dotčených subjektů údajů.

4. Není-li dotčený soukromý subjekt usazen v Unii nebo v třetí zemi podle čl. 25 odst. 1 písm. a), b) nebo c), nebo podle čl. 25 odst. 4a, musí předání povolit výkonný ředitel.

5. Europol pomáhá příslušným orgánům členských států, vyměňuje si s nimi informace a spolupracuje s nimi, pokud jde o předávání nebo přenosy osobních údajů soukromým subjektům podle odstavců 3 nebo 4, zejména s cílem zabránit zdvojování úsilí, posílit koordinaci a zabránit zasahování do vyšetřování v různých členských státech.

6. Europol může požádat členské státy prostřednictvím jejich národních jednotek, aby získaly v souladu s vnitrostátním právem osobní údaje od soukromých subjektů, které jsou usazeny nebo mají na jejich území právního zástupce, za účelem sdílení těchto údajů s Europolem. Tyto žádosti musí být odůvodněny a co nejcílenější. Tyto osobní údaje musí být co nejméně citlivé a přísně omezeny na to, co je pro Europol nezbytné a přiměřené za účelem umožnění podpory členských států při řešení online krizových situací.

Bez ohledu na to, zda šíření obsahu, v souvislosti s nímž Europol požaduje osobní údaje, spadá do jejich pravomoci, členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány mohly zpracovat žádosti uvedené v prvním pododstavci v souladu s jejich vnitrostátním právem, aby mohly Europolu poskytnout informace nezbytné pro dosažení jeho cílů.

7. Europol zajistí, že bude dokumentace podrobných záznamů o veškerých předáních osobních údajů a o důvodech těchto předání uchována v souladu s tímto nařízením. Europol tyto záznamy zpřístupní evropskému inspektorovi ochrany údajů podle článku 39a, pokud o to evropský inspektor požádá.

8. Pokud jsou obdrženy osobními údaji nebo těmi, které mají být předány, dotčeny zájmy některého členského státu, Europol bezodkladně informuje národní jednotku dotčeného členského státu.

Článek 26b

Výměna osobních údajů se soukromými subjekty s cílem řešit šíření online materiálu zobrazujícího pohlavní zneužívání dětí

1. Europol může přijímat osobní údaje přímo od soukromých subjektů a zpracovávat tyto osobní údaje v souladu s článkem 18 s cílem řešit šíření online materiálu zobrazujícího pohlavní zneužívání dětí, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 1 písm. y).

2. Pokud Europol obdrží osobní údaje od soukromého subjektu usazeného ve třetí zemi, předá tyto údaje a výsledky své analýzy a ověření údajů pouze členskému státu nebo dotčené třetí zemi podle čl. 25 odst. 1 písm. a), b) nebo c), nebo podle čl. 25 odst. 4a.

Europol může předat výsledky své analýzy a ověření údajů uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce dotčené třetí zemi podle čl. 25 odst. 5 nebo 6.

3. Europol může v jednotlivých případech předávat nebo přenášet osobní údaje soukromým subjektům, s výhradou omezení podle čl. 19 odst. 2 nebo 3 a aniž je dotčen článek 67, pokud jsou předání nebo přenos těchto údajů nezbytně nutné k řešení šíření online materiálu zobrazujícího pohlavní zneužívání dětí, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 1 písm. x), a v daném případě nepřevažují nad veřejným zájmem vyžadujícím předání nebo přenos těchto osobních údajů základní práva a svobody dotčených subjektů údajů.

4. Není-li dotčený soukromý subjekt usazen v Unii nebo v třetí zemi podle čl. 25 odst. 1 písm. a), b) nebo c), nebo podle čl. 25 odst. 4a, musí předání povolit výkonný ředitel.

5. Europol pomáhá příslušným orgánům členských států, vyměňuje si s nimi informace a spolupracuje s nimi, pokud jde o předávání nebo přenos osobních údajů soukromým subjektům podle odstavců 3 nebo 4, zejména s cílem zabránit zdvojování úsilí, posílit koordinaci a zabránit zasahování do vyšetřování v různých členských státech.

6. Europol může požádat členské státy prostřednictvím jejich národních jednotek, aby získaly v souladu s vnitrostátním právem osobní údaje od soukromých subjektů, které jsou usazeny nebo mají na jejich území právního zástupce, za účelem sdílení těchto osobních údajů s Europolem. Tyto žádosti musí být odůvodněny a co nejcílenější. Tyto osobní údaje musí být co nejméně citlivé a přísně omezeny na to, co je pro Europol přiměřené a nezbytné pro řešení šíření online materiálu zobrazujícího pohlavní zneužívání dětí, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 1 písm. y).

Bez ohledu na to, zda šíření obsahu, v souvislosti s nímž Europol požaduje osobní údaje, spadá do jejich pravomoci, členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány mohly zpracovat žádosti uvedené v prvním pododstavci v souladu s jejich vnitrostátním právem, aby mohly Europolu poskytnout informace nezbytné pro dosažení jeho cílů.

7. Europol zajistí, že bude dokumentace podrobných záznamů o veškerých předáních osobních údajů a o důvodech těchto předání uchována v souladu s tímto nařízením. Europol tyto záznamy zpřístupní evropskému inspektorovi ochrany údajů podle článku 39a, pokud o to evropský inspektor ochrany údajů požádá.

8. Pokud jsou obdrženy osobními údaji nebo těmi, které mají být předány, dotčeny zájmy některého členského státu, Europol bezodkladně informuje národní jednotku dotčeného členského státu.“;

21) V článku 27 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Je-li to nezbytné pro plnění jeho úkolů, může Europol obdržet a zpracovávat informace od soukromých osob.

Europol zpracovává informace pocházející od soukromých osob pouze, pokud je obdrží prostřednictvím:

- a) národní jednotky v souladu s vnitrostátním právem;
- b) kontaktního místa třetí země nebo mezinárodní organizace podle čl. 25 odst. 1 písm. c; nebo
- c) orgánu třetí země či mezinárodní organizace podle v čl. 25 odst. 1 písm. a) nebo b), nebo podle čl. 25 odst. 4a.

2. Pokud Europol obdrží informace včetně osobních údajů od soukromé osoby s bydlištěm v třetí zemi jiné než podle čl. 25 odst. 1 písm. a) nebo b), nebo podle čl. 25 odst. 4a, může takové informace předat pouze členskému státu či této třetí zemi.“;

22) Název kapitoly VI se nahrazuje tímto:

„OCHRANA ÚDAJŮ“.

23) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 27a

Zpracování osobních údajů Europolem

1. Aniž je dotčeno toto nařízení, vztahuje se na zpracování osobních údajů Europolem článek 3 a kapitola IX nařízení (EU) 2018/1725.

Na zpracování administrativních osobních údajů Europolem se vztahuje nařízení (EU) 2018/1725 s výjimkou kapitoly IX.

2. Odkazy na „osobní údaje“ v tomto nařízení se považují za odkazy na „operativní osobní údaje“ ve smyslu čl. 3 bodu 2 nařízení (EU) 2018/1725, není-li v tomto nařízení stanoveno jinak.

3. Správní rada přijme pravidla pro stanovení lhůt pro uchování administrativních osobních údajů.“

24) Článek 28 se zrušuje.

25) Článek 30 se mění takto:

a) v odstavci 2 se první věta nahrazuje tímto:

„2. Automatizované či jiné zpracovávání osobních údajů, které vypovídají o rasovém či etnickém původu, politických názorech, náboženském vyznání či filosofickém přesvědčení nebo členství v odborech, a zpracovávání genetických údajů, biometrických údajů za účelem jedinečné identifikace fyzické osoby nebo údajů o zdravotním stavu nebo o sexuálním životě či sexuální orientaci fyzické osoby je povoleno pouze tehdy, pokud je to nezbytně nutné a přiměřené pro výzkumné a inovační projekty podle článku 33a a pro operativní účely v rámci cílů Europolu a pouze pro předcházení trestné činnosti spadající do působnosti Europolu nebo boj proti ní. Toto zpracování podléhá rovněž odpovídajícím zárukám stanoveným v tomto nařízení, pokud jde o práva a svobody subjektu údajů, a s výjimkou biometrických údajů zpracovávaných za účelem jedinečné identifikace fyzické osoby je povoleno pouze tehdy, pokud tyto údaje doplňují jiné osobní údaje zpracovávané Europolem.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. O zpracování osobních údajů podle tohoto článku je bez zbytečného odkladu informován pověřenec pro ochranu osobních údajů.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. K osobním údajům uvedeným v odstavcích 1 a 2 má přímý přístup pouze Europol. Výkonný ředitel náležitě zmocní omezený počet pracovníků Europolu k takovému přístupu, pokud je to nezbytné k plnění jejich úkolů.

Aniž je dotčen první pododstavec, pokud je nezbytné poskytnout pracovníkům příslušných orgánů členských států a agentur Unie zřízených na základě hlavy V Smlouvy o fungování EU přímý přístup k osobním údajům pro plnění jejich úkolů, zmocní výkonný ředitel pro případy uvedené v čl. 20 odst. 1 a 2a tohoto nařízení nebo pro výzkumné a inovační projekty v souladu s čl. 33a odst. 2 písm. d) tohoto nařízení k takovému přístupu omezený počet těchto pracovníků.“;

d) odstavec 4 se zrušuje;

e) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Osobní údaje uvedené v odstavcích 1 a 2 se nepředávají členským státům, institucím Unie ani nepřenášejí třetím zemím a mezinárodním organizacím, pokud toto předání nebo přenos nejsou požadovány podle práva Unie nebo nejsou nezbytně nutné a přiměřené v jednotlivých v jednotlivých případech týkajících se trestných činů, které spadají do působnosti Europolu, a v souladu s kapitolou V.“;

26) Článek 32 se nahrazuje tímto:

„Článek 32

Bezpečnost zpracování

Europol v souladu s článkem 91 nařízení (EU) 2018/1725 a členské státy v souladu s článkem 29 směrnice (EU) 2016/680 zavedou mechanismy k zajištění toho, aby byla bezpečnostní opatření řešena napříč hranicemi informačního systému.“;

27) článek 33 se zrušuje.

28) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 33a

Zpracování osobních údajů pro výzkum a inovace

1. Europol může zpracovávat osobní údaje pro účely svých výzkumných a inovačních projektů, pokud zpracování těchto osobních údajů:

- a) je nezbytně vyžadované a řádně odůvodněné pro dosažení cílů dotčeného projektu;
- b) pokud jde o zvláštní kategorie osobních údajů, je nezbytně nutné a podléhá náležitým zárukám, které mohou zahrnovat pseudonymizaci.

Zpracování osobních údajů Europolem v souvislosti s výzkumnými a inovačními projekty se řídí zásadami transparentnosti, vysvětlitelnosti, spravedlnosti a odpovědnosti.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, vztahují se na zpracování osobních údajů prováděné v souvislosti s výzkumnými a inovačními projekty Europolu tyto záruky:

- a) každý výzkumný a inovační projekt vyžaduje předchozí schválení výkonným ředitelem po konzultaci s pověřencem pro ochranu osobních údajů a úředníkem pro otázky základních práv na základě:
 - i) popisu cílů projektu a vysvětlení, jakým způsobem projekt pomáhá Europolu nebo příslušným členských států při plnění jejich úkolů;

- ii) popisu předpokládané činnosti zpracování uvádějícího cíle, rozsah a dobu trvání zpracování a nezbytnost a přiměřenost zpracování osobních údajů, například pro zkoumání a testování inovativních technologických řešení a zajištění přesnosti výsledků projektu;
 - iii) popisu kategorií osobních údajů, které mají být zpracovány;
 - iv) posouzení souladu se zásadami ochrany údajů stanovenými v článku 71 nařízení (EU) 2018/1725, lhůt pro uchovávání a podmínek pro přístup k osobním údajům; a
 - v) posouzení dopadu na ochranu údajů, včetně rizik pro veškerá práva a svobody subjektů údajů, rizika jakéhokoli zkresení v osobních údajích, které mají být použity pro školení algoritmů a ve výsledcích zpracování, a plánovaných opatření k řešení těchto rizik a k zamezení porušování základních práv;
- b) před zahájením projektu je informován evropský inspektor ochrany údajů;
- c) správní rada je před zahájením projektu buď konzultována, nebo informována, a to v souladu s pokyny uvedenými v čl. 18 odst. 7;
- d) osobní údaje, které mají být zpracovány v souvislosti s projektem:
- i) se dočasně zkopírují do samostatného, izolovaného a chráněného prostředí pro zpracování údajů v rámci Europolu pouze za účelem provedení tohoto projektu;
 - ii) přístup k těmto údajům mají pouze konkrétně pověřeni zaměstnanci Europolu v souladu s čl. 30 odst. 3 tohoto nařízení a při dodržení technických bezpečnostních opatření, konkrétně pověřeni zaměstnanci příslušných orgánů členských států a agentur Unie zřízených na základě hlavy V Smlouvy o fungování EU;
 - iii) nesmí být předávány nebo přenášeny;
 - iv) nesmí vést k opatřením nebo rozhodnutím ovlivňujícím subjekty údajů v důsledku jejich zpracování;
 - v) se vymažou po dokončení projektu nebo po uplynutí lhůty pro uchovávání těchto osobních údajů v souladu s článkem 31;
- e) logy o zpracování osobních údajů v souvislosti s projektem se uchovávají po dobu dvou let od jeho ukončení, a to pouze pro účely ověření přesnosti výsledku zpracování údajů a pouze po dobu nezbytnou.

3. Správní rada stanoví v závazném dokumentu obecný rozsah výzkumných a inovačních projektů. Tento dokument se v případě potřeby aktualizuje. Dokument se zpřístupní evropskému inspektorovi ochrany údajů pro účely výkonu jeho dozoru.

4. Europol uchovává dokument obsahující podrobný popis procesu a odůvodnění školení, testování a validace algoritmů s cílem zajistit transparentnost postupu a algoritmů, včetně jejich souladu se zárukami stanovenými v tomto článku, a umožnit ověření přesnosti výsledků dosažených po použití těchto algoritmů. Europol tento dokument na požádání poskytne zúčastněným stranám, včetně členských států a skupiny pro společnou parlamentní kontrolu.

5. Pokud údaje, které mají být pro určitý výzkumný a inovační projekt zpracovány, poskytl členský stát, instituce Unie, třetí země nebo mezinárodní organizace, vyžádá si Europol souhlas tohoto poskytovatele údajů v souladu s čl. 19 odst. 2, ledaže daný poskytovatel údajů udělil předchozí souhlas s takovým zpracováním pro účely výzkumných a inovačních projektů, a to buď obecně, nebo se zvláštními podmínkami.

Europol nesmí zpracovávat údaje pro účely výzkumných a inovačních projektů bez souhlasu poskytovatele těchto údajů. Tento souhlas lze kdykoliv odvolat.“

29) Článek 34 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Aniž je dotčen článek 92 nařízení (EU) 2018/1725, v případě porušení zabezpečení osobních údajů oznámí Europol toto porušení bez zbytečného prodlení v souladu s čl. 7 odst. 5 tohoto nařízení příslušným orgánům dotčených členských států, jakož i poskytovateli dotčených údajů, ledaže je nepravděpodobné, že by toto porušení zabezpečení osobních údajů mělo za následek riziko pro práva a svobody fyzických osob.“;

b) odstavec 3 se zrušuje.

30) Článek 35 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se zrušují;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„Aniž je dotčen článek 93 nařízení (EU) 2018/1725, požádá Europol, nemá-li kontaktní údaje dotčeného subjektu údajů, poskytovatele údajů, aby sdělil dotčenému subjektu údajů porušení ochrany osobních údajů a informoval Europol o přijatém rozhodnutí. Členské státy, které poskytují údaje, informují o porušení zabezpečení osobních údajů dotčený subjekt údajů v souladu se svým vnitrostátním právem.“;

c) odstavce 4 a 5 se zrušují.

31) Článek 36 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se zrušují;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Subjekt údajů, který chce uplatnit své právo na přístup podle článku 80 nařízení (EU) 2018/1725 k osobním údajům, které se ho týkají, může podat příslušnou žádost v jím zvoleném členském státě u orgánu, který je za tímto účelem v daném členském státě určen, nebo u Europolu. Pokud je žádost podána uvedenému orgánu členského státu, tento orgán předá bez zbytečného prodlení, nejpozději do jednoho měsíce od doručení, tuto žádost Europolu.“;

c) odstavce 6 a 7 se zrušují.

32) Článek 37 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Subjekt údajů, který chce uplatnit své právo na opravu nebo výmaz osobních údajů nebo omezení zpracování osobních údajů, které se ho týkají, podle článku 82 nařízení (EU) 2018/1725, může podat příslušnou žádost v jím zvoleném členském státě u orgánu, který je za tímto účelem v daném členském státě jmenován, nebo u Europolu. Pokud je žádost podána uvedenému orgánu, předá bez zbytečného prodlení, nejpozději však do jednoho měsíce od doručení, tuto žádost Europolu.“;

b) odstavec 2 se zrušuje;

c) odstavce 3, 4 a 5 se nahrazují tímto:

„3. Aniž je dotčen čl. 82 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1725, Europol namísto výmazu omezí zpracování osobních údajů, existuje-li oprávněný důvod k domněnce, že by výmaz poškodil oprávněné zájmy subjektu údajů.“;

Omezené údaje se zpracovávají pouze za účelem ochrany práv subjektu údajů, je-li to nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby nebo pro účely stanovené v čl. 82 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1725.;

4. Pokud osobní údaje uvedené v odstavcích 1 a 3, které má Europol v držení, byly Europolu poskytnuty třetími zeměmi, mezinárodními organizacemi nebo institucemi Unie, byly poskytnuty přímo soukromými subjekty nebo byly získány Eupolem z veřejně dostupných zdrojů či z jeho vlastních analýz, provede Europol opravu, výmaz či omezení zpracování těchto údajů a případně informuje poskytovatele údajů.

5. Pokud osobní údaje uvedené v odstavcích 1 a 3, které má Europol v držení, byly Europolu poskytnuty členskými státy, provedou opravu, výmaz či omezí zpracovávání těchto údajů dotčené členské státy ve spolupráci s Europolem, a to v rámci svých příslušných pravomocí.“;

d) odstavce 8 a 9 se zrušují;

33) Článek 38 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Europol zpracovává osobní údaje způsobem, který umožňuje zjištění jejich zdroje v souladu s článkem 17.“;

b) v odstavci 2 se větě nahrazuje tímto

„2. Za přesnost osobních údajů podle čl. 71 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2018/1725 odpovídá:“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Europol odpovídá za dodržování nařízení (EU) 2018/1725 ve vztahu k administrativním osobním údajům a za dodržování tohoto nařízení a článku 3 a kapitoly IX nařízení (EU) 2018/1725 ve vztahu k osobním údajům.“;

d) v odstavci 7 se třetí věta nahrazuje tímto:

„Zabezpečení těchto výměn musí být zajištěno v souladu s článkem 91 nařízení (EU) 2018/1725“.

34) Článek 39 se nahrazuje tímto:

„Článek 39

Předchozí konzultace

1. Aniž je dotčen článek 90 nařízení (EU) 2018/1725, na konkrétní jednotlivé operativní činnosti, které nezahrnují žádný nový druh zpracování, který by představoval vysoké riziko pro práva a svobody subjektů údajů, se nevztahuje předchozí konzultace s evropským inspektorem ochrany údajů.

2. Europol může zahájit operace zpracování, které podléhají předchozí konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů podle čl. 90 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725, pokud evropský inspektor ochrany údajů nevydal písemné upozornění podle čl. 90 odst. 4 uvedeného nařízení, a to ve lhůtách podle uvedeného ustanovení, které začínají běžet od data přijetí počáteční žádosti o konzultaci a nepozastavují se.

3. Pokud mají operace zpracování uvedené v odstavci 2 tohoto článku zásadní význam pro plnění úkolů Europolu a jsou obzvláště naléhavé a nezbytné pro předcházení bezprostřední hrozbě trestného činu spadajícího do působnosti Europolu a pro boj proti němu nebo pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby, může Europol výjimečně zahájit zpracování poté, co byla zahájena předchozí konzultace s evropským inspektorem ochrany údajů podle čl. 90 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725, avšak před uplynutím lhůty stanovené v čl. 90 odst. 4 uvedeného nařízení. V tom případě Europol před zahájením operací zpracování informuje evropského inspektora ochrany údajů.

Písemné upozornění evropského inspektora ochrany údajů podle čl. 90 odst. 4 nařízení (EU) 2018/1725 se zohlední retroaktivně a způsob, jakým je zpracování prováděno, se odpovídajícím způsobem upraví.

Do posuzování naléhavosti takové operace zpracování před uplynutím lhůty stanovené v čl. 90 odst. 4 nařízení (EU) 2018/1725, se zapojí pověřenec pro ochranu osobních údajů a dohlíží na dané zpracování.

4. Evropský inspektor ochrany údajů vede seznam všech zpracování, která mu byla oznámena podle odstavce 1. Seznam není veřejný.“.

35) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 39a

Záznamy týkající se kategorií činností zpracování

1. Europol vede záznamy o všech kategoriích činností zpracování, za které odpovídá. Tyto záznamy obsahují následující informace:

- a) kontaktní údaje Europolu a jméno a kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů;
- b) účely zpracování;
- c) popis kategorií subjektů údajů a kategorií osobních údajů;
- d) kategorie příjemců, kterým byly nebo budou osobní údaje zpřístupněny, včetně příjemců ve třetích zemích nebo mezinárodních organizacích;
- e) informace o případném předání osobních údajů třetí zemi, mezinárodní organizaci nebo soukromému subjektu, včetně určení tohoto příjemce;
- f) je-li to možné, plánované lhůty pro výmaz jednotlivých kategorií údajů;
- g) je-li to možné, obecný popis technických a organizačních bezpečnostních opatření uvedených v článku 91 nařízení (EU) 2018/1725;
- h) případné použití profilování.

2. Záznamy podle odstavce 1 se vyhotovují písemně, a to i v elektronické formě.

3. Europol na požádání zpřístupní záznamy uvedené v odstavci 1 evropskému inspektorovi ochrany údajů.“

36) Článek 40 se nahrazuje tímto:

„Článek 40

Vedení logů

1. V souladu s článkem 88 nařízení (EU) 2018/1725 vede Europol logy o svých operacích zpracování. Logy není možno měnit.

2. Aniž je dotčen článek 88 nařízení (EU) 2018/1725, sdělí se logy podle odstavce 1 dotčené národní jednotce, vyžádá-li si je pro účely konkrétního vyšetřování souvisejícího s dodržováním pravidel ochrany údajů.“

(37) Článek 41 se nahrazuje tímto:

„Článek 41

Jmenování pověřence pro ochranu osobních údajů

1. Správní rada jmenuje z řad zaměstnanců Europolu pověřence pro ochranu údajů s pověřením pouze pro tento post.

2. Pověřenec pro ochranu osobních údajů se vybere na základě profesních kvalit, zejména na základě svých odborných znalostí práva a praxe v oblasti ochrany údajů a své schopnosti plnit úkoly podle článku 41b tohoto nařízení a podle nařízení (EU) 2018/1725.

3. Výběr pověřence pro ochranu osobních údajů nesmí vést ke střetu zájmů mezi jeho povinnostmi pověřence pro ochranu osobních údajů a jeho případnými dalšími úředními povinnostmi, zejména těmi, které vyplývají z uplatňování tohoto nařízení.

4. Správní rada nesmí pověřence pro ochranu osobních údajů v souvislosti s plněním jeho úkolů propustit ani sankcionovat.

5. Europol zveřejní kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů a sdělí je evropskému inspektorovi ochrany údajů.“

38) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 41a

Postavení pověřence pro ochranu osobních údajů

1. Europol zajistí, aby byl pověřenec pro ochranu osobních údajů náležitě a včas zapojen do veškerých záležitostí souvisejících s ochranou osobních údajů.

2. Europol podporuje pověřence pro ochranu osobních údajů při plnění úkolů uvedených v článku 41b tím, že mu poskytuje zdroje a pracovníky nezbytné k plnění těchto úkolů a přístup k osobním údajům a operacím zpracování a k udržování jeho odborných znalostí.

Pověřenci pro ochranu osobních údajů může být při plnění jeho úkolů nápomocen asistent pověřence pro ochranu osobních údajů jmenovaný z řad zaměstnanců Europolu.

3. Europol zajistí, aby pověřenec pro ochranu osobních údajů jednal nezávisle a nedostával žádné pokyny týkající se plnění jeho úkolů.

Pověřenec pro ochranu osobních údajů je přímo podřízen správní radě.

4. Subjekty údajů se mohou obracet na pověřence pro ochranu osobních údajů ve všech záležitostech souvisejících se zpracováním jejich osobních údajů a výkonem jejich práv podle tohoto nařízení a podle nařízení (EU) 2018/1725.

Nikdo nesmí mít újmu z toho, že upozornil pověřence pro ochranu osobních údajů na skutečnost, při níž podle něj došlo k porušení tohoto nařízení nebo nařízení (EU) 2018/1725.

5. Správní rada přijme prováděcí pravidla upravující činnost pověřence pro ochranu osobních údajů. Tato prováděcí pravidla se týkají zejména výběrového řízení na místo pověřence pro ochranu osobních údajů, odvolání, úkolů, povinností a pravomocí pověřence pro ochranu osobních údajů, jakož i záruk jeho nezávislosti.

6. Pověřenec pro ochranu údajů a jeho zaměstnanci jsou vázáni povinnostmi zachování důvěrnosti podle čl. 67 odst. 1.

7. Pověřenec pro ochranu údajů je jmenován na funkční období čtyř let a může být jmenován opětovně.

8. Přestane-li pověřenec pro ochranu osobních údajů splňovat podmínky požadované pro výkon funkce, může jej správní rada odvolat, a to pouze se souhlasem evropského inspektora ochrany údajů.

9. Pověřence pro ochranu údajů a asistenta pověřence pro ochranu údajů registruje správní rada u evropského inspektora ochrany údajů.

10. Ustanovení týkající se pověřence pro ochranu osobních údajů se použijí obdobně na asistenta pověřence pro ochranu osobních údajů.

Článek 41b

Úkoly pověřence pro ochranu osobních údajů

1. Pověřenec pro ochranu osobních údajů vykonává zejména tyto úkoly týkající se zpracování osobních údajů:

a) nezávisle zajišťuje, aby Europol dodržoval ustanovení o ochraně údajů uvedená v tomto nařízení a nařízení (EU) 2018/1725 a příslušná ustanovení o ochraně údajů uvedená ve vnitřních předpisech Europolu, včetně sledování souladu s tímto nařízením, nařízením (EU) 2018/1725, dalšími předpisy Unie nebo členských států v oblasti ochrany údajů a s politikami Europolu v oblasti ochrany osobních údajů, včetně rozdělení odpovědnosti, zvyšování povědomí a odborné přípravy zaměstnanců zapojených do operací zpracování a souvisejících auditů;

b) poskytuje informace a poradenství Europolu a zaměstnancům, kteří provádějí zpracování osobních údajů, o jejich povinnostech podle tohoto nařízení, nařízení (EU) 2018/1725 a dalších předpisů Unie nebo členských států v oblasti ochrany údajů;

- c) na požádání poskytuje poradenství, pokud jde o posouzení vlivu na ochranu osobních údajů podle článku 89 nařízení (EU) 2018/1725, a sleduje uplatňování posouzení vlivu na ochranu osobních údajů;
- d) vede seznam případů porušení zabezpečení osobních údajů a na žádost poskytuje poradenství, pokud jde o nezbytnost ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů podle článků 92 a 93 nařízení (EU) 2018/1725;
- e) zajišťuje, aby byly v souladu s tímto nařízením vedeny záznamy o předávání, převodu a přijímání osobních údajů;
- f) zajišťuje informovanost subjektů údajů, pokud o to požádají, o jejich právech podle tohoto nařízení a nařízení (EU) 2018/1725;
- g) spolupracuje se zaměstnanci Europolu odpovědnými za postupy, odbornou přípravu a poradenství v oblasti zpracování údajů;
- h) odpovídá na žádosti evropského inspektora ochrany údajů; v oblasti své působnosti spolupracuje s evropským inspektorem ochrany údajů a vede s ním konzultace, a to na jeho žádost nebo z vlastního podnětu;
- i) spolupracuje s příslušnými orgány členských států, zejména s pověřenci pro ochranu osobních údajů příslušných orgánů členských států a vnitrostátními dozorovými úřady, pokud jde o záležitosti ochrany údajů v oblasti prosazování práva;
- j) působí jako kontaktní místo pro evropského inspektora ochrany osobních údajů v záležitostech týkajících se zpracování, včetně předchozí konzultace podle článků 40 a 90 nařízení (EU) 2018/1725, a případně vede konzultace ve všech dalších záležitostech spadajících do jeho pravomoci;
- k) vypracovává výroční zprávu a předává ji správní radě a evropskému inspektorovi ochrany osobních údajů;
- l) zajišťuje, aby při operacích zpracování nedocházelo k poškozování práv a svobod subjektů údajů.

2. Pověřenec pro ochranu osobních údajů může správní radě vydávat doporučení o praktických zlepšeních a poskytovat poradenství o záležitostech týkajících se uplatňování ustanovení na ochranu údajů.

Pověřenec pro ochranu osobních údajů může z vlastního podnětu nebo na žádost správní rady nebo jakékoli fyzické osoby vyšetřovat záležitosti a události přímo související s jeho úkoly, o nichž se dozví, a podat zprávu osobě, která požádala o vyšetřování, nebo správní radě o výsledcích tohoto vyšetřování.

3. Pověřenec pro ochranu osobních údajů vykonává funkce stanovené nařízením (EU) 2018/1725 ve vztahu k administrativním osobním údajům.

4. Při plnění svých úkolů mají pověřenec pro ochranu osobních údajů a zaměstnanci Europolu, kteří pověřenci pro ochranu osobních údajů napomáhají při výkonu jeho povinností, přístup ke všem údajům zpracovávaným Europolem a do všech prostor Europolu.

5. Dojde-li pověřenec pro ochranu osobních údajů k závěru, že nebyla dodržena ustanovení tohoto nařízení či nařízení (EU) 2018/1725 týkající se zpracování administrativních osobních údajů, nebo ustanovení tohoto nařízení či článku 3 a kapitoly IX nařízení (EU) 2018/1725 týkajícího se zpracování osobních údajů, informuje o tom výkonného ředitele a požádá ho, aby ve stanovené lhůtě zjednal nápravu.

Pokud výkonný ředitel nezjedná nápravu týkající se zpracování během stanovené lhůty, informuje pověřenec pro ochranu údajů správní radu. Správní rada odpoví ve stanovené lhůtě dohodnuté s pověřencem pro ochranu osobních údajů. Pokud správní rada nezjedná nápravu týkající se zpracování během stanovené lhůty, pověřenec pro ochranu údajů postoupí záležitost evropskému inspektorovi ochrany údajů.

Článek 41c

Úředník pro otázky základních práv

1. Správní rada na návrh výkonného ředitele jmenuje úředníka pro otázky základních práv. Úředníkem pro otázky základních práv může být stávající zaměstnanec Europolu, který absolvoval zvláštní odbornou přípravu zaměřenou na právo a praxi v oblasti základních práv.

2. Úředník pro otázky základních práv plní tyto úkoly:
- a) poskytuje Europolu v souvislosti s kteroukoli činností Europolu poradenství v případech, kdy to považuje za potřebné nebo kdy je o to požádán, aniž by těmto činnostem bránil nebo způsobil jejich zpoždění;
 - b) monitoruje, jak Europol dodržuje základní práva;
 - c) vydává nezávazná stanoviska k pracovním ujednáním;
 - d) informuje výkonného ředitele o možných porušeních základních práv během činností Europolu;
 - e) podporuje Europol v dodržování základních práv při výkonu jeho úkolů a činností;
 - f) plní jakékoli další úkoly stanovené tímto nařízením.
3. Europol zajistí, aby úředník pro otázky základních práv nedostával žádné pokyny týkající se výkonu jeho úkolů.
4. Úředník pro otázky základních práv podává zprávy přímo výkonnému řediteli a vypracovává výroční zprávy o své činnosti, v nichž mimo jiné uvede, v jakém rozsahu činnosti Europolu dodržují základní práva. Tyto zprávy se poskytují správní radě.

Článek 41d

Odborná příprava v otázkách základních práv

Všichni zaměstnanci Europolu, kteří se podílejí na operativních úkolech zahrnujících zpracování osobních údajů, absolvují povinnou odbornou přípravu v oblasti ochrany základních práv a svobod, mimo jiné v souvislosti se zpracováním osobních údajů. Tato odborná příprava se rozvíjí ve spolupráci s Agenturou Evropské unie pro základní práva (FRA) zřízenou nařízením Rady (ES) č. 168/2007 (*) a Agenturou Evropské unie pro vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (CEPOL) zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2219 (**).

(*) Nařízení Rady (ES) č. 168/2007 ze dne 15. února 2007 o zřízení Agentury Evropské unie pro základní práva (Úř. věst. L 53, 22.2.2007, s. 1).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2219 ze dne 25. listopadu 2015 o Agentuře Evropské unie pro vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (CEPOL) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2005/681/SVV (Úř. věst. L 319, 4.12.2015, s. 1).“.

- 39) V článku 42 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Za účelem výkonu dozoru má vnitrostátní dozorový úřad podle článku 41 směrnice (EU) 2016/680 v prostorách národní jednotky nebo v kancelářích styčných důstojníků přístup k údajům poskytnutým svým členskými státy Europolu v souladu s příslušnými vnitrostátními postupy a k logům uvedeným v článku 40 tohoto nařízení.

2. Vnitrostátní dozorové úřady mají přístup do kanceláří a k dokumentům svých příslušných styčných důstojníků u Europolu.“

- 40) Článek 43 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„1. Evropský inspektor ochrany údajů odpovídá za sledování a zajištění uplatňování ustanovení tohoto nařízení a nařízení (EU) 2018/1725 týkajících se ochrany základních práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů Eupolem a za poskytování poradenství Europolu a subjektům údajů ve všech záležitostech týkajících se zpracování osobních údajů.“;

b) V odstavci 3 se doplňují nová písmena, která znějí:

- „j) nařídit správci či zpracovateli, aby uvedl operace zpracování do souladu s tímto nařízením, a to případně předepsaným způsobem a ve stanovené lhůtě;
- k) nařídit přerušování toků údajů příjemci v členském státě, v třetí zemi nebo toků údajů mezinárodní organizaci;
- l) uložit správní pokutu v případě, že Europol nesplní jedno z opatření uvedených v písmenech c), e), f), j) a k) tohoto odstavce, v závislosti na okolnostech každého jednotlivého případu.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Evropský inspektor ochrany údajů vypracuje každý rok zprávu o své činnosti dozoru nad Europelem. Tato zpráva je součástí výroční zprávy evropského inspektora ochrany údajů uvedené v článku 60 nařízení (EU) 2018/1725.

Evropský inspektor ochrany údajů vyzve vnitrostátní dozorové úřady, aby předložily připomínky k této části výroční zprávy před tím, než bude výroční zpráva přijata. Evropský inspektor ochrany údajů v co největší míře zohlední tyto připomínky a poukáže na ně ve výroční zprávě.

Část výroční zprávy uvedená v druhém pododstavci obsahuje statistické informace týkající se stížností, dotazů a šetření, jakož i předání osobních údajů třetím zemím a mezinárodním organizacím, případů předběžné konzultace evropského inspektora ochrany údajů a využití pravomocí stanovených v odstavci 3 tohoto článku.“;

41) Článek 44 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. V případech uvedených v odstavci 1 se zajistí koordinovaný dohled v souladu s článkem 62 nařízení (EU) 2018/1725. Evropský inspektor ochrany údajů při výkonu svých povinností stanovených v čl. 43 odst. 2 tohoto nařízení využívá odborných znalostí a zkušeností vnitrostátních dozorových úřadů.

Při provádění společných kontrol ve spolupráci s evropským inspektorem ochrany údajů mají členové a zaměstnanci vnitrostátních dozorových úřadů, při zohlednění zásady subsidiarity a proporcionality, rovnocenné pravomoci, jako jsou pravomoci stanovené v čl. 43 odst. 4 tohoto nařízení, a jsou vázáni obdobnými povinnostmi, jako jsou povinnosti stanovené v čl. 43 odst. 6 tohoto nařízení.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. V případech týkajících se údajů pocházejících z jednoho nebo více členských států, včetně případů uvedených v čl. 47 odst. 2, evropský inspektor ochrany údajů provádí konzultace s dotčenými vnitrostátními dozorovými úřady. Evropský inspektor ochrany údajů nerozhodne o dalším opatření, které má být přijato, dokud tyto vnitrostátní dozorové úřady neinformují evropského inspektora ochrany údajů o svém stanovisku, a to ve lhůtě stanovené evropským inspektorem ochrany údajů, která nesmí být kratší než jeden měsíc a delší než tři měsíce od okamžiku, kdy evropský inspektor ochrany údajů provádí konzultace s dotčenými vnitrostátními dozorovými úřady. Evropský inspektor ochrany údajů příslušné postoj dotčených vnitrostátních dozorových úřadů v co největší míře zohlední. Nemá-li evropský inspektor ochrany údajů v úmyslu řídit se postojem vnitrostátního dozorového úřadu, informuje jej, poskytne mu zdůvodnění a předloží věc Evropskému sboru pro ochranu údajů.“;

42) Články 45 a 46 se zrušují.

43) Článek 47 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Každý subjekt údajů má právo podat stížnost evropskému inspektorovi ochrany údajů, jestliže se domnívá, že při zpracování osobních údajů Europelem, které se ho týkají, nebylo dodrženo toto nařízení nebo nařízení (EU) 2018/1725.“;

b) v odstavci 2 se první věta nahrazuje tímto:

„2. Týká-li se stížnost rozhodnutí, jak je uvedeno v člancích 36 nebo 37 tohoto nařízení nebo člancích 81 nebo 82 nařízení (EU) 2018/1725, evropský inspektor ochrany údajů konzultuje s vnitrostátními dozorovými úřady členského státu, jenž byl zdrojem údajů, nebo přímo dotčeného členského státu.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Evropský inspektor ochrany údajů informuje subjekt údajů o průběhu řešení a výsledku stížnosti, jakož i o možnosti žádat o soudní ochranu podle článku 48.“

44) Článek 50 se nahrazuje tímto:

„Článek 50

Právo na náhradu škody

1. Jakákoli osoba, která v důsledku porušení tohoto nařízení utrpěla hmotnou či nehmotnou újmu, má v souladu s článkem 65 nařízení (EU) 2018/1725 a článkem 56 směrnice (EU) 2016/680 právo obdržet náhradu újmy.

2. Spor mezi Europolem a členským státem o konečnou odpovědnost za náhradu újmy vyplacenou osobě, která utrpěla majetkovou nebo nemajetkovou újmu podle odstavce 1 tohoto článku se předloží správní radě. Správní rada rozhodne o této odpovědnosti dvoutřetinovou většinou svých členů, aniž je dotčeno právo napadnout toto rozhodnutí podle článku 263 Smlouvy o fungování EU.“

45) Článek 51 se mění takto:

a) odstavec 3 se mění takto:

i) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) souhrnnou výroční zprávu o činnosti Europolu uvedenou v čl. 11 odst. 1 písm. c), včetně příslušných informací o činnostech Europolu a výsledcích dosažených při zpracovávání rozsáhlých souborů údajů, aniž by byly zveřejněny jakékoli operativní podrobnosti a aniž by byla dotčena jakákoli probíhající vyšetřování;“

ii) doplňují se nová písmena, která znějí:

„f) výroční informaci podle čl. 26 odst. 11 o osobních údajích vyměňovaných se soukromými subjekty podle článků 26, 26a 26b, včetně posouzení účinnosti spolupráce, konkrétních příkladů případů prokazujících, proč byly tyto žádosti pro Europol nezbytné a přiměřené pro plnění jeho cílů a úkolů, a pokud jde o výměnu osobních údajů podle článku 26b, o počtu dětí identifikovaných v důsledku těchto výměn v rozsahu, v jakém jsou tyto informace Europolu k dispozici;

g) výroční informaci o počtu případů, kdy bylo nutné, aby Europol zpracovával osobní údaje, které se netýkají kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II, aby mohl podpořit členské státy s probíhajícím konkrétním trestním vyšetřováním v souladu s článkem 18a, spolu s informacemi o době potřebné k tomuto zpracování a jeho výsledcích, včetně příkladů těchto případů prokazujících, proč bylo toto zpracování těchto údajů nezbytné a přiměřené;

h) výroční informaci o předávání osobních údajů do třetích zemí a mezinárodním organizacím podle čl. 25 odst. 1, nebo podle čl. 25 odst. 4a v členění podle právního základu a o počtu případů, kdy výkonný ředitel v souladu s čl. 25 odst. 5 povolil předání nebo kategorie předávaných osobních údajů v souvislosti s konkrétním probíhajícím trestním vyšetřováním do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím, včetně informací o dotčených zemích a době platnosti povolení;

i) výroční informaci o počtu případů, kdy Europol navrhl případné vložení informačních záznamů podle čl. 4 odst. 1 písm. t), včetně konkrétních příkladů případů prokazujících, proč bylo vložení těchto záznamů navrženo;

j) výroční informaci o počtu realizovaných výzkumných a inovačních projektů, včetně informace o účelech těchto projektů, kategoriích zpracovávaných osobních údajů, dodatečných použitých zárukách, včetně minimalizace údajů, potřebách donucovacích orgánů, o jejichž řešení tyto projekty usilují a o výsledcích těchto projektů;

- k) výroční informaci o počtu případů, kdy Europol využil dočasné zpracování v souladu s čl. 18 odst. 6a, a případně o počtu případů, kdy byla doba zpracování prodloužena;
- l) výroční informaci o počtu a typech případů, kdy byly zpracovány zvláštní kategorie osobních údajů, podle čl. 30 odst. 2.

Příklady podle písmen f) a i) musí být anonymizovány, pokud jde o osobní údaje.

Příklady podle písmene g) musí být anonymizovány, pokud jde o osobní údaje, aniž jsou zveřejněny jakékoli operativní podrobnosti a aniž jsou dotčena jakákoli probíhající vyšetřování.“;

- b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Skupina pro společnou parlamentní kontrolu může vypracovat shrnující závěry o politické kontrole činností Europolu, včetně nezávazných konkrétních doporučení pro Europol, a předložit je Evropskému parlamentu a vnitrostátním parlamentům. Evropský parlament předá tyto závěry pro informaci Radě, Komisi a Europolu.“;

- 46) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 52a

Poradní fórum

1. Skupina pro společnou parlamentní kontrolu zřídí poradní fórum, které jí bude na základě žádosti formou nezávislého poradenství nápomocno v otázkách základních práv.

Skupina pro společnou parlamentní kontrolu a výkonný ředitel mohou s poradním fórem konzultovat jakoukoli záležitost týkající se základních práv.

2. Skupina pro společnou parlamentní kontrolu rozhoduje o složení poradního fóra, jeho pracovních metodách a způsobu předávání informací poradnímu fóru.“

- 47) V článku 58 se odstavec 9 nahrazuje tímto:

„9. Na jakékoli stavební projekty, jež by mohly mít významný dopad na rozpočet Europolu, se vztahuje nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/715.“

- 48) Článek 60 se mění takto:

- a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Po obdržení připomínek Účetního dvora k předběžné účetní závěrce Europolu za rok N podle článku 246 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 (*) vypracuje účetní Europolu konečnou účetní závěrku Europolu za uvedený rok. Výkonný ředitel předloží tuto konečnou účetní závěrku k vyjádření správní radě.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014, (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).“;

- b) odstavec 9 se nahrazuje tímto:

„9. Výkonný ředitel poskytne Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro řádný průběh udělení absolutoria za rok N v souladu s čl. 106 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/715.“;

49) Článek 61 se nahrazuje tímto:

„Článek 61

Finanční pravidla

1. Finanční pravidla pro Europol přijme správní rada po konzultaci s Komisí. Tato pravidla se nesmí odchýlit od nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/715, ledaže je to nezbytné pro zvláštní potřeby činnosti Europolu a s výhradou předchozího souhlasu Komise

2. Europol může udělovat granty na plnění svých cílů a úkolů.

3. Europol může členským státům udělit granty bez výzvy k předkládání návrhů na provádění činností spadajících mezi cíle a úkoly Europolu.

4. Pokud je to z provozních důvodů řádně odůvodněno, může finanční podpora po schválení správní radou pokrýt veškeré investiční náklady na zařízení a infrastrukturu.

Finanční pravidla podle odstavce 1 mohou stanovit kritéria, za kterých může finanční podpora pokrýt veškeré investiční náklady uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce;

5. Pokud jde o finanční podporu pro činnosti společných vyšetřovacích týmů, stanoví Europol a Eurojust společně pravidla a podmínky, na základě kterých budou žádosti o tuto podporu vyřizovány.“

50) Článek 68 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Do 29. června 2027 a poté každých pět let Komise provede hodnocení, které posoudí zejména dopad, účinnost a účelnost Europolu a jeho pracovních postupů. Toto hodnocení se může zabývat zejména tím, zda je třeba upravit strukturu, fungování, oblast činnosti a úkoly Europolu, a finančními dopady takových úprav.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Do 29. června 2025 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž vyhodnotí a posoudí provozní dopad plnění úkolů stanovených v tomto nařízení, zejména v čl. 4 odst. 1 písm. t), čl. 18 odst. 2 písm. e), čl. 18 odst. 6a a články 18a, 26, 26a a 26b, pokud jde o cíle Europolu. Zpráva posoudí dopad těchto úkolů na základní práva a svobody zakotvené v Listině. Rovněž poskytne analýzu nákladů a přínosů týkajících se rozšíření úkolů Europolu.“;

51) Vkládají nové články, které znějí:

„Článek 74a

Přechodná ustanovení týkající se zpracování osobních údajů na podporu probíhajícího trestního vyšetřování

1. Pokud členský stát, EPPO nebo Eurojust poskytl Europolu osobní údaje, které se netýkají kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II před 28. červnem 2022, může Europol tyto osobní údaje zpracovávat v souladu s článkem 18a, pokud:

a) dotčený členský stát, EPPO nebo Eurojust informují Europol do 29. září 2022, že jsou oprávněny zpracovávat tyto osobní údaje v souladu s procesními požadavky a zárukami podle práva Unie nebo vnitrostátního práva při probíhajícím trestním vyšetřování, pro které požádaly Europol o podporu, když údaje původně poskytl;

b) tento členský stát, EPPO nebo Eurojust požádají Europol do 29. září 2022, aby podpořil probíhající trestní vyšetřování podle písmene a); a

c) Europol v souladu s čl. 18a odst. 1 písm. b) posoudí, že není možné podpořit probíhající trestní vyšetřování podle písmene a) tohoto odstavce bez zpracování osobních údajů, které nejsou v souladu s čl. 18 odst. 5

Posouzení uvedené v písm. c) tohoto odstavce se zaznamená a zašle pro informaci evropskému inspektorovi ochrany údajů, pokud Europol přestane podporovat související konkrétní trestní vyšetřování.

2. Pokud členský stát, EPPO nebo Eurojust nesplňují jeden nebo více požadavků stanovených v odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku pro osobní údaje, které se netýkají kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II, které poskytly Europolu před 28. červnem 2022, nebo členský stát, EPPO nebo Eurojust nesplňují podmínky v odst. 1 písm. c) tohoto článku, Europol tyto osobní údaje v souladu s článkem 18a nezpracovává, ale, aniž je dotčen čl. 18 odst. 5 a článek 74b, vymaže tyto osobní údaje do 29. října 2022.

3. Pokud třetí země uvedená v čl. 18a odst. 6 poskytla Europolu osobní údaje, které se netýkají kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II, před 28. červnem 2022, může Europol tyto osobní údaje zpracovávat v souladu s čl. 18a odst. 6, pokud:

- a) tato třetí země poskytla osobní údaje na podporu konkrétního trestního vyšetřování v jednom nebo více členských státech, které Europol podporuje;
- b) tato třetí země získala údaje v rámci trestního vyšetřování v souladu s procesními požadavky a zárukami platnými podle jejího vnitrostátního trestního práva;
- c) tato třetí země informuje Europol do 29. září 2022, že je oprávněna zpracovávat tyto osobní údaje v trestním vyšetřování, v souvislosti s nímž tyto údaje získala;
- d) Europol v souladu s čl. 18a odst. 1 písm. b) posoudí, že není možné podpořit konkrétní trestní vyšetřování v souladu s písmenem a) tohoto odstavce bez zpracování osobních údajů, které nejsou v souladu s čl. 18 odst. 5 a toto posouzení se zaznamená a zašle pro informaci evropskému inspektorovi ochrany údajů, pokud Europol přestane podporovat související konkrétní trestní vyšetřování; a
- e) Europol v souladu s čl. 18a odst. 6 ověří, zda množství osobních údajů není zjevně nepřiměřené ve vztahu ke konkrétnímu trestnímu vyšetřování podle písmena a) tohoto odstavce v jednom nebo více členských státech, které Europol podporuje.

4. Nesplňuje-li třetí země požadavek stanovený v odst. 3 písm. c) tohoto článku, pokud jde o osobní údaje, které se netýkají kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II, které poskytla Europolu před 28. červnem 2022, nebo není-li splněn některý z dalších požadavků stanovených v odstavci 3 tohoto článku, Europol v souladu s čl. 18a odst. 6 tyto osobní údaje nezpracovává, ale aniž je dotčen čl. 18 odst. 5 a článek 74b, vymaže tyto osobní údaje do 29. října 2022.

5. Pokud členský stát, EPPO nebo Eurojust poskytly Europolu osobní údaje, které se netýkají kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II před 28. červnem 2022, mohou do 29. září 2022 požádat Europol, aby tyto údaje a výsledek zpracování těchto údajů Europolem uchovával, je-li to nezbytné pro zajištění pravdivosti, spolehlivosti a dohledatelnosti procesu předání zpravodajských informací o trestné činnosti. Europol uchovává osobní údaje, které se netýkají kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II, funkčně oddělené od ostatních údajů a zpracovává tyto údaje pouze pro účely zajištění pravdivosti, spolehlivosti a dohledatelnosti procesu předání zpravodajských informací o trestné činnosti a pouze po dobu, po kterou probíhá soudní řízení týkající se trestního vyšetřování, pro které byly tyto údaje poskytnuty.

6. Pokud Europol obdržel osobní údaje, které se netýkají kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II před 28. červnem 2022, Europol neuchovává tyto údaje pro účely zajištění pravdivosti, spolehlivosti a dohledatelnosti procesu předání zpravodajských informací o trestné činnosti, není-li o to požádán v souladu s odstavcem 5. Není-li taková žádost podána, Europol tyto osobní údaje vymaže do 29. října 2022.

*Článek 74b***Přechodná ustanovení týkající se zpracování osobních údajů v držení Europolu**

Aniž je dotčen článek 74a, u osobních údajů, které Europol obdržel před 28. červnem 2022, může Europol ověřit, zda se tyto osobní údaje týkají jedné z kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II. Za tímto účelem může Europol provádět předběžnou analýzu těchto osobních údajů po dobu 18 měsíců ode dne prvního přijetí údajů Europolem, nebo v odůvodněných případech a s předchozím souhlasem evropského inspektora ochrany údajů po delší dobu.

Maximální doba zpracování údajů podle prvního pododstavce činí tři roky ode dne přijetí údajů Europolem.“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 8. června 2022.

Za Evropský parlament
předsedkyně
R. METSOLA

Za Radu
předseda
C. BEAUNE

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2022/992**ze dne 8. června 2022,****kterým se mění nařízení (EU) 2016/1628, pokud jde o prodloužení zmocnění Komise přijímat akty v přenesené pravomoci****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1628 ⁽³⁾ stanoví základní ustanovení týkající se emisí plyných a tuhých znečišťujících látek a schválení typu spalovacích motorů v nesilničních mobilních strojích a zmocňuje Komisi ke stanovení některých podrobných technických specifikací v aktech v přenesené pravomoci. Ustanovení čl. 55 odst. 2 uvedeného nařízení svěřilo tuto pravomoc Komisi na omezenou dobu pěti let. Tato doba uplynula dne 6. října 2021. Některé z těchto aktů v přenesené pravomoc je třeba aktualizovat i s cílem zohlednit technický pokrok a zavést další změny v souladu se zmocněním, a to i v souvislosti s aktem v přenesené pravomoci, který stanoví požadavky týkající se monitorování v provozu spalovacích motorů nainstalovaných v nesilničních mobilních strojích. V souladu se zmocněním by rovněž mělo být umožněno přijímat nové akty v přenesené pravomoci. Mělo by být proto prodlouženo zmocnění Komise přijímat akty v přenesené pravomoci a měla by být stanovena možnost dalších prodloužení.
- (2) Nařízení (EU) 2016/1628 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (3) Jelikož cíle tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu jeho účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V článku 55 nařízení (EU) 2016/1628 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 19 odst. 2, čl. 24 odst. 11, čl. 25 odst. 4, čl. 26 odst. 6, čl. 34 odst. 9, čl. 42 odst. 4, čl. 43 odst. 5 a článku 48 je svěřena Komisi na dobu deseti let od 6. října 2016. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději do 6. ledna 2026 a devět měsíců před koncem každého následujícího pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o období pěti let, pokud Evropský parlament nebo Rada nevyvolá proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.“

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 18. května 2022 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 19. května 2022 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 2. června 2022.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1628 ze dne 14. září 2016 o požadavcích na mezní hodnoty emisí plyných a tuhých znečišťujících látek a schválení typu spalovacích motorů v nesilničních mobilních strojích, o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 a (EU) č. 167/2013 a o změně a zrušení směrnice 97/68/ES (Úř. věst. L 252, 16.9.2016, s. 53).

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 8. června 2022.

Za Evropský parlament
předsedkyně
R. METSOLA

Za Radu
předseda
C. BEAUNE

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2022/993

ze dne 8. června 2022

o minimální úrovni výcviku námořníků

(kodifikované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/106/ES ⁽³⁾ byla několikrát podstatně změněna ⁽⁴⁾. V zájmu přehlednosti a srozumitelnosti by uvedená směrnice měla být kodifikována.
- (2) Pro zachování vysoké úrovně námořní bezpečnosti a zabránění znečištění moří a za účelem dalšího zlepšení v této oblasti je zásadní udržet a pokud možno zlepšit úroveň znalostí a dovedností námořníků Unie rozvojem námořního výcviku a vydáváním průkazů způsobilosti v souladu s mezinárodními pravidly a technologickým pokrokem a podniknout další kroky k posílení základny evropských námořních dovedností.
- (3) Výcvik a vydávání průkazů způsobilosti námořníků jsou na mezinárodní úrovni upraveny Mezinárodní úmluvou o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků z roku 1978 (dále jen „úmluva STCW“) Mezinárodní námořní organizace (IMO), která byla podstatně revidována na konferenci smluvních stran úmluvy STCW v Manile v roce 2010 (dále jen „manilské změny“). Další změny úmluvy STCW byly přijaty v roce 2015 a v roce 2016.
- (4) Tato směrnice začleňuje úmluvu STCW do práva Unie. Všechny členské státy jsou signatáři úmluvy STCW, a proto se harmonizovaného provedení jejich mezinárodních závazků dosáhne sladěním pravidel Unie o výcviku a vydávání průkazů způsobilosti s úmluvou STCW.
- (5) Sektor lodní dopravy Unie má vysokou odbornou úroveň námořníků, jež přispívá k jeho konkurenceschopnosti. Kvalitní výcvik námořníků je důležitý pro konkurenceschopnost tohoto odvětví a pro motivaci občanů Unie, zejména mladých lidí, aby si zvolili námořnické profese.
- (6) Členské státy mohou stanovit přísnější normy, než jsou minimální normy stanovené úmluvou STCW a touto směrnicí.
- (7) Pravidla úmluvy STCW připojená k této směrnici by měla být doplněna povinnými ustanoveními obsaženými v části A předpisu o výcviku, kvalifikaci a strážní službě námořníků (dále jen „předpis STCW“). Část B předpisu STCW obsahuje doporučené pokyny určené jako pomůcka smluvním stranám úmluvy STCW a osobám účastnícím se provádění, uplatňování nebo výkonu opatření, aby úmluva nabyla plného účinku jednotným způsobem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 123, 9.4.2021, s. 80.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 5. dubna 2022 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 24. května 2022.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/106/ES ze dne 19. listopadu 2008 o minimální úrovni výcviku námořníků (Úř. věst. L 323, 3.12.2008, s. 33).

⁽⁴⁾ Viz příloha IV část A.

- (8) Jedním z cílů společné dopravní politiky v oblasti námořní dopravy je usnadnit pohyb námořníků v rámci Unie. Tento pohyb mimo jiné přispívá ke zvyšování atraktivity unijního odvětví námořní dopravy pro budoucí generace, aby evropská námořní doprava nečelila nedostatku kvalifikovaných pracovních sil s vhodnou kombinací dovedností a znalostí. Pro usnadnění volného pohybu námořníků je vzájemné uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy klíčové. Se zřetelem k právu na řádnou správu by rozhodnutí členských států o přijetí průkazů kompetence vydaných námořníkům jinými členskými státy pro účely vydání vnitrostátních průkazů odborné způsobilosti mělo být založeno na důvodech, které lze v případě dotčeného námořníka ověřit.
- (9) Výcvik námořníků by se měl vztahovat na řádný teoretický i praktický výcvik, aby bylo zajištěno, že námořníci budou mít kvalifikace odpovídající normám bezpečnosti a bezpečnostní ochrany a že budou schopni reagovat na nebezpečí a nouzové situace.
- (10) Členské státy by měly přijmout a vymáhat zvláštní opatření umožňující předcházet podvodným praktikám souvisejícím s průkazy odborné způsobilosti a průkazy kompetence a tratat je a své úsilí by měly prosazovat i v rámci IMO s cílem dosáhnout přísných a vymahatelných dohod o celosvětovém boji proti takovým praktikám.
- (11) Normy kvality a systémy norem kvality by v příslušných případech měly být vypracovány a uplatňovány s přihlédnutím k doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. června 2009 ⁽⁵⁾ a k souvisejícím opatřením přijatým členskými státy.
- (12) Pro zvýšení námořní bezpečnosti a zabránění znečišťování na moři by měla být v této směrnici v souladu s úmluvou STCW stanovena ustanovení o minimálních dobách odpočinku pro členy strážní služby. Tato ustanovení by měla být uplatňována, aniž by byla dotčena směrnice Rady 1999/63/ES ⁽⁶⁾.
- (13) Evropští sociální partneři se dohodli na minimální době odpočinku pro námořníky a k provedení uvedené dohody byla přijata směrnice 1999/63/ES. Uvedená směrnice rovněž umožňuje povolit výjimky z minimální doby odpočinku pro námořníky. Možnost povolovat výjimky by však měla být omezena, pokud jde o maximální dobu trvání, četnost a rozsah. Účelem manilských změn bylo mimo jiné stanovit objektivní omezení výjimek z minimální doby odpočinku pro členy strážní služby a námořníky, jimž byly přiděleny úkoly související s bezpečností, bezpečnostní ochranou a prevencí znečištění, s cílem předcházet únavě. Tato směrnice by tedy měla zohledňovat manilské změny způsobem, který zajistí soulad se směrnicí 1999/63/ES.
- (14) Za účelem zvýšení námořní bezpečnosti a zabránění ztrátám na lidských životech a znečišťování moří by měla být zajištěna komunikace mezi členy posádek na lodích plujících ve vodách Unie.
- (15) Zaměstnanci na osobních lodích, kteří jsou určeni, aby pomáhali cestujícím v případě nouzové situace, musí být schopni se s cestujícími dorozumět.
- (16) Posádky sloužící na tankových lodích přepravujících škodlivý nebo znečišťující náklad by měly být schopné účinně zvládat předcházení nehodám a čelení nouzovým situacím. Je velice důležité, aby mezi velitelem, důstojníky a mužstvem bylo zajištěno řádné spojení vyhovující požadavkům stanoveným v této směrnici.
- (17) Je nezbytné zajistit, aby námořníci mající průkazy způsobilosti vydané třetími zeměmi a sloužící na lodích Unie měli úroveň způsobilosti rovnocennou té, která je požadována úmluvou STCW. Tato směrnice by měla stanovit postupy a společná kritéria, na jejichž základě členské státy uznávají průkazy způsobilosti námořníků vydané třetími zeměmi, založené na normách pro výcvik a vydávání průkazů způsobilosti dohodnutých v rámci úmluvy STCW.
- (18) V zájmu bezpečnosti na moři by členské státy měly uznávat kvalifikace prokazující požadovanou úroveň výcviku pouze tehdy, pokud jsou průkazy způsobilosti o této kvalifikaci vydány smluvními stranami úmluvy STCW nebo jejich jménem, pro něž Výbor pro námořní bezpečnost IMO potvrdil, že plně uplatňovaly a nadále uplatňují normy stanovené úmluvou. Pro dobu, než bude uvedený výbor schopen provádět toto potvrzování, je nezbytné zavést postup pro předběžné uznávání průkazů způsobilosti.

⁽⁵⁾ Doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. června 2009 o zavedení evropského referenčního rámce pro zajišťování kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy (Úř. věst. C 155, 8.7.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Směrnice Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 o dohodě o úpravě pracovní doby námořníků uzavřené mezi Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Federací odborů pracovníků v dopravě v Evropské unii (FST) (Úř. věst. L 167, 2.7.1999, s. 33).

- (19) Tato směrnice rovněž obsahuje centralizovaný systém pro uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných třetími zeměmi. Pro účinné využívání dostupných lidských a finančních zdrojů by tedy postup pro uznávání třetích zemí měl být založen na analýze potřeby takového uznání, včetně mimo jiné uvedení odhadovaného počtu velitelů, důstojníků a radiooperátorů z dané třetí země, kteří budou pravděpodobně sloužit na lodích plujících pod vlajkami členských států. Tato analýza by měla být předložena k posouzení Výboru pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS).
- (20) S cílem zajistit právo všech námořníků na důstojné zaměstnání a omezit narušování hospodářské soutěže na vnitřním trhu by mělo být pro budoucí uznávání třetích zemí zohledněno, zda tyto třetí země ratifikovaly Mezinárodní úmluvu o práci na moři z roku 2006.
- (21) S cílem zajistit účinnost centralizovaného systému pro uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných třetími zeměmi by přehodnocení třetích zemí, které lodím plujícím pod vlajkami členských států poskytují nízký počet námořníků, mělo být prováděno v intervalech deseti let. Tato dlouhá lhůta pro přehodnocení systému těchto třetích zemí by měla být spojena s prioritními kritérii, která zohledňují otázky bezpečnosti a zajišťují rovnováhu potřeby účinnosti a efektivního ochranného mechanismu pro případ zhoršení kvality výcviku námořníků poskytovaného v příslušných třetích zemích.
- (22) Tam, kde je to vhodné, by měly být prováděny inspekce zařízení námořního výcviku, výcvikových programů a kurzů. Proto by měla být stanovena kritéria pro tuto kontrolu.
- (23) Evropská agentura pro námořní bezpečnost zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ⁽⁷⁾ by měla být Komisi nápomocna při ověřování toho, zda členské státy plní požadavky stanovené v této směrnici.
- (24) Informace o námořnících zaměstnaných z třetích zemí jsou na úrovni Unie dostupné prostřednictvím sdělení členských států o příslušných informacích uchovávaných v jejich vnitrostátních registrech týkajících se vydaných průkazů způsobilosti a jejich potvrzení. Tyto informace by měly být využity za účelem vytváření statistik a politik, především za účelem zlepšování účinnosti centralizovaného systému uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných třetími zeměmi. Uznání třetích zemí, které na základě informací od členských států neposkytly lodím plujícím pod vlajkami členských států námořníky po dobu nejméně osmi let, by měla být podrobena opětovnému přezkumu. Proces opětovného přezkumu by měl zahrnovat možnost zachování či odejmutí uznání dotčené třetí země. Tyto informace poskytnuté členskými státy by navíc měly být použity pro vymezení priorit, pokud jde o přehodnocení uznaných třetích zemí.
- (25) Členské státy jako přístavní orgány musí ve vodách Unie zvyšovat bezpečnost a napomáhat zabraňování znečišťování tím, že přednostně prohlížejí plavidla plující pod vlajkou třetích zemí, které neratifikovaly úmluvu STCW, čímž zajistí, že s plavidly plujícími pod vlajkou třetích zemí není zacházeno příznivěji.
- (26) Ustanovení o uznávání odborných kvalifikací stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ⁽⁸⁾ se nevztahovala na uznávání průkazů způsobilosti námořníků podle směrnice 2008/106/ES. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/45/ES ⁽⁹⁾ upravovala vzájemné uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy. Nicméně definice průkazů způsobilosti námořníků, které jsou uvedeny ve směrnici 2005/45/ES, se po změnách úmluvy STCW v roce 2010 staly zastaralými. Režim vzájemného uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy by tudíž měl být upraven tak, aby odrážel mezinárodní změny. Kromě toho by do režimu vzájemného uznávání měly být zahrnuty rovněž osvědčení o zdravotní způsobilosti námořníků vydaná subjekty pověřenými členskými státy. S cílem vyvarovat se nejednoznačnosti a rizika nesrovnalostí mezi směrnicí 2005/45/ES a touto směrnicí by vzájemné uznávání průkazů způsobilosti námořníků měla upravovat výhradně tato směrnice. S cílem snížit administrativní zátěž členských států by měl být zaveden elektronický systém pro předkládání průkazů způsobilosti námořníků, jakmile budou přijaty příslušné změny úmluvy STCW.

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ze dne 27. června 2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost (Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 1).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/45/ES ze dne 7. září 2005 o vzájemném uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy a o změně směrnice 2001/25/ES (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 160).

- (27) Digitalizace údajů je přirozenou součástí technologického vývoje v oblasti shromažďování a předávání údajů a jejím cílem je přispět k úspoře nákladů a účinnému využívání lidských zdrojů. Komise by měla zvážit opatření na zvýšení účinnosti státní přístavní inspekce, mezi která patří mimo jiné hodnocení proveditelnosti a přidání hodnoty zřízení a správy centrální databáze průkazů způsobilosti námořníků, která by byla propojena s inspekční databází uvedenou v článku 24 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES ⁽¹⁰⁾ a k níž by byly připojeny všechny členské státy. Tato centrální databáze by měla obsahovat veškeré informace uvedené v příloze III této směrnice ohledně průkazů odborné způsobilosti a potvrzení prokazujících uznání průkazů kompetence vydaných v souladu s pravidly V/1-1 a V/1-2 úmluvy STCW.
- (28) Komise by měla navázat dialog se sociálními partnery a členskými státy za účelem vypracování iniciativ v oblasti námořního výcviku, jež by doplňovaly mezinárodně dohodnutou minimální úroveň výcviku námořníků a jež by mohly být vzájemně uznávány členskými státy jako evropské námořní diplomy vynikající kvality. Tyto iniciativy by měly vycházet z doporučení probíhajících pilotních projektů a strategií uvedených v plánu Komise pro odvětvovou spolupráci v oblasti dovedností a být vypracovávány v souladu s nimi.
- (29) Za účelem zohlednění vývoje na mezinárodní úrovni a zaručení včasného přizpůsobení pravidel Unie těmto změnám by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o začleňování změn úmluvy STCW a části A předpisu STCW aktualizováním technických požadavků na výcvik a vydávání průkazů způsobilosti námořníků a sladěním všech příslušných ustanovení této směrnice ve vztahu k digitálním průkazům způsobilosti námořníků. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽¹¹⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (30) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení ustanovení této směrnice o uznávání třetích zemí, jakož i o statistických údajích o námořnících, které mají členské státy předávat Komisi, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹²⁾.
- (31) Jelikož cílů této směrnice, totiž přizpůsobení pravidel Unie mezinárodním pravidlům o výcviku námořníků a vydávání průkazů způsobilosti námořníkům, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků této akce, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (32) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze IV části B ve vnitrostátním právu,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na námořníky uvedené v této směrnici sloužící na námořních lodích plujících pod vlajkou členského státu s výjimkou:
 - a) válečných lodí, námořních válečných pomocných plavidel nebo ostatních lodí vlastněných nebo provozovaných členským státem a zabývajících se pouze vládními neobchodními službami;
 - b) rybářských plavidel;

⁽¹⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES ze dne 23. dubna 2009 o státní přístavní inspekci (Úř. věst. L 131, 28.5.2009, s. 57).

⁽¹¹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- c) rekreačních plavidel, která se nezabývají obchodem;
 - d) dřevěných plavidel jednoduché konstrukce.
2. Článek 6 se vztahuje na námořníky, kteří jsou držiteli průkazu způsobilosti vydaného některým členským státem, a to bez ohledu na jejich státní příslušnost.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „velitelem“ osoba, která velí lodi;
- 2) „důstojníkem“ člen posádky, jiný než velitel lodi, jmenovaný do této funkce v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo podle kolektivní smlouvy nebo zvyklostí;
- 3) „palubním důstojníkem“ kvalifikovaný důstojník v souladu s kapitolou II přílohy I;
- 4) „prvním palubním důstojníkem“ palubní důstojník, co do hodnosti nejbližší veliteli lodi a na kterého případně velení lodi v případě nezpůsobilosti velitele lodi;
- 5) „strojním důstojníkem“ důstojník kvalifikovaný v souladu s kapitolou III přílohy I;
- 6) „prvním strojním důstojníkem“ vedoucí strojní důstojník odpovídající za mechanický pohon lodi a za provoz a údržbu mechanického a elektrického zařízení lodi;
- 7) „druhým strojním důstojníkem“ strojní důstojník, co do hodnosti nejbližší prvnímu strojnímu důstojníkovi a na kterého případně odpovědnost za mechanický pohon lodi v případě nezpůsobilosti prvního strojního důstojníka;
- 8) „strojním asistentem“ osoba, která se účastní výcviku na strojního důstojníka, jmenovaná do této funkce v souladu s vnitrostátními právními předpisy;
- 9) „radiooperátorem“ osoba, která má odpovídající průkaz způsobilosti vydaný nebo uznávaný příslušnými orgány podle radiotelekomunikačního řádu;
- 10) „členem mužstva“ člen posádky lodi jiný než velitel nebo důstojník;
- 11) „námořní lodí“ loď jiná než ty, které se plaví výlučně ve vnitrozemských vodách nebo v chráněných vodách nebo vodách k chráněným vodám přilehlých nebo v oblastech, kde platí přístavní předpisy;
- 12) „lodí plující pod vlajkou členského státu“ loď registrovaná v některém členském státě a plující pod jeho vlajkou v souladu s jeho právními předpisy; loď neodpovídající této definici je považována za loď plující pod vlajkou třetí země;
- 13) „příbřežní plavbou“ plavba v blízkosti členského státu tak, jak ji definuje uvedený členský stát;
- 14) „výkonem pohonného zařízení“ celkový nejvyšší trvalý jmenovitý výkon v kilowattech veškerého lodního hlavního pohonného strojního zařízení, uvedený v rejstříkovém listu nebo v jakémkoli jiném úředním dokladu lodi;
- 15) „ropným tankerem“ loď konstruovaná a užívaná pro hromadnou přepravu ropy nebo ropných produktů;
- 16) „tankerem pro přepravu chemických látek“ loď konstruovaná nebo přizpůsobená a užívaná pro hromadnou přepravu jakéhokoli kapalného výrobku uvedeného v kapitole 17 Mezinárodního předpisu o hromadné přepravě chemikálií v platném znění;
- 17) „tankerem pro přepravu zkapalněného plynu“ loď konstruovaná nebo přizpůsobená a užívaná pro hromadnou přepravu jakéhokoli zkapalněného plynu nebo jiného produktu uvedeného v kapitole 19 Mezinárodního předpisu o přepravách plynu v platném znění;
- 18) „radiotelekomunikačním řádem“ radiotelekomunikační předpisy, které tvoří přílohu nebo jsou považovány za přílohu Mezinárodní úmluvy o telekomunikacích v platném znění;
- 19) „osobní lodí“ loď podle definice uvedené v Mezinárodní úmluvě o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1974 (dále jen „úmluva SOLAS 74“) Mezinárodní námořní organizace (IMO) v platném znění;

- 20) „rybářským plavidlem“ plavidlo užívané pro lov ryb nebo jiných mořských živočichů;
- 21) „úmlouvou STCW“ Mezinárodní úmluva IMO o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků z roku 1978, která se vztahuje na dotyčné otázky s přihlédnutím k přechodným ustanovením článku VII a pravidla I/15 úmluvy a případně včetně použitelných ustanovení předpisu STCW v jejich platném znění;
- 22) „radiotelekomunikačními službami“ služby zahrnující zejména strážní službu, technickou údržbu a opravy prováděné v souladu s radiotelekomunikačním řádem, úmlouvou SOLAS 74 a podle uvážení každého členského státu v souladu s příslušnými doporučeními IMO v jejich platném znění;
- 23) „osobní lodí typu ro-ro“ osobní loď s nákladovými prostory typu ro-ro nebo zvláštními nákladovými prostory podle definice v úmluvě SOLAS 74 v platném znění;
- 24) „předpisem STCW“ předpis o výcviku, kvalifikaci a strážní službě námořníků (STCW), přijatý usnesením č. 2 na zasedání konference smluvních stran úmluvy STCW v roce 1995, v platném znění;
- 25) „funkcí“ výkon souboru úkolů, povinností a odpovědností, vymezených v předpisu STCW, které jsou nezbytné pro provoz lodě, bezpečnost lidského života na moři a ochranu životního prostředí na moři;
- 26) „společností“ vlastník lodě nebo jakýkoli jiný subjekt nebo osoba, jako je provozovatel nebo nájemce lodi, který převzal odpovědnost za provoz lodě od vlastníka lodě, a který při přejímání této odpovědnosti souhlasil převzít všechny úkoly a povinnosti uložené společnosti touto směrnicí;
- 27) námořní službou“ služba na lodi, která je určující pro vydání či prodloužení platnosti průkazu odborné způsobilosti, průkazu kompetence nebo jiné kvalifikace;
- 28) „schváleným“ schválený členským státem v souladu s touto směrnicí;
- 29) „třetí zemí“ každá země, která není členským státem;
- 30) „měsícem“ kalendářní měsíc nebo 30 dní skládajících se z období kratších než jeden měsíc;
- 31) „operátorem GMDSS“ osoba kvalifikovaná v souladu s kapitolou IV přílohy I;
- 32) „předpisem ISPS“ Mezinárodní předpis o ochraně lodí a přístavních zařízení, přijatý dne 12. prosince 2002 usnesením č. 2 konference vlád smluvních stran úmluvy SOLAS 74 v platném znění;
- 33) „lodním bezpečnostním důstojníkem“ osoba na palubě lodí odpovědná veliteli lodě, určená společností jako osoba odpovědná za ochranu lodě, včetně provádění a správy plánu ochrany lodě, a za styk s bezpečnostním referentem společnosti a s bezpečnostními techniky přístavních zařízení;
- 34) „bezpečnostními funkcemi“ všechny úkoly a povinnosti spojené s ochranou na palubě lodí podle definice v kapitole XI/2 úmluvy SOLAS 74 v platném znění a v předpise ISPS;
- 35) „průkazem odborné způsobilosti“ průkaz způsobilosti vydaný a potvrzený pro velitele, důstojníky a operátory globálního námořního tísňového a bezpečnostního systému (GMDSS) v souladu s kapitolou II, III, IV, V nebo VII přílohy I, který oprávněného držitele opravňuje, aby zastával služební postavení a vykonával funkce na úrovni odpovědnosti blíže určené v průkazu;
- 36) „průkazem kompetence“ průkaz způsobilosti vydaný námořníkovi jiný než průkaz odborné způsobilosti, který uvádí, že příslušné požadavky na výcvik, kompetence nebo námořní službu stanovené v této směrnicí byly splněny;
- 37) „doklady“ dokumenty jiné než průkaz odborné způsobilosti či průkaz kompetence, jimiž se dokládá, že byly splněny příslušné požadavky této směrnice;
- 38) „elektrodůstojníkem“ důstojník kvalifikovaný v souladu s kapitolou III přílohy I;
- 39) „námořníkem první třídy“ člen mužstva kvalifikovaný v souladu s kapitolou II přílohy I;
- 40) „motorářem první třídy“ člen mužstva kvalifikovaný v souladu s kapitolou III přílohy I;
- 41) „elektrotechnikem“ člen mužstva kvalifikovaný v souladu s kapitolou III přílohy I;

- 42) „hostitelským členským státem“ členský stát, v němž námořníci usilují o přijetí nebo uznání svých průkazů odborné způsobilosti, průkazů kompetence nebo dokladů;
- 43) „předpisem IGF“ Mezinárodní předpis pro bezpečnost lodí používajících jako palivo plyny nebo jiná paliva s nízkým bodem vzplanutí, jak je definováno v pravidlu II-1/2.29 úmluvy SOLAS 74;
- 44) „polárním předpisem“ Mezinárodní předpis pro lodě působící v polárních vodách, jak je definováno v pravidle XIV/1.1 úmluvy SOLAS 74;
- 45) „polárními vodami“ arktické vody nebo antarktická oblast, jak je definováno v pravidlech XIV/1.2, XIV/1.3 a XIV/1.4 úmluvy SOLAS 74.

Článek 3

Výcvik a vydání průkazu způsobilosti

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby námořníci sloužící na lodích uvedených v článku 1 obdrželi výcvik minimálně v souladu s požadavky úmluvy STCW stanovenými v příloze I této směrnice a byli držiteli průkazů způsobilosti ve smyslu čl. 2 bodů 35 a 36 nebo dokladů ve smyslu čl. 2 bodu 37.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění, aby členové posádky, kteří musí mít průkaz způsobilosti v souladu s pravidlem III/10.4 úmluvy SOLAS 74, byli vycvičeni a měli průkaz způsobilosti v souladu s touto směrnicí.

Článek 4

Průkazy odborné způsobilosti, průkazy kompetence a potvrzení průkazů způsobilosti

1. Členské státy zajistí, aby průkazy odborné způsobilosti a průkazy kompetence byly vydávány jen uchazečům, kteří vyhovují požadavkům tohoto článku.
 2. Průkazy způsobilosti pro velitele, důstojníky a radiooperátory potvrzují členské státy v souladu s tímto článkem.
 3. Průkazy odborné způsobilosti a průkazy kompetence jsou vydávány podle pravidla I/2 odst. 3 přílohy úmluvy STCW.
 4. Průkazy odborné způsobilosti vydávají pouze členské státy po ověření pravosti a platnosti veškerých nezbytných dokladů a v souladu s tímto článkem.
 5. Členské státy mohou, pokud jde o radiooperátory:
 - a) zahrnout do zkoušky pro vydání průkazu způsobilosti v souladu s radiotelekomunikačními předpisy dodatečné znalosti požadované příslušnými předpisy; nebo
 - b) vydávat zvláštní osvědčení uvádějící, že držitel má dodatečné znalosti požadované příslušnými předpisy.
 6. Podle vlastní úvahy může členský stát začlenit potvrzení do vzoru průkazů způsobilosti, které jsou vydávány podle oddílu A-I/2 předpisu STCW. V tom případě musí být použitý vzor v souladu se vzorem uvedeným v oddílu A-I/2 odst. 1. Je-li potvrzení vydáno jinak, musí být použitý vzor potvrzení v souladu se vzorem uvedeným v odstavci 2 uvedeného oddílu. Potvrzení se vydává v souladu s čl. VI odst. 2 úmluvy STCW.
- Potvrzení průkazu odborné způsobilosti a potvrzení průkazu kompetence vydaného veliteli nebo důstojníku v souladu s pravidly V/1-1 a V/1-2 přílohy I se vydávají, pouze pokud byly splněny všechny požadavky úmluvy STCW a této směrnice.
7. Členský stát, který uzná průkaz odborné způsobilosti nebo průkaz kompetence vydaný velitelům a důstojníkům v souladu s pravidly V/1-1 a V/1-2 přílohy úmluvy STCW postupem stanoveným v čl. 20 odst. 2 této směrnice, uvedený průkaz potvrdí na důkaz jeho uznání až poté, co ověří jeho pravost a platnost. Použitý vzor potvrzení musí být v souladu se vzorem uvedeným v oddíle A-I/2 odst. 3 předpisu STCW.

8. Potvrzení uvedená v odstavcích 6 a 7:
- mohou být vydána jako samostatné doklady;
 - vydávají pouze členské státy;
 - mají každé vlastní číslo, s výjimkou potvrzení průkazu odborné způsobilosti, která mohou mít stejné číslo jako dotyčný průkaz odborné způsobilosti, pokud je uvedené číslo jedinečné;
 - pozbývají platnosti, jakmile skončí platnost potvrzeného průkazu odborné způsobilosti nebo potvrzeného průkazu kompetence vydaných velitelům a důstojníkům v souladu s pravidly V/1-1 a V/1-2 přílohy úmluvy STCW nebo jakmile vydávající členský stát nebo vydávající třetí země uvedený průkaz odebere, pozastaví nebo zruší, a v každém případě do pěti let ode dne vydání.

9. Služební postavení, ve kterém je držitel průkazu způsobilosti oprávněn sloužit, musí být na vzoru potvrzení vymezeno stejnými pojmy, které jsou použity v odpovídajících předpisech dotyčného členského státu týkajících se bezpečného obsazení lodě posádkou.

10. Členský stát může použít vzor odlišný od vzoru uvedeného v oddílu A-I/2 předpisu STCW, pokud jsou v použitém vzoru přinejmenším požadované údaje, které musí být zapsány latinkou a arabskými číslicemi, s přihlédnutím k odchylkám povoleným podle oddílu A-I/2.

11. S výhradou čl. 20 odst. 7 se musí originál každého průkazu způsobilosti požadovaného touto směrnicí nacházet na lodi, na které držitel průkazu způsobilosti slouží, v tištěné podobě nebo v digitální podobě, přičemž jeho pravost a platnost mohou být ověřeny v rámci postupu podle odst. 13 písm. b) tohoto článku.

12. Uchazeči o průkaz způsobilosti musí uspokojivě prokázat:

- svou totožnost;
- že jejich věk není nižší než věk stanovený v příslušných pravidlech pro získání požadovaného průkazu odborné způsobilosti nebo průkazu kompetence obsažených v příloze I;
- že vyhovují požadavkům na zdravotní způsobilost stanoveným v oddíle A-I/9 předpisu STCW;
- že vykonali námořní službu a ukončili veškerý související povinný výcvik stanovený pravidly pro získání požadovaného průkazu odborné způsobilosti nebo průkazu kompetence obsaženými v příloze I;
- že splňují požadavky na způsobilost stanovené v pravidlech obsažených v příloze I pro služební postavení, funkce a úroveň, které mají být uvedeny v potvrzení průkazu odborné způsobilosti.

Tento odstavec se nevztahuje na uznávání potvrzení podle pravidla I/10 úmluvy STCW.

13. Každý členský stát se zavazuje, že:

- povede rejstřík nebo rejstříky všech průkazů odborné způsobilosti a průkazů kompetence a potvrzení pro velitele a důstojníky a případně pro mužstvo, které jsou vydány, jejichž platnost skončila nebo byla prodloužena nebo pozastavena, nebo které byly zrušeny nebo oznámeny jako ztracené nebo zničené, a všech povolených výjimek;
- zpřístupní informace o statusu průkazů odborné způsobilosti, potvrzení a výjimek ostatním členským státům nebo ostatním smluvním stranám úmluvy STCW a společnostem, které požadují ověření pravosti a platnosti průkazů odborné způsobilosti nebo průkazů vydaných velitelům a důstojníkům v souladu s pravidly V/1-1 a V/1-2 přílohy I, které jim námořníci předložili za účelem jejich uznání podle pravidla I/10 úmluvy STCW nebo za účelem získání zaměstnání na lodi.

14. Okamžikem, kdy vstoupí příslušné změny úmluvy STCW a části A předpisu STCW týkající se digitálních průkazů způsobilosti pro námořníky v platnost, je Komisi svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 30 akty v přenesené pravomoci, kterými se mění tato směrnice, aby byla sladěna příslušná ustanovení této směrnice se změnami úmluvy STCW a části A předpisu STCW za účelem digitalizace způsobilosti námořníků a jejich potvrzení.

Článek 5

Informování Komise

Pro účely čl. 21 odst. 8 a čl. 22 odst. 2 a výhradně pro využití členskými státy a Komisí v rámci tvorby politik a pro statistické účely předloží členské státy každoročně Komisi informace uvedené v příloze III této směrnice, které se týkají průkazů odborné způsobilosti a potvrzení jejich uznání. Členské státy rovněž mohou dobrovolně poskytnout informace o průkazech kompetence vydaných členům mužstva v souladu s kapitolami II, III a VII přílohy úmluvy STCW, například informace uvedené v příloze III této směrnice.

Článek 6

Vzájemné uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy

1. Každý členský stát akceptuje průkazy kompetence a doklady vydané jiným členským státem nebo subjekty pověřenými členským státem, v tištěné podobě nebo v digitální podobě, s cílem povolit námořníkům sloužit na lodích plujících pod jeho vlajkou.

2. Každý členský stát uzná průkazy odborné způsobilosti vydané jiným členským státem nebo průkazy kompetence vydané jiným členským státem velitelům a důstojníkům v souladu s pravidly V/1-1 a V/1-2 přílohy I této směrnice potvrzením uvedených průkazů způsobilosti na důkaz jejich uznání. Potvrzení o uznání se omezuje na služební postavení, funkce a úroveň odborné způsobilosti nebo kompetence, které jsou v něm stanovené. Toto potvrzení se vydává pouze v případě, že byly splněny všechny požadavky úmluvy STCW v souladu s pravidlem I/2 odst. 7 uvedené úmluvy. Použitý vzor potvrzení musí být v souladu se vzorem uvedeným v oddíle A-I/2 odst. 3 předpisu STCW.

3. Každý členský stát přijme, a to za účelem povolit námořníkům sloužit na lodích plujících pod jeho vlajkou, osvědčení o zdravotní způsobilosti vydaná subjekty pověřenými jiným členským státem v souladu s článkem 12.

4. Hostitelské členské státy zajistí, že rozhodnutí uvedená v odstavcích 1, 2 a 3 budou vydána v přiměřené lhůtě. Hostitelské členské státy rovněž v souladu s vnitrostátními právními předpisy a postupy zajistí, že námořníci mají právo na odvolání proti jakémukoli odmítnutí potvrdit nebo přijmout platný průkaz způsobilosti nebo proti neobdržení žádné odpovědi, a že námořníci mají k dispozici odpovídající poradenství a podporu, pokud jde o tato odvolání, v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy a postupy.

5. Aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku, mohou příslušné orgány hostitelského členského státu rozhodnout o dalších omezeních pro služební postavení, funkce a úroveň odborné způsobilosti nebo kompetence vztahující se k příbřežním plavbám uvedeným v článku 8, nebo pro jiné průkazy způsobilosti vydané podle pravidla VII/1 přílohy I.

6. Aniž je dotčen odstavec 2, může hostitelský členský stát v případě potřeby povolit námořníkovi sloužit po dobu nejvýše tří měsíců na lodi plující pod jeho vlajkou, pokud má tento námořník platný odpovídající průkaz způsobilosti vydaný a potvrzený jiným členským státem, ale dosud nepotvrzený pro uznání dotčeným hostitelským členským státem.

Vždy musí být snadno k dispozici písemný důkaz o tom, že žádost o potvrzení byla předána příslušným orgánům.

7. Hostitelský členský stát zajistí, aby námořníci, kteří předloží k uznání průkaz způsobilosti pro funkce na řídicí úrovni, měli odpovídající znalosti námořních právních předpisů tohoto členského státu, které jsou důležité pro funkce, jež budou smět vykonávat.

Článek 7

Požadavky na výcvik

Výcvik požadovaný podle článku 3 musí být uskutečňován způsobem, který umožní získat teoretické znalosti a praktické dovednosti stanovené přílohou I, zejména používání záchranného a protipožárního vybavení, a který byl schválen příslušným orgánem nebo subjektem určeným každým členským státem.

Článek 8

Zásady pro příbřežní plavbu

1. Při definování příbřežní plavby nesmějí členské státy námořníkům sloužícím na lodích oprávněných plout pod vlajkou jiného členského státu nebo jiné smluvní strany úmluvy STCW a vykonávajících tyto plavby ukládat přísnější požadavky na výcvik, zkušenosti nebo průkazy způsobilosti, než které jsou ukládány námořníkům sloužícím na lodích oprávněných plout pod jejich vlastní vlajkou. V žádném případě nesmí členský stát ukládat námořníkům sloužícím na lodích plujících pod vlajkou jiného členského státu nebo jiné smluvní strany úmluvy STCW požadavky, které by překračovaly požadavky této směrnice na lodě nezabývající se příbřežní plavbou.

2. Členský stát u lodí, kterým jsou poskytnuty výhody uvedené v ustanoveních úmluvy STCW o příbřežní plavbě, což zahrnuje i plavbu u pobřeží jiných členských států nebo smluvních stran úmluvy STCW v mezích jeho definice příbřežní plavby, uzavře dohodu s dotýcnými členskými státy nebo smluvními stranami, v níž uvede podrobnosti o dotčených obchodních oblastech i jiné relevantní předpisy.

3. U lodí oprávněných plout pod vlajkou členského státu a pravidelně provozujících příbřežní plavbu u pobřeží jiného členského státu nebo jiné smluvní strany úmluvy STCW musí členský stát, pod jehož vlajkou je loď oprávněna plout, ukládat námořníkům sloužícím na těchto lodích požadavky na výcvik, zkušenosti a průkazy způsobilosti alespoň stejné, jako jsou požadavky členského státu nebo smluvní strany úmluvy STCW, u jejichž pobřeží tato loď provozuje příbřežní plavbu, pokud tyto požadavky nepřekračují požadavky této směrnice pro lodě nezabývající se příbřežní plavbou. Námořníci sloužící na lodích, která rozšiřuje svoji plavbu za to, co je definováno členským státem jako příbřežní plavba, a vplouvá do vod nezahrnutých touto definicí, musí splnit příslušné požadavky této směrnice.

4. Členský stát může lodě, která je oprávněna plout pod jeho vlajkou, poskytnout výhody ustanovení této směrnice o příbřežní plavbě, pokud pravidelně provozuje u pobřeží státu, který není smluvní stranou úmluvy STCW, příbřežní plavbu definovanou uvedeným členským státem.

5. Průkazy odborné způsobilosti námořníků vydané členským státem nebo smluvní stranou úmluvy STCW pro jimi definované meze příbřežní plavby mohou jiné členské státy akceptovat pro služby v jimi definovaných mezích příbřežní plavby za předpokladu, že dotýcné členské státy nebo smluvní strany uzavřou dohodu, v níž stanoví podrobnosti o dotčených obchodních oblastech i jiné související relevantní podmínky.

6. Členské státy, které v souladu s požadavky tohoto článku definují příbřežní plavbu, musí:

- a) splnit zásady pro příbřežní plavbu stanovené v oddíle A-I/3 předpisu STCW;
- b) začlenit hranice oblasti příbřežní plavby do potvrzení vydaných podle článku 4.

7. Při rozhodování o definici příbřežní plavby a podmínkách vzdělání a výcviku požadovaných v souladu s odstavci 1, 3 a 4 sdělí členské státy Komisi podrobnosti o přijatých ustanoveních.

Článek 9

Předcházení podvodům nebo jiným protiprávním praktikám

1. Členské státy přijmou a prosazují vhodná opatření k předcházení podvodům a jiným protiprávním praktikám týkajícím se vydaných průkazů způsobilosti a potvrzení a stanoví sankce, které jsou účinné, přiměřené a odrazující.

2. Členské státy určí vnitrostátní orgány příslušné pro odhalování podvodů a jiných protiprávních praktik a pro boj proti nim a pro výměnu informací týkajících se vydávání průkazů způsobilosti námořníků s příslušnými orgány jiných členských států a třetích zemí.

Členské státy neprodleně uvědomí ostatní členské státy a Komisi o spojení na tyto příslušné vnitrostátní orgány.

Členské státy rovněž neprodleně uvědomí třetí země, se kterými uzavřely dohodu v souladu s pravidlem I/10 odstavcem 1.2 úmluvy STCW, o spojení na tyto příslušné vnitrostátní orgány.

3. Na žádost hostitelského členského státu poskytnou příslušné orgány jiného členského státu písemné potvrzení nebo popření pravosti průkazů způsobilosti námořníků, odpovídajících potvrzení nebo jiných písemných dokladů o profesní přípravě, které byly vydány v tomto jiném členském státě.

Článek 10

Tresty nebo disciplinární opatření

1. Členské státy zavedou postupy a řízení pro nestranné vyšetřování každé ohlášené nezpůsobilosti, jednání, opomenutí nebo ohrožení bezpečnosti, které se dopustí držitelé průkazů odborné způsobilosti a průkazů kompetence nebo potvrzení vydaných daným členským státem při plnění úkolů podle jejich průkazů odborné způsobilosti a průkazů kompetence a která by mohla představovat přímé ohrožení bezpečnosti lidského života nebo majetku na moři nebo ohrožení mořského prostředí, a pro odnětí, pozastavení a zrušení těchto průkazů odborné způsobilosti a průkazů kompetence z těchto důvodů a pro zabránění podvodu.

2. Členské státy přijmou a prosazují vhodná opatření k předcházení podvodům a jiným protiprávním praktikám týkajícím se vydaných průkazů odborné způsobilosti a průkazů kompetence a potvrzení.
3. Tresty nebo disciplinární opatření se stanoví a použijí, pokud:
 - a) společnost nebo velitel přijmou osobu, která nemá průkaz způsobilosti stanovený touto směrnicí;
 - b) velitel dovolí, aby jakoukoli funkci nebo službu v jakémkoli postavení, kterou podle této směrnice musí vykonávat osoba s odpovídajícím průkazem způsobilosti, vykonávala osoba, která nemá odpovídající průkaz způsobilosti, platnou výjimku ani dokument požadovaný čl. 20 odst. 7; nebo
 - c) jakákoli osoba podvodem nebo pomocí padělaných dokladů získá zaměstnání spočívající ve výkonu jakékoli funkce nebo služby v jakémkoli postavení, které podle této směrnice musí vykonávat nebo zastávat osoba mající průkaz způsobilosti nebo výjimku.
4. Členské státy, v jejichž pravomoci se nachází jakákoli společnost nebo jakákoli osoba, o které se lze z jednoznačných důvodů domnívat, že je odpovědná za jakékoli zjevné nedodržení této směrnice určené v odstavci 3 nebo je si tohoto nedodržení vědoma, musí navázat spolupráci s každým členským státem nebo jinou smluvní stranou úmluvy STCW, které je uvědomí o svém úmyslu zahájit řízení v rámci své pravomoci.

Článek 11

Normy kvality

1. Každý členský stát zajistí, aby:
 - a) veškeré činnosti spojené s výcvikem, posuzováním způsobilosti, vydáváním průkazů způsobilosti, včetně osvědčení o zdravotní způsobilosti, potvrzováním a prodlužováním platnosti prováděné nevládními organizacemi nebo subjekty v rámci jejich pravomoci byly trvale sledovány pomocí systémů norem kvality s cílem zaručit dosahování definovaných cílů včetně těch, které se týkají kvalifikace a zkušeností vyučujících a zkoušejících, v souladu s oddílem A-I/8 předpisu STCW;
 - b) byl k dispozici systém norem kvality v souladu s oddílem A-I/8 předpisu STCW, jestliže tyto činnosti provádějí vládní orgány nebo subjekty;
 - c) cíle v oblasti vzdělávání a výcviku a související kvalitativní požadavky na způsobilost, které je třeba splnit, byly jasně definovány a byly určeny úrovně znalostí, porozumění a dovedností odpovídající zkouškám a hodnocením požadovaným podle úmluvy STCW;
 - d) oblast uplatňování norem kvality zahrnovala správu systémů vydávání průkazů způsobilosti, veškeré výcvikové kurzy a programy, zkoušky a hodnocení prováděné orgány každého členského státu nebo subjekty pověřenými členskými státy, a rovněž aby zahrnovala kvalifikaci a zkušenosti požadované od vyučujících a zkoušejících s ohledem na zásady, systémy, kontroly a vnitřní přezkoumání zajišťování kvality, zavedené v zájmu dosahování stanovených cílů.

Cíle a související normy kvality uvedené v prvním pododstavci písm. c) mohou být určeny samostatně pro různé kurzy a výcvikové programy a musí zahrnovat správu systému vydávání průkazů způsobilosti.

2. Členské státy rovněž zajistí, aby nezávislá hodnocení získávání a hodnocení znalostí, porozumění, dovedností a způsobilosti námořníků a správy systému vydávání průkazů způsobilosti prováděly nejméně každých pět let kvalifikované osoby, které do dotyčných činností nejsou samy zapojeny, s cílem ověřit, že:
 - a) veškerá vnitřní opatření kontroly a sledování a doplňující opatření jsou v souladu s plánovanými opatřeními a písemně doloženými postupy a účinně napomáhají dosahování definovaných cílů;
 - b) výsledky každého nezávislého hodnocení jsou dokumentovány a ti, kteří odpovídají za hodnocenou oblast, jsou na ně upozorňováni;
 - c) k nápravě nedostatků jsou přijímána včasná opatření;

d) na všechna použitelná ustanovení úmluvy STCW a předpisu STCW, včetně změn, se vztahují systémy norem kvality. Členské státy mohou do tohoto systému zahrnout také ostatní použitelná ustanovení této směrnice.

3. Zprávu o každém hodnocení provedeném podle odstavce 2 tohoto článku zašle dotýčný členský stát Komisi v souladu s formátem podle oddílu A-I/7 předpisu STCW do šesti měsíců ode dne hodnocení.

Článek 12

Zdravotní požadavky

1. Každý členský stát stanoví normy zdravotní způsobilosti námořníků a postupy pro vydávání osvědčení o zdravotní způsobilosti v souladu s tímto článkem a oddílem A-I/9 předpisu STCW, případně se zohledněním oddílu B-I/9 předpisu STCW.

2. Každý členský stát zajistí, aby za posuzování zdravotní způsobilosti námořníků odpovídali lékaři, které tento členský stát uznal pro účely lékařských prohlídek námořníků, v souladu s oddílem A-I/9 předpisu STCW.

3. Každý námořník, který je držitelem průkazu odborné způsobilosti nebo průkazu kompetence vydaného podle úmluvy STCW a slouží na moři, musí být rovněž držitelem platného osvědčení o zdravotní způsobilosti vydaného v souladu s tímto článkem a oddílem A-I/9 předpisu STCW.

4. Uchazeči o osvědčení o zdravotní způsobilosti musí:

a) dosáhnout věku nejméně 16 let;

b) předložit uspokojivý důkaz své totožnosti;

c) splňovat příslušné normy zdravotní způsobilosti stanovené dotýčným členským státem.

5. Osvědčení o zdravotní způsobilosti platí nejdéle po dobu dvou let, avšak je-li námořník mladší 18 let, činí maximální doba platnosti jeden rok.

6. Pokud platnost osvědčení o zdravotní způsobilosti skončí v průběhu plavby, použije se pravidlo I/9 přílohy úmluvy STCW.

7. V naléhavých případech může členský stát povolit námořníkovi pracovat bez platného osvědčení o zdravotní způsobilosti. V takových případech se použije pravidlo I/9 přílohy úmluvy STCW.

Článek 13

Prodloužení platnosti průkazů odborné způsobilosti a průkazů kompetence

1. Každý velitel, důstojník nebo radiooperátor mající průkaz způsobilosti vydaný nebo uznáný podle kterékoli kapitoly přílohy I kromě kapitoly V pravidla V/3 nebo kapitoly VI, který slouží na moři nebo má v úmyslu vrátit se na moře po období na pevnině, musí, aby mohl být nadále uznán schopným pro námořní službu, v intervalech nejvýše pěti let:

a) vyhovět požadavkům na zdravotní způsobilost předepsaným článkem 12;

b) zajistit zachování své odborné způsobilosti v souladu s oddílem A-I/11 předpisu STCW.

2. Každý velitel, důstojník nebo radiooperátor musí úspěšně ukončit schválený příslušný výcvik, aby mohl pokračovat v námořní službě na lodích, pro které byly mezinárodně dohodnuty zvláštní požadavky na výcvik.

3. K tomu, aby mohl pokračovat v námořní službě na palubě tankerů, musí každý velitel nebo důstojník splňovat požadavky odstavce 1 tohoto článku a nejméně každých pět let prokázat zachování své odborné způsobilosti pro tankery v souladu s oddílem A-I/11 odst. 3 předpisu STCW.

4. K tomu, aby mohl pokračovat v námořní službě na lodích působících v polárních vodách, musí každý velitel nebo důstojník splňovat požadavky odstavce 1 tohoto článku a v intervalech nejvýše pěti let prokázat zachování své odborné způsobilosti pro lodě působící v polárních vodách v souladu s oddílem A-I/11 odst. 4 předpisu STCW.

5. Každý členský stát porovná požadavky na způsobilost, které jsou vyžadovány od uchazečů o průkazy odborné způsobilosti nebo průkazy kompetence vydané do 1. ledna 2017, s těmi, které jsou pro získání odpovídajícího průkazu odborné způsobilosti nebo průkazu kompetence blíže určeny v části A předpisu STCW, a určí, zda je nezbytné požadovat na držitelích těchto průkazů odborné způsobilosti nebo průkazů kompetence, aby absolvovali opakovací a aktualizací výcvik nebo hodnocení způsobilosti.

6. Každý členský stát porovná požadavky na způsobilost, které platily pro osoby sloužící na lodích používajících jako palivo plyn před 1. lednem 2017, s požadavky na způsobilost uvedenými v oddíle A-V/3 předpisu STCW a určí, zda je nezbytné požadovat, aby si tyto osoby aktualizovaly svou kvalifikaci.

7. Každý členský stát musí po projednání se zúčastněnými osobami zajistit nebo podnítit zavedení souboru opakovacích a aktualizacích kurzů ve smyslu oddílu A-I/11 předpisu STCW.

8. K aktualizaci znalostí velitelů, důstojníků a radiooperátorů zajistí každý členský stát, aby lodím oprávněným plout pod jeho vlajkou bylo dáno k dispozici znění posledních změn vnitrostátních a mezinárodních předpisů o bezpečnosti lidského života na moři, bezpečnostní ochraně a ochraně mořského prostředí, při dodržení čl. 15 odst. 3 písm. b) a článku 19.

Článek 14

Použití simulátorů

Funkční normy a ostatní ustanovení vymezené v oddílu A-I/12 předpisu STCW a ostatní požadavky části A předpisu STCW týkající se jakéhokoli dotyčného průkazu způsobilosti musí být dodržovány s ohledem na:

- a) veškerý povinný výcvik na simulátorech;
- b) každé hodnocení způsobilosti požadované částí A předpisu STCW, které je prováděno pomocí simulátoru;
- c) každé využití simulátoru k prokázání toho, že je nadále zachována kompetence požadovaná částí A předpisu STCW.

Článek 15

Odpovědnost společností

1. V souladu s odstavci 2 a 3 činí členské státy společnostmi odpovědnými za přidělování námořníků do služby na jejich lodích v souladu s touto směrnicí a požadují, aby každá společnost zajistila, že:

- a) každý námořník přidělený na jakoukoli loď má odpovídající průkaz způsobilosti v souladu s touto směrnicí a s předpisy členského státu;
- b) lodě jsou osazené posádkou v souladu s použitelnými požadavky členského státu na bezpečné obsazení lodě posádkou;
- c) dokumentace a údaje týkající se všech námořníků zaměstnaných na jejich lodích jsou vedeny a pohotově přístupné a zahrnují dokumentaci a údaje o jejich zkušenosti, výcviku, zdravotní způsobilosti a způsobilosti pro plnění úkolů, které jim byly přiděleny, aniž by se na tyto dokumenty a údaje omezovaly;
- d) po přidělení na jakoukoli jejich loď jsou námořníci seznámeni se svými zvláštními úkoly a s veškerým uspořádáním, zařízením a vybavením lodí a s postupy a vlastnostmi lodě týkajícími se jejich běžných úkolů nebo úkolů v případě nouze;
- e) posádka lodí může účinně spolupracovat za nouzových situací a při vykonávání funkcí životně důležitých pro bezpečnost nebo pro zabránění nebo zmírnění znečištění;
- f) námořníci přidělení na jakoukoli její loď absolvovali opakovací a aktualizací výcvik, jak vyžaduje úmluva STCW;
- g) na palubě jejich lodí vždy existuje účinné ústní dorozumívání v souladu s kapitolou V předpisem 14 odst. 3 a 4 úmluvy SOLAS 74 v platném znění.

2. Společnosti, velitelé a členové posádky jsou jednotlivě povinni zajistit úplné plnění povinností stanovených v tomto článku a přijímání ostatních nezbytných opatření k zajištění toho, aby každý člen posádky mohl svými znalostmi a informacemi přispívat k bezpečné plavbě lodí.

3. Společnost poskytne veliteli každé lodi, na kterou se vztahuje tato směrnice, písemné pokyny vysvětlující zásady a postupy, které je třeba sledovat k zajištění toho, aby všem námořníkům, kteří jsou na lodi nově zaměstnáni, byla dána přiměřená příležitost seznámit se s vybavením lodi, provozními postupy a ostatním uspořádáním potřebným pro řádný výkon jejich úkolů před tím, než jsou jim tyto úkoly přiděleny. Tyto zásady a postupy zahrnují:

- a) poskytnutí přiměřené lhůty, během které má každý nově zaměstnaný námořník příležitost seznámit se:
 - i) se zvláštním vybavením, které bude používat nebo obsluhovat;
 - ii) s postupy a předpisy specifickými pro loď v oblasti strážní služby, bezpečnosti, ochrany životního prostředí a nouze, které musí znát, aby mohl řádně vykonávat přidělené úkoly;
- b) jmenování zkušeného člena posádky, který odpovídá za to, že každý nově zaměstnaný námořník má možnost získat důležité informace v jazyku, kterému rozumí.

4. Společnosti zajistí, aby velitelé, důstojníci a ostatní posádka, kterým jsou přiděleny specifické úkoly a odpovědnosti na palubě jejich osobních lodí typu ro-ro, měli ukončen seznamovací výcvik k získání schopností, které jsou přiměřené pracovnímu místu, jež má být obsazeno, a úkolům a povinnostem, které je třeba plnit, s přihlédnutím k pokynům uvedeným v oddíle B-I/14 předpisu STCW.

Článek 16

Způsobilost k službě

1. Aby se předešlo únavě, členské státy:
 - a) zavedou a prosazují doby odpočinku pro členy strážní služby a pro osoby, jimž byly přiděleny úkoly související s bezpečností, bezpečnostní ochranou a prevencí znečištění v souladu s odstavci 3 až 13;
 - b) vyžadují takové uspořádání strážního systému, při kterém výkonnost členů strážní služby není snížena únavou, a služby jsou organizovány tak, aby členové první strážní služby na začátku plavby a následujících střídajících strážních služeb byli dostatečně odpočinutí a i jinak způsobilí ke službě.
2. Členské státy zajistí, aby v souladu s tímto článkem byla zavedena odpovídající opatření k prevenci zneužívání drog a alkoholu.
3. Členské státy přihlednou k nebezpečí, které představuje únava námořníků, zejména těch, jejichž funkce zahrnují bezpečný provoz lodi a její bezpečnostní ochranu.
4. Všem osobám vykonávajícím funkci důstojníka pověřeného strážní službou nebo člena mužstva tvořícího součást strážní služby a osobám vykonávajícím úkoly související s bezpečností, bezpečnostní ochranou a prevencí znečištění musí být poskytnuta doba odpočinku v rozsahu alespoň:
 - a) 10 hodin odpočinku v rámci každých 24 hodin; a
 - b) 77 hodin v rámci každého sedmidenního období.
5. Doby odpočinku lze rozdělit nejvýše na dvě části, z nichž jedna je dlouhá nejméně šest hodin, a interval mezi dvěma po sobě následujícími dobami odpočinku nesmí překročit 14 hodin.
6. Požadavky na doby odpočinku stanovené v odstavcích 4 a 5 nemusí být dodrženy v případě nouze nebo jiných naléhavých provozních podmínek. Cvičné poplachy, požární a člunová cvičení a cvičení předepsaná vnitrostátními právními předpisy a mezinárodními akty musí být prováděny tak, aby co nejméně rušily doby odpočinku a nevyvolaly únavu.
7. Členské státy vyžadují, aby rozpisy strážní služby byly vyvěšeny na snadno dostupném místě. Rozpisy musí být vypracovány ve standardizovaném formátu v pracovním jazyce nebo pracovních jazycích plavidla a v angličtině.
8. Při pracovní pohotovosti, například není-li ve strojovně obsluha, má námořník nárok na přiměřenou náhradní dobu odpočinku, je-li základní doba odpočinku narušena povoláním do práce.

9. Členské státy vyžadují, aby záznamy o každodenní době odpočinku námořníků byly vedeny ve standardizovaném formátu, v pracovním jazyce nebo pracovních jazycích plavidla a v angličtině, aby bylo možné sledovat a ověřovat dodržování tohoto článku. Námořníci obdrží jeden stejnopis záznamů, které se jich týkají, podepsaný velitelem nebo jím zmocněnou osobou a námořníky.

10. Bez ohledu na pravidla stanovená v odstavcích 3 až 9 je velitel plavidla oprávněn požadovat od námořníka delší pracovní dobu nezbytnou pro zajištění bezpečnosti plavidla, osob na palubě nebo nákladu nebo pro poskytnutí pomoci jiným plavidlům nebo osobám na moři v tísni. Velitel tedy může dočasně zrušit rozvrh hodin odpočinku a žádat, aby námořník pracoval po nezbytnou dobu, než dojde k obnovení normální situace. Jakmile to je po obnově normální situace možné, musí velitel zajistit, aby všichni námořníci, kteří během plánované doby odpočinku pracovali, čerpali odpovídající dobu odpočinku.

11. S náležitým ohledem na obecné zásady ochrany zdraví a bezpečnosti pracovníků a v souladu se směrnicí 1999/63/ES mohou členské státy prostřednictvím vnitrostátních právních předpisů nebo řízení u příslušného orgánu schvalovat nebo registrovat kolektivní smlouvy, které umožňují výjimky z požadované doby odpočinku podle odst. 4 písm. b) a odstavce 5 tohoto článku, za předpokladu, že doba odpočinku není kratší než 70 hodin za každé sedmidenní období a dodržuje omezení stanovená v odstavcích 12 a 13 tohoto článku. Tyto výjimky musí co nejvíce vycházet ze stanovených norem, ale mohou zohlednit častější nebo delší dobu dovolené nebo poskytnutí náhradní dovolené pro členy strážní služby nebo námořníky pracující na palubě lodí vykonávajících krátké plavby. Výjimky musí co nejvíce zohledňovat pokyny týkající se prevence únavy stanovené v oddíle B-VIII/1 předpisu STCW. Výjimky z minimální doby odpočinku stanovené v odst. 4 písm. a) tohoto článku nejsou povoleny.

12. Výjimky uvedené v odstavci 11 pro týdenní dobu odpočinku stanovenou v odst. 4 písm. b) nelze povolit na dobu delší než dva po sobě následující týdny. Intervaly mezi dvěma dobami výjimek na palubě nesmějí být kratší, než je dvojnásobek doby trvání výjimek.

13. V rámci možných výjimek z odstavce 5 uvedených v odstavci 11 lze minimální dobu odpočinku za každých 24 hodin stanovenou v odst. 4 písm. a) rozdělit do nejvýše tří období odpočinku, z nichž jedno trvá nejméně 6 hodin a žádné ze dvou ostatních období není kratší než jednu hodinu. Intervaly mezi dvěma po sobě následujícími dobami odpočinku nesmějí překročit 14 hodin. Výjimky nesmějí přesahovat dva 24 hodinové úseky za každé sedmidenní období.

14. Jako prevenci zneužívání alkoholu stanoví členské státy omezení, které nesmí přesáhnout 0,05 % množství alkoholu v krvi (BAC) nebo 0,25 mg/l alkoholu při dechových zkouškách nebo množství alkoholu vedoucí k takové koncentraci alkoholu u velitelů, důstojníků a dalších námořníků při plnění přidělených úkolů souvisejících s bezpečností, bezpečnostní ochranou a ochranou mořského prostředí.

Článek 17

Povolování výjimek

1. Je-li to výjimečně nezbytné, mohou příslušné orgány, pokud to podle jejich názoru nezpůsobí ohrožení osob, majetku nebo životního prostředí, povolit výjimku umožňující po určené období nepřevyšující šest měsíců konkrétnímu námořníkovi na konkrétní lodi převzít úkoly, pro které nemá odpovídající průkazy způsobilosti, pokud se ujistí, že osoba, které je výjimka povolována, je dostatečně kvalifikovaná pro obsazení volného místa bezpečným způsobem; výjimku nelze povolit pro funkci radiooperátora, není-li v příslušném radiotelekomunikačním řádu stanoveno jinak. Výjimky však nelze udělit veliteli nebo prvnímu strojnímu důstojníkovi, s výjimkou okolností vyšší moci a jen na nejkratší možnou dobu.

2. Každá výjimka pro pracovní místo je povolována pouze osobám s průkazy způsobilosti vyžadovanými k obsazení nejbližší nižšího pracovního místa. Pokud pro nejbližší nižší místo nejsou vyžadovány průkazy způsobilosti, lze výjimku povolit osobě, jejíž kvalifikace a zkušenosti jsou podle názoru příslušných orgánů zcela rovnocenné požadavkům na pracovní místo, které má být obsazeno; jestliže tato osoba nemá odpovídající průkazy způsobilosti, je povinna složit zkoušku uznávanou příslušnými orgány, aby prokázala, že tato výjimka může být bezpečně povolena. Navíc musí příslušné orgány zajistit, aby dotyčné pracovní místo bylo co nejdříve obsazeno držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti.

Článek 18

Odpovědnost členských států v oblasti výcviku a hodnocení

1. Členské státy určí orgány nebo subjekty, které mají:
 - a) poskytovat výcvik podle článku 3;
 - b) pořádat případně požadované zkoušky nebo na ně dohlížejí;
 - c) vydávat průkazy způsobilosti uvedené v článku 4;
 - d) povolovat výjimky podle článku 17.
2. Členské státy zajistí, aby:
 - a) veškerý výcvik a hodnocení námořníků byly:
 - i) strukturovány v souladu s písemnými programy, včetně výukových metod a prostředků, postupů a pedagogického materiálu, které jsou nezbytné pro dosažení předepsaného požadavku na způsobilost;
 - ii) prováděny, sledovány, hodnoceny a podporovány osobami s kvalifikacemi stanovenými v písmenech d), e) a f);
 - b) osoby provádějící výcvik nebo hodnocení námořníka během jeho činnosti na lodi tak činily jen tehdy, jestliže tento výcvik nebo hodnocení nepůsobí nepříznivě na běžný provoz lodě a uvedené osoby mohou svůj čas a pozornost věnovat výcviku nebo hodnocení;
 - c) vyučující, vedoucí výcviku a zkoušející byli příslušně kvalifikovaní pro příslušné druhy a úrovně výcviku nebo hodnocení způsobilosti námořníků na lodi nebo na pevnině;
 - d) každá osoba provádějící výcvik námořníka během jeho činnosti na lodi nebo na pevnině, který mu umožní získat kvalifikace vyžadované pro vydání průkazů způsobilosti na základě této směrnice:
 - i) znala výcvikový program a chápala specifické cíle výcviku pro daný druh prováděného výcviku;
 - ii) byla kvalifikovaná pro úkoly, pro které je výcvik prováděn;
 - iii) pokud provádí výcvik za použití simulátoru:
 - obdržela veškeré pedagogické pokyny pro používání simulátorů; a
 - získala praktickou provozní zkušenost s používáním příslušného druhu simulátoru;
 - e) každá osoba odpovídající za dohled nad výcvikem námořníka během jeho činnosti, který mu umožní získat kvalifikace vyžadované pro vydání průkazů způsobilosti, plně rozuměla programu výcviku a specifickým cílům každého druhu prováděného výcviku;
 - f) každá osoba provádějící hodnocení způsobilosti námořníka během jeho činnosti na lodi nebo na pevnině za účelem stanovení, zda má kvalifikace vyžadované pro vydání průkazu způsobilosti podle této směrnice:
 - i) měla příslušnou úroveň znalostí a chápání způsobilostí, které mají být hodnoceny;
 - ii) měla kvalifikace požadované pro úkoly tvořící předmět hodnocení;
 - iii) obdržela příslušné pokyny ohledně metod hodnocení a praxe;
 - iv) získala praktickou zkušenost s hodnocením;
 - v) při provádění hodnocení za využití simulátoru získala pod dohledem a podle požadavků zkušeného zkoušejícího praktickou zkušenost s hodnocením za využití daného druhu simulátoru;
 - g) pokud členský stát uznává výcvik, výcvikové zařízení nebo kvalifikaci udělovanou výcvikovým zařízením v rámci svých požadavků na vydání průkazů způsobilosti, pak se oblast působnosti norem kvality uvedených v článku 11 vztahuje na kvalifikace a zkušenosti vyučujících a zkoušejících; tyto kvalifikace, zkušenosti a uplatňování norem kvality musí zahrnovat vhodné pedagogické, výcvikové a hodnotící metody a praxi a musí splňovat všechny použitelné požadavky písmen d), e) a f) tohoto odstavce.

Článek 19

Dorozumívání na lodí

Členské státy musí zajistit, aby:

- a) aniž jsou dotčena písmena b) a d), byly na všech lodích plujících pod vlajkou členského státu vždy k dispozici prostředky pro ústní dorozumívání mezi všemi členy lodní posádky účinné z hlediska bezpečnosti, zejména jde-li o správné a včasné přijímání a chápání sdělení a pokynů;
- b) na všech osobních lodích plujících pod vlajkou členského státu a na všech osobních lodích začínajících nebo končících plavbu v přístavu členského státu byl v zájmu zajištění účinného jednání posádky v záležitostech bezpečnosti zaveden společný pracovní jazyk a tento byl zaznamenán v lodním deníku;

vhodný pracovní jazyk určí společnost nebo případně velitel; na každém námořníkovi je požadováno, aby tomuto jazyku rozuměl a případně v něm vydával rozkazy a pokyny a podával hlášení;

jestliže není pracovní jazyk úředním jazykem členského státu, musí všechny plány a seznamy, které mají být vyvěšeny, obsahovat překlad do pracovního jazyka;

- c) na osobních lodích byli členové posádky určeni k tomu, aby pomáhali cestujícím v nouzových situacích, byli snadno rozpoznatelní a byli schopni se dorozumět způsobem dostačujícím pro tento účel, s přihlédnutím k vhodné a přiměřené kombinaci těchto činitelů:
 - i) jazyk nebo jazyky odpovídající hlavním národnostem cestujících přepravovaných na příslušné trase;
 - ii) pravděpodobnost, že schopnost používat základní pojmy anglického jazyka pro základní pokyny může představovat prostředek dorozumívání se s cestujícím, který potřebuje pomoc, ať již cestující nebo člen posádky sdílejí, nebo nesdílejí společný jazyk;
 - iii) možná nutnost dorozumět se během nouzové situace jinými prostředky, například názornou ukázkou, gestikulací nebo upozorněním na umístění pokynů, na místa pro shromažďování, na umístění záchranných prostředků nebo na únikové cesty, pokud slovní dorozumívání není možné;
 - iv) míra, ve které byly úplné bezpečnostní pokyny poskytnuty cestujícím v rodném jazyku nebo rodných jazycích;
 - v) jazyky, ve kterých mohou být v případě nouze nebo cvičení vyhledávány nouzové pokyny, aby byly cestujícím předány nejdůležitější pokyny a aby byla členům posádky usnadněna pomoc, kterou poskytují cestujícím;
- d) na ropných tankerech, chemických tankerech a tankerech na zkapalněný plyn plujících pod vlajkou členského státu se velitel, důstojníci a mužstvo byli schopni navzájem dorozumět společným pracovním jazykem nebo společnými pracovními jazyky;
- e) mezi lodí a orgány na pobřeží byly dostatečné prostředky pro komunikaci; tato komunikace musí být prováděna v souladu s kapitolou V oddílem 14 odst. 4 úmluvy SOLAS 74;
- f) při provádění státní přístavní inspekce podle směrnice 2009/16/ES členské státy rovněž kontrolovaly, zda i lodě plující pod vlajkou jiného než členského státu dodržují tento článek.

Článek 20

Uznávání průkazů odborné způsobilosti a průkazů kompetence

1. Námořníkům, kteří nejsou držiteli průkazů odborné způsobilosti vydaných členskými státy nebo průkazů kompetence vydaných členskými státy velitelům a důstojníkům v souladu s pravidly V/1-1 a V/1-2 úmluvy STCW, může být povoleno sloužit na lodích plujících pod vlajkou členského státu, pokud bylo postupy uvedenými v odstavcích 2 až 6 tohoto článku přijato rozhodnutí o uznání jejich průkazů odborné způsobilosti nebo průkazů kompetence.
2. Členský stát, který má úmyslu vydáním potvrzení uznat průkazy odborné způsobilosti nebo průkazy kompetence uvedené v odstavci 1 tohoto článku, které třetí země vydala veliteli lodě, důstojníkovi nebo radiooperátorovi pro službu na lodích plujících pod vlajkou tohoto státu, podá Komisi svou žádost o uznání této třetí země spolu s předběžnou analýzou, jak tento třetí stát dodržuje požadavky úmluvy STCW, tím, že shromáždí informace uvedené v příloze II této směrnice. V této předběžné analýze členský stát na podporu své žádosti uvede další informace týkající se odůvodnění uznání třetí země.

Po předložení žádosti členským státem Komise neprodleně zpracuje žádost předloženou žádajícím členským státem a rozhodne přezkumným postupem podle čl. 31 odst. 2 o zahájení hodnocení systému výcviku a vydávání průkazů způsobilosti v dané třetí zemi, a to v přiměřené lhůtě a s řádným zohledněním lhůty uvedené v odstavci 3 tohoto článku.

Po přijetí kladného rozhodnutí o zahájení hodnocení shromáždí Komise s pomocí Evropské agentury pro námořní bezpečnost a s možným zapojením členského státu, který podal žádost, a jakýchkoli jiných zainteresovaných členských států informace uvedené v příloze II této směrnice a posoudí, jaké jsou v této třetí zemi systémy výcviku a vydávání průkazů způsobilosti, s cílem ověřit, že dotčená třetí země splňuje všechny požadavky úmluvy STCW, že jsou přijata vhodná opatření k zabránění vydání podvodných průkazů způsobilosti a vezme v úvahu, zda tato země ratifikovala Úmluvu o práci na moři z roku 2006.

3. Pokud na základě hodnocení uvedeného v odstavci 2 tohoto článku Komise shledá, že všechny tyto požadavky jsou splněny, přijme prováděcí akty, kterými stanoví rozhodnutí o uznání třetí země. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 31 odst. 2 do 24 měsíců ode dne předložení žádosti členským státem podle odstavce 2 tohoto článku.

Musí-li dotčená třetí země ke splnění požadavků úmluvy STCW provést významná nápravná opatření, včetně změn právních předpisů, systémů vzdělávání, výcviku a průkazů způsobilosti, budou prováděcí akty uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce přijaty do 36 měsíců ode dne předložení žádosti členským státem podle odstavce 2 tohoto článku.

Členský stát podávající žádost může rozhodnout, že uzná třetí zemi jednostranně, dokud není prováděcí akt podle tohoto odstavce přijat. Členský stát v případě takového jednostranného uznání sděluje Komisi počet potvrzení ověřujících uznání vydaných v souvislosti s průkazy odborné způsobilosti a průkazy kompetence vydanými třetí zemí podle odstavce 1, dokud není přijat prováděcí akt týkající se uznání této třetí země.

4. Členský stát může s ohledem na loď plující pod jeho vlajkou rozhodnout, zda potvrdí průkazy způsobilosti vydané třetími zeměmi uznanými Komisí, přičemž bere zřetel na ustanovení stanovená v bodech 4 a 5 přílohy II.

5. Uznání průkazů, které jsou vydány uznanými třetími zeměmi a které jsou před 14. červnem 2005 zveřejněny v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*, zůstávají v platnosti.

Tato uznání mohou být využita všemi členskými státy, jestliže je Komise následně neodvolá podle článku 21.

6. Komise sestaví a aktualizuje seznam třetích zemí, které byly uznaný. Seznam je zveřejňován v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.

7. Bez ohledu na čl. 4 odst. 7 může členský stát, vyžadují-li to okolnosti, povolit námořníkovi sloužit v jiné funkci, než je funkce radiooperátora, nestanoví-li radiotelekomunikační řád jinak, po dobu nejvýše tří měsíců na lodi plující pod jeho vlajkou, pokud tento námořník má platný odpovídající průkaz způsobilosti vydaný a potvrzený podle požadavků třetí země, ale dosud nepotvrzený pro uznání dotčným členským státem tak, aby byl vhodný pro službu na lodi plující pod jeho vlajkou.

Vždy musí být snadno k dispozici písemný důkaz o tom, že žádost o potvrzení byla předána příslušným orgánům.

Článek 21

Neplnění požadavků úmluvy STCW

1. Jestliže členský stát dojde k závěru, že uznaná třetí země již neplní požadavky úmluvy STCW, uvědomí o tom bez ohledu na kritéria uvedená v příloze II neprodleně Komisi s udáním důvodů.

Komise tuto věc neprodleně předloží výboru uvedenému v čl. 31 odst. 1.

2. Jestliže Komise dojde k závěru, že uznaná třetí země již neplní požadavky úmluvy STCW, uvědomí o tom bez ohledu na kritéria uvedená v příloze II neprodleně členské státy s udáním důvodů.

Komise tuto věc neprodleně předloží výboru uvedenému v čl. 31 odst. 1.

3. Jestliže členský stát zamýšlí odvolat potvrzení všech průkazů vydaných třetí zemí, neprodleně o svém úmyslu uvědomí Komisi a ostatní členské státy a uvede důvody.
4. Komise za pomoci Evropské agentury pro námořní bezpečnost přehodnotí uznání dotčené třetí země s cílem ověřit, zda tato třetí země nepřestala dodržovat požadavky úmluvy STCW.
5. Pokud jsou náznaky, že určité námořní výcvikové zařízení nadále neplní požadavky úmluvy STCW, Komise dotčené třetí zemi oznámí, že uznání průkazů této třetí země bude do dvou měsíců odvoláno, jestliže nebudou přijata opatření k zajištění souladu se všemi požadavky úmluvy STCW.
6. Komise přijímá rozhodnutí o odnětí uznání. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 31 odst. 2. Dotčené členské státy přijmou vhodná opatření k provedení rozhodnutí.
7. Potvrzení ověřující uznání průkazů způsobilosti vydaná v souladu s čl. 4 odst. 7 přede dnem, kdy bylo rozhodnutí o odvolání uznání třetí země přijato, zůstávají v platnosti. Námořníci, kteří jsou držiteli tohoto potvrzení, však nemají nárok na potvrzení uznávající vyšší kvalifikaci, ledaže je takový vyšší stupeň založen výlučně na dodatečné zkušenosti s námořní službou.
8. Pokud členský stát nevydá žádná potvrzení ověřující uznání průkazů odborné způsobilosti nebo průkazů kompetence podle čl. 20 odst. 1 vydaných třetí zemí po dobu delší než osm let, uznání průkazů způsobilosti této třetí země bude podrobena opětovnému přezkumu. Komise přijme prováděcí akty, kterými po opětovném přezkumu rozhodne o tomto uznání. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 31 odst. 2 poté, co jsou členské státy i dotčená třetí země uvědomeny alespoň šest měsíců předem.

Článek 22

Přehodnocování

1. Třetí země, které byly uznány postupem podle čl. 20 odst. 3 prvního pododstavce, včetně zemí uvedených v čl. 20 odst. 6, Komise s pomocí Evropské agentury pro námořní bezpečnost pravidelně, nejméně však do deseti let od posledního hodnocení, přehodnocuje s cílem ověřit, zda plní odpovídající kritéria stanovená v příloze II a zda přijaly vhodná opatření k zabránění vydávání podvodných průkazů způsobilosti.
2. Komise s pomocí Evropské agentury pro námořní bezpečnost přehodnotí třetí země na základě prioritních kritérií. Tato prioritní kritéria zahrnují následující:
 - a) údaje o plnění požadavků zjištěných státní přístavní inspekcí podle článku 24;
 - b) počet potvrzení ověřujících uznání vydaných třetí zemí v souvislosti s průkazem odborné způsobilosti, nebo s průkazem kompetence vydanými v souladu s pravidly V/1-1 a V/1-2 úmluvy STCW;
 - c) počet institucí námořního vzdělávání a výcviku akreditovaných třetí zemí;
 - d) počet programů výcviku a profesního rozvoje námořníků schválených třetí zemí;
 - e) datum posledního hodnocení třetí země Komisí a počet nedostatků v zásadních procesech, které byly zjištěny během tohoto hodnocení;
 - f) jakékoli významné změny v systému námořního výcviku a vydávání průkazů způsobilosti třetí země;
 - g) celkový počet námořníků, jimž byl vydán průkaz způsobilosti třetí zemí, sloužících na lodích plujících pod vlajkami členských států, a úroveň výcviku a kvalifikace těchto námořníků;
 - h) informace týkající se standardů vzdělávání a odborného výcviku v dané třetí zemi poskytované kterýmkoliv dotčenými orgány nebo jinými zúčastněnými stranami, jsou-li k dispozici.

V případě, že třetí země nespĺňuje požadavky úmluvy STCW podle článku 21 této směrnice, bude mít nové hodnocení této země ve vztahu k ostatním třetím zemím přednost.

3. Komise předá členským státům zprávu o výsledcích hodnocení.

Článek 23

Státní přístavní inspekce

1. S výjimkou typů lodí uvedených v článku 1 podléhá každá loď nacházející se v přístavech členského státu, bez ohledu na vlajku, pod kterou pluje, státní přístavní inspekci prováděné inspektory řádně oprávněnými uvedeným členským státem k ověřování, zda všichni námořníci sloužící na lodi, kteří musí být držiteli průkazu odborné způsobilosti nebo průkazu kompetence či dokladů podle úmluvy STCW, tento průkaz odborné způsobilosti či platné povolení výjimky nebo průkaz odborné způsobilosti nebo doklady mají.
2. Při vykonávání státní přístavní inspekce podle této směrnice zajistí členské státy, aby byla uplatňována všechna příslušná ustanovení a postupy stanovené ve směrnici 2009/16/ES.

Článek 24

Kontrolní postupy státní přístavní inspekce

1. Aniž je dotčena směrnice 2009/16/ES, omezuje se státní přístavní inspekce podle článku 23 na:
 - a) ověření, zda každý námořník sloužící na lodi, který musí být držitelem průkazu odborné způsobilosti nebo průkazu kompetence v souladu s úmluvou STCW, má tento průkaz odborné způsobilosti nebo platné povolení výjimky či průkaz kompetence nebo poskytne písemný důkaz o tom, že orgánům státu vlajky byla podána žádost o potvrzení o uznání průkazu odborné způsobilosti;
 - b) ověření, že počty a průkazy způsobilosti námořníků sloužících na lodi jsou v souladu s požadavky úřadů státu vlajky na bezpečné obsazení lodí posádkou.
2. V souladu s částí A předpisu STCW se schopnost námořníků sloužících na lodi dodržovat normy pro strážní službu a podle okolností normy ochrany stanovené úmluvou STCW přehodnotí, jestliže se lze z jednoznačných důvodů domnívat, že tyto normy nejsou dodržovány, protože se vyskytla některá z těchto skutečností:
 - a) loď byla účastníkem srážky lodí, najela na dno nebo na mělčinu;
 - b) během plavby, při kotvení nebo při uvázání lodě u přístavní hráze došlo k vypuštění látek, které je podle mezinárodních úmluv nedovolené;
 - c) loď manévrovala nevypočitatelným nebo nebezpečným způsobem, přičemž nebyly dodržovány plavební zóny přijaté IMO nebo předpisy a postupy bezpečné navigace;
 - d) loď je jinak provozována takovým způsobem, který představuje ohrožení osob, majetku či životního prostředí nebo porušuje zásady ochrany;
 - e) průkaz způsobilosti byl získán podvodně nebo držitel průkazu způsobilosti není osoba, které byl průkaz způsobilosti původně vydán;
 - f) loď pluje pod vlajkou země, která neratifikovala úmluvu STCW, nebo má velitele, důstojníka nebo člena mužstva, který je držitelem průkazu způsobilosti vydaného třetí zemí, která neratifikovala úmluvu STCW.
3. Bez ohledu na ověření průkazu způsobilosti může být na základě hodnocení podle odstavce 2 na námořníkovi požadováno, aby prokázal příslušnou způsobilost na místě služby. Toto prokázání může zahrnovat ověření, že jsou plněny provozní požadavky v oblasti norem pro strážní službu a že námořníci správně čelí nouzovým situacím s přihlednutím k jejich úrovni způsobilosti.

Článek 25

Zadržení

Aniž je dotčena směrnice 2009/16/ES, pokud úředník provádějící státní přístavní inspekci zjistí, že následující nedostatky představují ohrožení pro osoby, majetek nebo životní prostředí, jsou podle této směrnice jedinými důvody, na jejichž základě může členský stát loď zadržet, že:

- a) námořníci nejsou držiteli průkazů způsobilosti, nemají odpovídající průkazy způsobilosti, nemají platná povolení výjimek nebo nemohou poskytnout písemný důkaz, že u orgánů státu vlajky byla podána žádost o potvrzení ověřující uznání;

- b) nejsou dodrženy příslušné požadavky státu vlajky na bezpečné obsazení lodi posádkou;
- c) systémy výkonu navigační strážní služby nebo strojní služby neodpovídají požadavkům stanoveným pro loď státem vlajky;
- d) na strážní službě chybí osoba kvalifikovaná k obsluze zařízení podstatného pro bezpečnou plavbu, bezpečnou radiokomunikaci nebo zabránění znečištění moří;
- e) nelze poskytnout důkaz odborné způsobilosti pro úkoly přidělené námořníkům v zájmu bezpečnosti lodě a zabránění znečištění;
- f) nelze zajistit, aby na první strážní službě na počátku plavby a na následujících střídajících strážních službách byly osoby, které jsou dostatečně odpočinuté a i jinak způsobilé pro službu.

Článek 26

Pravidelná kontrola plnění

Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování Evropské unie, Komise za pomoci Evropské agentury pro námořní bezpečnost pravidelně a nejméně jednou za pět let ověřuje, zda členské státy plní minimální požadavky stanovené touto směrnicí.

Článek 27

Informace pro statistické účely

1. Členské státy sdělují Komisi informace uvedené v příloze III pro účely čl. 21 odst. 8 a čl. 22 odst. 2 a pro využití členskými státy a Komisí v rámci tvorby politik.
2. Členské státy tyto informace Komisi zpřístupní každoročně v elektronické podobě a zahrnou informace zaznamenané do 31. prosince předchozího roku. Členské státy si podrží veškerá vlastnická práva vztahující se na informace v nezpracované podobě. Zpracované statistiky vypracované na základě těchto informací se zpřístupní veřejnosti v souladu s ustanoveními o transparentnosti a ochraně informací obsaženými v článku 4 nařízení (ES) č. 1406/2002.
3. V zájmu ochrany osobních údajů členské státy anonymizují veškeré osobní informace podle přílohy III předtím, než je předají Komisi, za využití softwaru poskytnutého nebo akceptovaného Komisí. Komise využívá pouze tyto anonymizované informace.
4. Členské státy a Komise zajistí, aby opatření pro shromažďování, předkládání, ukládání, analýzu a šíření tohoto druhu statistických informací byla navržena tak, aby umožňovala uvedenou statistickou analýzu.

Komise pro účely prvního pododstavce přijme podrobná opatření týkající se technických požadavků nezbytných k zajištění náležitého nakládání se statistickými údaji. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 31 odst. 2.

Článek 28

Hodnotící zpráva

Nejpozději 2. srpna 2024 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě hodnotící zprávu, včetně návrhů na navazující opatření, jež mají být s ohledem na uvedené hodnocení přijata. V této hodnotící zprávě Komise analyzuje provádění režimu vzájemného uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy a případný vývoj ohledně digitálních průkazů způsobilosti pro námořníky na mezinárodní úrovni. Komise rovněž vyhodnotí případný vývoj ohledně budoucího zvážení evropských námořních diplomů vynikající kvality, a to na základě doporučení poskytnutých sociálními partnery.

Článek 29

Změny

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 30 akty v přenesené pravomoci za účelem změny přílohy I této směrnice a souvisejících ustanovení této směrnice za účelem sladění této přílohy a těchto ustanovení s novými změnami úmluvy STCW a části A předpisu STCW.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 30 akty v přenesené pravomoci za účelem změny přílohy III této směrnice, pokud jde o specifický a příslušný obsah a podrobnosti informací, které jsou členské státy povinny oznámit, za podmínky, že jsou tyto akty omezeny pouze na zohlednění změn úmluvy STCW a části A předpisu STCW a že respektují záruky ochrany údajů. Tyto akty v přenesené pravomoci nesmějí měnit ustanovení o anonymizaci údajů uvedené v čl. 27 odst. 3.

Článek 30

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 4 odst. 14 a v článku 29 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 1. srpna 2019. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevyssloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 4 odst. 14 a článku 29 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 4 odst. 14 a článku 29 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevyssloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevyssloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 31

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002⁽¹³⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 32

Sankce

Členské státy stanoví systém sankcí za porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě článků 3, 4, 8, 10 až 16, 18, 19, 20, 23, 24, 25 a přílohy I a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 ze dne 5. listopadu 2002, kterým se zřizuje Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS) a kterým se mění nařízení o námořní bezpečnosti a zabránění znečištění z lodí (Úř. věst. L 324, 29.11.2002, s. 1).

Článek 33**Sdělení**

Členské státy neprodleně sdělí Komisi znění všech předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Komise o tom uvědomí ostatní členské státy.

Článek 34**Zrušení**

Směrnice 2008/106/ES ve znění směrnic uvedených v příloze IV části A, se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze IV části B ve vnitrostátním právu.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze V.

Článek 35**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 36**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 8. června 2022.

Za Evropský parlament
předsedkyně
R. METSOLA

Za Radu
předseda
C. BEAUNE

PŘÍLOHA I

POŽADAVKY ÚMLUVY STCW NA VÝCVIK PODLE ČLÁNKU 3

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

1. Pravidla uvedená v této příloze se doplňují povinnými ustanoveními obsaženými v části A předpisu STCW s výjimkou kapitoly VIII pravidla VIII/2.

Každý odkaz na požadavek v pravidle rovněž představuje odkaz na odpovídající oddíl části A předpisu STCW.

2. Část A předpisu STCW obsahuje požadavky na způsobilost, které musí uchazeči splňovat, aby jim byly vydány průkazy odborné způsobilosti nebo prodloužena jejich platnost podle úmluvy STCW. Za účelem upřesnění vazeb mezi ustanoveními kapitoly VII o vydávání jiných průkazů způsobilosti a ustanoveními kapitol II, III a IV o vydávání průkazů způsobilosti jsou schopnosti určené v požadavcích na způsobilost seskupeny podle těchto sedmi funkcí:

- 1) navigační strážní služba a řízení lodi;
- 2) manipulace s nákladem a jeho zajištění;
- 3) řízení provozu lodi a péče o osoby na lodi;
- 4) strojní služba;
- 5) elektrotechnika, elektronika a ovládání strojního zařízení;
- 6) údržba a opravy;
- 7) radiokomunikace;

a těchto úrovní odpovědnosti:

- 1) řídicí úroveň;
- 2) provozní úroveň;
- 3) pomocná úroveň.

Funkce a úrovně odpovědnosti jsou označeny podtitulkem v tabulkách o požadavcích na způsobilost uvedených v části A kapitolách II, III a IV předpisu STCW.

KAPITOLA II

VELITEL A PALUBNÍ ODDĚLENÍ

Pravidlo II/1

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro důstojníky strážní navigační služby na lodích o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší

1. Každý důstojník strážní navigační služby na námořní lodi o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší musí být držitelem průkazu odborné způsobilosti.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
 - 2.1. dosáhnout věku nejméně 18 let;

- 2.2. mít vykonánu schválenou námořní službu v délce nejméně dvanácti měsíců jako součást schváleného výcvikového programu, který zahrnuje výcvik na lodi vyhovující požadavkům oddílu A-II/1 předpisu STCW a je písemně doložen ve schválené knize výcviku, nebo jinak prokázat námořní službu v délce nejméně třiceti šesti měsíců;
- 2.3. mít vykonánu nejméně šestiměsíční strážní službu na můstku pod dohledem velitele nebo kvalifikovaného důstojníka během požadované námořní služby;
- 2.4. případně splňovat použitelné požadavky pravidel kapitoly IV pro vykonávání radiotelekomunikační služby v souladu s radiotelekomunikačním řádem;
- 2.5. mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-II/1 předpisu STCW;
- 2.6. splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-VI/1 odst. 2, oddíle A-VI/2 odst. 1 až 4, oddíle A-VI/3 odst. 1 až 4 a oddíle A-VI/4 odst. 1, 2 a 3 předpisu STCW.

Pravidlo II/2

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro velitele a první palubní důstojníky na lodích o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší

Velitel a první palubní důstojník na lodích o hrubé prostornosti 3 000 RT nebo větší

1. Každý velitel a první palubní důstojník na námořní lodi o hrubé prostornosti 3 000 RT nebo větší musí být držitelem průkazu odborné způsobilosti.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
 - 2.1. splňovat požadavky na vydání průkazu způsobilosti důstojníka strážní navigační služby na lodích o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší a mít v tomto služebním postavení vykonánu schválenou námořní službu v délce:
 - 2.1.1. nejméně dvanácti měsíců pro vydání průkazu způsobilosti prvního palubního důstojníka;
 - 2.1.2. nejméně třiceti šesti měsíců pro vydání průkazu způsobilosti velitele; tato doba však může být zkrácena na nejméně dvacet čtyři měsíce, pokud uchazeč tuto námořní službu vykonával nejméně dvanáct měsíců jako první palubní důstojník;
 - 2.2. mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavky na způsobilost, které jsou pro velitele a první palubní důstojníky na lodích o hrubé prostornosti 3 000 RT nebo větší stanoveny v oddíle A-II/2 předpisu STCW.

Velitel a první palubní důstojník na lodích o hrubé prostornosti od 500 do 3 000 RT

3. Každý velitel a první palubní důstojník na námořní lodi o hrubé prostornosti od 500 do 3 000 RT musí být držitelem průkazu odborné způsobilosti.
4. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
 - 4.1. pro vydání průkazu způsobilosti prvního palubního důstojníka splňovat požadavky na důstojníka strážní navigační služby na lodích o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší;
 - 4.2. pro vydání průkazu způsobilosti velitele splňovat požadavky na důstojníka strážní navigační služby na lodích o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší a mít v tomto služebním postavení vykonánu schválenou námořní službu v délce nejméně třiceti šesti měsíců; tato doba však může být zkrácena na nejméně dvacet čtyři měsíce, pokud uchazeč tuto námořní službu vykonával nejméně dvanáct měsíců jako první palubní důstojník;
 - 4.3. mít ukončen schválený výcvik a splňovat požadavky na způsobilost, které jsou pro velitele a první palubní důstojníky na lodích o hrubé prostornosti od 500 do 3 000 RT stanoveny v oddíle A-II/2 předpisu STCW.

Pravidlo II/3

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro důstojníky strážní navigační služby a pro velitele na lodích o hrubé prostornosti menší než 500 RT

Lodě neprovozující příbřežní plavbu:

1. Každý důstojník strážní navigační služby na námořní lodi o hrubé prostornosti menší než 500 RT neprovozující příbřežní plavbu musí být držitelem průkazu odborné způsobilosti pro lodě o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší.
2. Každý velitel na námořní lodi o hrubé prostornosti menší než 500 RT neprovozující příbřežní plavbu musí být držitelem průkazu odborné způsobilosti pro službu velitele lodí o hrubé prostornosti od 500 do 3 000 RT.

Lodě provozující příbřežní plavbu

Důstojník strážní navigační služby

3. Každý důstojník strážní navigační služby na námořní lodi o hrubé prostornosti menší než 500 RT provozující příbřežní plavbu musí být držitelem průkazu odborné způsobilosti.
4. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti důstojníka strážní navigační služby na námořní lodi o hrubé prostornosti menší než 500 RT a provozující příbřežní plavbu musí:

4.1. dosáhnout věku nejméně 18 let;

4.2. mít:

4.2.1. ukončen zvláštní výcvik včetně dostatečné doby odpovídající námořní služby v souladu s požadavky členského státu; nebo

4.2.2. vykonánu schválenou námořní službu v palubním oddělení v délce nejméně třiceti šesti měsíců;

4.3. případně splňovat použitelné požadavky pravidel v kapitole IV pro výkon určených radiotelekomunikačních služeb v souladu s radiotelekomunikačním řádem;

4.4. mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavky na způsobilost důstojníků strážní navigační služby na lodích o hrubé prostornosti menší než 500 RT provozujících příbřežní plavbu stanovené v oddíle A-II/3 předpisu STCW;

4.5. splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-VI/1 odst. 2, oddíle A-VI/2 odst. 1 až 4, oddíle A-VI/3 odst. 1 až 4 a oddíle A-VI/4 odst. 1, 2 a 3 předpisu STCW.

Velitel

5. Každý velitel sloužící na námořní lodi o hrubé prostornosti menší než 500 RT a provozující příbřežní plavbu musí být držitelem průkazu odborné způsobilosti.

6. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti velitele námořní lodí o hrubé prostornosti menší než 500 RT a provozující příbřežní plavbu musí:

6.1. dosáhnout věku nejméně 20 let;

6.2. mít vykonánu schválenou námořní službu v délce nejméně dvanácti měsíců jako důstojník strážní navigační služby;

6.3. mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavky na způsobilost stanovené v oddíle A-II/3 předpisu STCW pro velitele na lodích o hrubé prostornosti menší než 500 RT a provozujících příbřežní plavbu;

6.4. splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-VI/1 odst. 2, oddíle A-VI/2 odst. 1 až 4, oddíle A-VI/3 odst. 1 až 4 a oddíle A-VI/4 odst. 1, 2 a 3 předpisu STCW.

Výjimky

7. Pokud se správní orgány domnívají, že rozměr lodě a podmínky její plavby jsou takové, že umožňují považovat plné uplatňování požadavků tohoto pravidla a oddílu A-II/3 předpisu STCW za nepřiměřené nebo prakticky neproveditelné, mohou ve vhodné míře velitele a důstojníka strážní navigační služby na této lodi nebo na této třídě lodí osvobodit od některých těchto požadavků, přičemž musí brát v úvahu bezpečnost všech lodí, které mohou působit ve stejných vodách.

Pravidlo II/4

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro mužstvo strážní navigační služby

1. Každý člen mužstva strážní navigační služby na námořní lodi o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší, s výjimkou členů mužstva v zácvičku a členů mužstva, jejichž úkoly při výkonu strážní služby nevyžadují zkušenosti, musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti k výkonu těchto funkcí.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
 - 2.1. dosáhnout věku nejméně 16 let;
 - 2.2. mít:
 - 2.2.1. vykonánu schválenou námořní službu zahrnující výcvik a praxi v délce nejméně šesti měsíců; nebo
 - 2.2.2. ukončen zvláštní výcvik buď na pevnině nebo na lodi zahrnující schválenou dobu námořní služby v délce nejméně dvou měsíců;
 - 2.3. splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-II/4 předpisu STCW.
3. Námořní služba, výcvik a praxe požadované podle bodů 2.2.1 a 2.2.2 musí být spojeny s funkcemi strážní navigační služby a zahrnovat výkon služby prováděné pod přímým dohledem velitele, důstojníka strážní navigační služby nebo kvalifikovaného člena mužstva.

Pravidlo II/5

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro námořníky první třídy

1. Každý námořník první třídy sloužící na námořní lodi o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
 - 2.1. dosáhnout věku nejméně 18 let;
 - 2.2. splňovat požadavky na vydání průkazů způsobilosti členu mužstva strážní navigační služby;
 - 2.3. být kvalifikován ke službě ve strážní navigační službě a zároveň mít vykonánu schválenou námořní službu v palubním oddělení:
 - 2.3.1. v délce nejméně osmnácti měsíců; nebo
 - 2.3.2. v délce nejméně dvanácti měsíců a mít ukončen schválený výcvik;
 - 2.4. splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-II/5 předpisu STCW.
3. Každý členský stát porovná požadavky na způsobilost, které platily pro průkazy způsobilosti pro námořníky první třídy vydané před 1. lednem 2012, s požadavky pro daný průkaz uvedenými v oddíle A-II/5 předpisu STCW a určí, zda je nezbytné požadovat, aby si tito členové posádky aktualizovali kvalifikaci.

KAPITOLA III

STROJNÍ ODDĚLENÍ

Pravidlo III/1

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro důstojníky strojní strážní služby ve strojovně s trvalou strážní službou nebo pro strojní důstojníky určené k výkonu služby ve strojovně bez trvalé strážní služby

1. Každý důstojník strojní strážní služby ve strojovně s trvalou strážní službou nebo strojní důstojník určený k službě ve strojovně bez trvalé strážní služby na námořní lodi s výkonem hlavního pohonného zařízení 750 kW nebo vyšším musí být držitelem průkazu odborné způsobilosti.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
 - 2.1. dosáhnout věku nejméně 18 let;
 - 2.2. mít ukončen kombinovaný dovednostní výcvik a vykonánu schválenou námořní službu v délce nejméně dvanácti měsíců jako součást schváleného výcvikového programu, který zahrnuje výcvik na lodi, jenž splňuje požadavky oddílu A-III/1 předpisu STCW a je písemně doložen ve schválené knize výcviku, nebo mít ukončen kombinovaný dovednostní výcvik a vykonánu schválenou námořní službu v délce nejméně třiceti šesti měsíců, z nichž nejméně třicet měsíců musí být námořní služba ve strojním oddělení;
 - 2.3. mít během požadované námořní služby vykonánu nejméně šestiměsíční strojní strážní službu pod dohledem prvního strojního důstojníka nebo kvalifikovaného strojního důstojníka;
 - 2.4. mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavky na způsobilost stanovené v oddíle A-III/1 předpisu STCW;
 - 2.5. splňovat požadavky na způsobilost stanovené v oddíle A-VI/1 odst. 2, oddíle A-VI/2 odst. 1 až 4, oddíle A-VI/3 odst. 1 až 4 a oddíle A-VI/4 odst. 1, 2 a 3 předpisu STCW.

Pravidlo III/2

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro první strojní důstojníky a druhé strojní důstojníky na lodích s výkonem hlavního pohonného zařízení 3 000 kW nebo vyšším

1. Každý první strojní důstojník a druhý strojní důstojník na námořní lodi s výkonem hlavního pohonného zařízení 3 000 kW nebo vyšším musí být držitelem průkazu odborné způsobilosti.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
 - 2.1. splňovat požadavky na vydání průkazu způsobilosti důstojníka strojní strážní služby na námořních lodích s výkonem hlavního pohonného zařízení 750 kW nebo vyšším a mít v tomto služebním postavení vykonánu schválenou námořní službu:
 - 2.1.1. pro vydání průkazu způsobilosti druhého strojního důstojníka v délce nejméně dvanácti měsíců jako kvalifikovaný strojní důstojník;
 - 2.1.2. pro vydání průkazu způsobilosti prvního strojního důstojníka v délce nejméně třiceti šesti měsíců, avšak tato délka může být snížena na nejméně dvacet čtyři měsíce, pokud uchazeč tuto námořní službu vykonával nejméně dvanáct měsíců jako druhý strojní důstojník;
 - 2.2. mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-III/2 předpisu STCW.

Pravidlo III/3

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro první strojní důstojníky a druhé strojní důstojníky na lodích s výkonem hlavního pohonného zařízení od 750 kW do 3 000 kW

1. Každý první strojní důstojník a druhý strojní důstojník na námořní lodi s výkonem hlavního pohonného zařízení od 750 kW do 3 000 kW musí být držitelem průkazu odborné způsobilosti.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
 - 2.1. splňovat požadavky na vydání průkazu způsobilosti důstojníka strojní strážní služby a:
 - 2.1.1. k vydání průkazu způsobilosti druhého strojního důstojníka mít vykonánu schválenou námořní službu v délce nejméně dvanácti měsíců jako strojní asistent nebo strojní důstojník;
 - 2.1.2. k vydání průkazu způsobilosti prvního strojního důstojníka mít vykonánu schválenou námořní službu v délce nejméně dvaceti čtyř měsíců, z nichž nejméně dvanáct měsíců je služba s kvalifikací vyžadovanou pro výkon funkce druhého strojního důstojníka;
 - 2.2. mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-III/3 předpisu STCW.
3. Každý strojní důstojník, který je kvalifikovaný ke službě jako druhý strojní důstojník na lodích s výkonem hlavního pohonného zařízení 3 000 kW nebo vyšším, může sloužit jako první strojní důstojník na lodích s výkonem hlavního pohonného zařízení nižším než 3 000 kW za předpokladu, že průkaz způsobilosti je takto potvrzen.

Pravidlo III/4

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro mužstvo strojní strážní služby ve strojovně s trvalou strážní službou nebo pro mužstvo určené k výkonu služby ve strojovně bez trvalé strážní služby

1. Každý člen mužstva tvořící součást strojní strážní služby nebo určený pro výkon služby ve strojovně bez trvalé strážní služby na námořní lodi s výkonem hlavního pohonného zařízení 750 kW nebo vyšším, s výjimkou členů mužstva v zácvičku a členů mužstva, jejichž služba nevyžaduje zkušenosti, musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti k výkonu těchto funkcí.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
 - 2.1. dosáhnout věku nejméně 16 let;
 - 2.2. mít:
 - 2.2.1. vykonánu schválenou námořní službu zahrnující výcvik a praxi v délce nejméně šesti měsíců; nebo
 - 2.2.2. ukončen zvláštní výcvik buď na pevnině nebo na lodi, zahrnující schválenou dobu námořní služby v délce nejméně dvou měsíců;
 - 2.3. splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-III/4 předpisu STCW.
3. Námořní služba, výcvik a praxe požadované podle bodů 2.2.1 a 2.2.2 musí být spojeny s funkcemi strážní služby ve strojovně a zahrnovat výkon souvisejících povinností prováděných pod přímým dohledem kvalifikovaného strojního důstojníka nebo kvalifikovaného člena mužstva.

Pravidlo III/5

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro motoráře první třídy ve strojovně s trvalou strážní službou nebo pro mužstvo určené k výkonu služby ve strojovně bez trvalé strážní služby

1. Každý motorář první třídy sloužící na námořní lodi s výkonem hlavního pohonného zařízení 750 kW nebo vyšším musí být držitelem průkazu způsobilosti.

2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
 - 2.1. dosáhnout věku nejméně 18 let;
 - 2.2. splňovat požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro mužstvo strojní strážní služby ve strojovně s trvalou strážní službou nebo pro mužstvo určené k výkonu služby ve strojovně bez trvalé strážní služby;
 - 2.3. být kvalifikován ke službě jako člen mužstva strojní strážní služby a zároveň mít vykonánu schválenou námořní službu ve strojním oddělení:
 - 2.3.1. v délce trvání nejméně dvanácti měsíců; nebo
 - 2.3.2. v délce trvání nejméně šesti měsíců a mít ukončen schválený výcvik;
 - 2.4. splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-III/5 předpisu STCW.
3. Každý členský stát porovná požadavky na způsobilost, které platily pro průkazy způsobilosti pro mužstvo ve strojním oddělení vydané před 1. lednem 2012, s požadavky pro daný průkaz uvedenými v oddíle A-III/5 předpisu STCW a určí, zda je nezbytné požadovat, aby si tito členové posádky aktualizovali kvalifikaci.

Pravidlo III/6

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro elektrodůstojníky

1. Každý elektrodůstojník na námořní lodi s výkonem hlavního pohonného zařízení 750 kW nebo vyšším musí být držitelem průkazu odborné způsobilosti.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
 - 2.1. dosáhnout věku nejméně 18 let;
 - 2.2. mít ukončeno nejméně dvanáct měsíců kombinovaného dovednostního výcviku a schválené námořní služby, z nichž nejméně šest měsíců musí být námořní služba jako součást schváleného výcvikového programu, který splňuje požadavky oddílu A-III/6 předpisu STCW a je písemně doložen ve schválené knize výcviku, nebo mít ukončeno nejméně třicet šest měsíců kombinovaného dovednostního výcviku a schválené námořní služby, z nichž nejméně třicet měsíců musí být námořní služba ve strojním oddělení;
 - 2.3. mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavky na způsobilost stanovené v oddíle A-III/6 předpisu STCW;
 - 2.4. splňovat požadavky na způsobilost stanovené v oddíle A-VI/1 odst. 2, oddíle A-VI/2 odst. 1 až 4, oddíle A-VI/3 odst. 1 až 4 a oddíle A-VI/4 odst. 1, 2 a 3 předpisu STCW.
3. Každý členský stát porovná požadavky na způsobilost, které platily pro průkazy způsobilosti pro elektrodůstojníky vydané před 1. lednem 2012, s požadavky pro daný průkaz uvedenými v oddíle A-III/6 předpisu STCW a určí, zda je nezbytné požadovat, aby si tito členové posádky aktualizovali kvalifikaci.
4. Bez ohledu požadavky podle bodů 1, 2 a 3 může být vhodně kvalifikovaná osoba považována členským státem za schopnou vykonávat určité funkce oddílu A-III/6.

Pravidlo III/7

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro elektrotechniky

1. Každý elektrotechnik na námořní lodi s výkonem hlavního pohonného zařízení 750 kW nebo vyšším musí být držitelem průkazu způsobilosti.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
 - 2.1. dosáhnout věku nejméně 18 let;

- 2.2. mít vykonánu schválenou námořní službu zahrnující výcvik a praxi v délce nejméně dvanácti měsíců; nebo
 - 2.3. mít ukončen schválený výcvik, včetně schválené doby námořní služby v délce nejméně šesti měsíců; nebo
 - 2.4. mít kvalifikaci, která splňuje požadavky na technickou způsobilost v tabulce A-III/7 předpisu STCW, a vykonánu schválenou dobu námořní služby v délce nejméně tří měsíců; a
 - 2.5. splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-III/7 předpisu STCW.
3. Každý členský stát porovná požadavky na způsobilost, které platily pro průkazy způsobilosti pro elektrotechniky vydané před 1. lednem 2012, s požadavky pro daný průkaz uvedenými v oddíle A-III/7 předpisu STCW a určí, zda je nezbytné požadovat, aby si tito členové posádky aktualizovali kvalifikaci.
 4. Bez ohledu na požadavky podle bodů 1, 2 a 3 může být vhodně kvalifikovaná osoba považována členským státem za schopnou vykonávat určité funkce oddílu A-III/7.

KAPITOLA IV

RADIOKOMUNIKACE A RADIOOPERÁTOŘI

Vysvětlivka

Povinná ustanovení týkající se strážní radiotelekomunikační služby jsou uvedena v radiotelekomunikačním řádu a v úmluvě SOLAS 74 v platném znění. Ustanovení týkající se údržby radiokomunikačního zařízení jsou uvedena v úmluvě SOLAS 74 v platném znění a v pokynech přijatých Mezinárodní námořní organizací.

Pravidlo IV/1

Použití

1. S výhradou bodu 2 se tato kapitola vztahuje na radiooperátory lodí vysílajících v globálním námořním tísňovém a bezpečnostním systému (GMDSS) v souladu s úmluvou SOLAS 74 v platném znění.
2. Radiooperátoři na lodích, které nemusí vyhovovat ustanovením GMDSS uvedeným v kapitole IV úmluvy SOLAS 74, nejsou povinni splňovat tuto kapitolu. Radiooperátoři na těchto lodích jsou nicméně povinni dodržovat radiotelekomunikační řád. Členské státy zajistí, aby těmto radiooperátorům byly vydány nebo uznány odpovídající průkazy způsobilosti vyžadované radiotelekomunikačním řádem.

Pravidlo IV/2

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro operátory GMDSS

1. Každá osoba pověřená nebo vykonávající radiotelekomunikační službu na lodi, která má povinnost být zapojena do systému GMDSS, musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti pro systém GMDSS vydaného nebo uznaného členským státem podle radiotelekomunikačního řádu.
2. Navíc každý uchazeč o průkaz odborné způsobilosti podle tohoto pravidla pro službu na lodi povinně vybavené rádiovým zařízením podle úmluvy SOLAS 74 v platném znění musí:
 - 2.1. dosáhnout věku nejméně 18 let;
 - 2.2. mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-IV/2 předpisu STCW.

KAPITOLA V

ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA VÝCVIK ČLENŮ POSÁDKY NĚKTERÝCH TYPŮ LODÍ

Pravidlo V/1-1

Povinné minimální požadavky na výcvik a kvalifikaci velitelů, důstojníků a mužstva ropných tankerů a tankerů pro přepravu chemických látek

1. Důstojníci a mužstvo, kterým jsou přiděleny zvláštní úkoly a odpovědnosti týkající se nákladu nebo zařízení pro manipulaci s nákladem na ropných tankerech nebo tankerů pro přepravu chemických látek, musí být držiteli průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na ropných tankerech a tankerech pro přepravu chemických látek.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti osvědčující absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na ropných tankerech a tankerech pro přepravu chemických látek musí mít ukončen základní výcvik v souladu s ustanoveními oddílu A-VI/1 předpisu STCW a musí mít:
 - 2.1. vykonánu schválenou námořní službu na ropných tankerech nebo tankerech pro přepravu chemických látek v délce nejméně tří měsíců a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/1-1 odst. 1 předpisu STCW; nebo
 - 2.2. ukončen schválený základní výcvik v manipulaci s nákladem na ropných tankerech a tankerech pro přepravu chemických látek a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/1-1 odst. 1 předpisu STCW.
3. Velitelé, první strojní důstojníci, první palubní důstojníci, druzí strojní důstojníci a každá osoba bezprostředně odpovídající za nakládku, vykládku, péči během dopravy, manipulaci s nákladem, čištění nádrží nebo jiné úkony týkající se nákladu na ropných tankerech musí být držiteli průkazů způsobilosti osvědčujících absolvování pokročilého výcviku v manipulaci s nákladem na ropných tankerech.
4. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti osvědčující absolvování pokročilého výcviku v manipulaci s nákladem na ropných tankerech musí:
 - 4.1. splňovat požadavky na vydávání průkazů způsobilosti osvědčujících absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na ropných tankerech a tankerech pro přepravu chemických látek;
 - 4.2. být kvalifikován pro vydání průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na ropných tankerech a tankerech pro přepravu chemických látek a zároveň mít:
 - 4.2.1. vykonánu schválenou námořní službu na ropných tankerech v délce nejméně tří měsíců; nebo
 - 4.2.2. ukončen nejméně jeden měsíc schváleného výcviku na ropných tankerech v pomocné pozici, který zahrnuje nejméně tři nakládky a tři vykládky a je písemně doložen ve schválené knize výcviku s přihlédnutím k pokynům v oddíle B-V/1 předpisu STCW;
 - 4.3. mít ukončen schválený pokročilý výcvik v manipulaci s nákladem na ropných tankerech a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/1-1 odst. 2 předpisu STCW.
5. Velitelé, první strojní důstojníci, první palubní důstojníci, druzí strojní důstojníci a každá osoba bezprostředně odpovídající za nakládku, vykládku, péči během dopravy, manipulaci s nákladem, čištění nádrží nebo jiné úkony týkající se nákladu na tankerech pro přepravu chemických látek musí být držiteli průkazů způsobilosti osvědčujících absolvování pokročilého výcviku v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu chemických látek.
6. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti osvědčující absolvování pokročilého výcviku v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu chemických látek musí:
 - 6.1. splňovat požadavky na vydávání průkazů způsobilosti osvědčujících absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na ropných tankerech a tankerech pro přepravu chemických látek;
 - 6.2. být kvalifikován pro vydání průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na ropných tankerech a tankerech pro přepravu chemických látek a zároveň mít:
 - 6.2.1. vykonánu schválenou námořní službu na tankerech pro přepravu chemických látek v délce nejméně tří měsíců; nebo
 - 6.2.2. ukončen nejméně jeden měsíc schváleného výcviku na tankerech pro přepravu chemických látek v pomocné pozici, který zahrnuje nejméně tři nakládky a tři vykládky a je písemně doložen ve schválené knize výcviku s přihlédnutím k pokynům v oddíle B-V/1 předpisu STCW;

6.3. mít ukončen schválený pokročilý výcvik v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu chemických látek a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/1-1 odst. 3 předpisu STCW.

7. Členské státy zajistí, aby námořníkům, kteří jsou kvalifikováni v souladu s bodem 2, 4 nebo 6, byl vydán průkaz kompetence nebo aby byl stávající průkaz odborné způsobilosti či průkaz kompetence náležitě potvrzen.

Pravidlo V/1-2

Povinné minimální požadavky na výcvik a kvalifikaci velitelů, důstojníků a mužstva tankerů pro přepravu zkapalněného plynu

1. Důstojníci a mužstvo, kterým jsou přiděleny zvláštní úkoly a odpovědnosti týkající se nákladu nebo zařízení pro manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu, musí být držiteli průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti osvědčující absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu musí mít ukončen základní výcvik v souladu s ustanoveními oddílu A-VI/1 předpisu STCW a musí mít:
 - 2.1. vykonánu schválenou námořní službu na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu v délce nejméně tří měsíců a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/1-2 odst. 1 předpisu STCW; nebo
 - 2.2. ukončen schválený základní výcvik v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/1-2 odst. 1 předpisu STCW.
3. Velitelé, první strojní důstojníci, první palubní důstojníci, druzí strojní důstojníci a každá osoba bezprostředně odpovídající za nakládku, vykládku, péči během dopravy, manipulaci s nákladem, čištění nádrží nebo jiné úkony týkající se nákladu na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu musí být držiteli průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování pokročilého výcviku v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu.
4. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti osvědčující absolvování pokročilého výcviku v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu musí:
 - 4.1. splňovat požadavky na vydávání průkazů způsobilosti osvědčujících absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu;
 - 4.2. být kvalifikován pro vydání průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu a zároveň mít:
 - 4.2.1. vykonánu schválenou námořní službu na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu v délce nejméně tří měsíců; nebo
 - 4.2.2. ukončen nejméně jeden měsíc schváleného výcviku na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu v pomocné pozici, který zahrnuje nejméně tři nakládky a tři vykládky a je písemně doložen ve schválené knize výcviku s přihlédnutím k pokynům v oddíle B-V/1 předpisu STCW;
 - 4.3. mít ukončen schválený pokročilý výcvik v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/1-2 odst. 2 předpisu STCW.
5. Členské státy zajistí, aby námořníkům, kteří jsou kvalifikováni v souladu s bodem 2 nebo 4, byl vydán průkaz kompetence nebo aby byl stávající průkaz odborné způsobilosti či průkaz kompetence náležitě potvrzen.

Pravidlo V/2

Povinné minimální požadavky na výcvik a kvalifikaci velitelů, důstojníků, členů mužstva a dalších členů posádky na osobních lodích

1. Toto pravidlo se vztahuje na velitele, důstojníky, členy mužstva a ostatní posádku sloužící na osobních lodích provozujících mezinárodní plavbu. Členské státy rozhodnou, zda se tyto požadavky vztahují na posádku sloužící na osobních lodích provozujících vnitrostátní plavbu.
2. Před přidělením do služby na osobní lodi musí všechny osoby sloužící na osobní lodi splňovat požadavky stanovené v oddíle A-VI/1 odst. 1 předpisu STCW.

3. Velitelé, důstojníci, členové mužstva a ostatní členové posádky sloužící na osobních lodích musí absolvovat výcvik a úvodní výcvik požadované body 5 až 9, které odpovídají jejich služebnímu postavení, úkolům a odpovědnostem.
4. Velitelé, důstojníci, členové mužstva a ostatní členové posádky, u nichž je vyžadován výcvik podle bodů 7, 8 a 9, musí v intervalech nejvýše pěti let vykonat příslušný opakovací výcvik nebo musí předložit doklad o tom, že příslušný požadavek na způsobilost během posledních pěti let splnili.
5. Posádka sloužící na osobních lodích musí ukončit výcvik týkající se nouzových situací na osobních lodích, který je přiměřený jejich služebnímu postavení, úkolům a odpovědnostem, stanovený v oddíle A-V/2 odst. 1 předpisu STCW.
6. Posádka poskytující přímé služby cestujícím v prostorách pro cestující na osobních lodích musí mít ukončen bezpečnostní výcvik stanovený v oddíle A-V/2 odst. 2 předpisu STCW.
7. Velitelé, důstojníci a členové mužstva kvalifikovaní podle kapitol II, III a VII této přílohy a ostatní posádka, která je na poplachovém rozpisu určena k tomu, aby na osobních lodích pomáhala cestujícím v nouzových situacích, musí absolvovat výcvik v řízení velkého množství lidí na osobních lodích stanovený v oddíle A-V/2 odst. 3 předpisu STCW.
8. Velitelé, první strojní důstojníci, první palubní důstojníci, druzí strojní důstojníci a každá osoba na poplachovém rozpisu, již byla svěřena odpovědnost za bezpečnost cestujících v nouzových situacích na osobních lodích, musí absolvovat schválený výcvik v oblasti zvládnutí krizových situací a chování lidí stanovený v oddíle A-V/2 odst. 4 předpisu STCW.
9. Velitelé, první strojní důstojníci, první palubní, důstojníci, druzí strojní důstojníci a každá osoba, která přímo odpovídá za nastupování a vystupování cestujících, nakládku, vykládku a zabezpečování nákladů nebo uzavírání otvorů v lodním trupu na osobních lodích typu ro-ro, musí absolvovat schválený výcvik v oblasti bezpečnosti cestujících, bezpečnosti nákladu a neporušení lodního trupu stanovený v oddíle A-V/2 odst. 5 předpisu STCW.
10. Členské státy zajistí, aby každé osobě, která byla shledána jako kvalifikovaná v souladu s body 6 až 9, byly vydány doklady o absolvovaném výcviku.

Pravidlo V/3

Povinné minimální požadavky na výcvik a kvalifikaci velitelů, důstojníků, členů mužstva a dalších členů posádky na lodích podléhajících předpisu IGF

1. Toto pravidlo se vztahuje na velitele, důstojníky, členy mužstva a ostatní posádku sloužící na lodích podléhajících předpisu IGF.
2. Před přidělením do služby na palubě lodi podléhající předpisu IGF musí mít námořníci absolvovaný výcvik požadovaný v bodech 4 až 9, který odpovídá jejich funkcím, úkolům a odpovědnostem.
3. Všichni námořníci, kteří slouží na lodích podléhajících předpisu IGF, obdrží před přidělením do služby náležitý úvodní výcvik specifický pro loď a vybavení, jak je stanoveno v čl. 15 odst. 1 písm. d) této směrnice.
4. Námořníci odpovědní za bezpečnostní povinnosti spojené s péčí o palivo a jeho použití nebo při nouzových reakcích souvisejících s palivem na lodích podléhajících předpisu IGF musí být držiteli průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování základního výcviku pro loď podléhající předpisu IGF.
5. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti osvědčující absolvování základního výcviku pro loď podléhající předpisu IGF musí absolvovat základní výcvik v souladu s ustanoveními oddílu A-V/3 odst. 1 předpisu STCW.
6. U námořníků odpovědných za bezpečnostní povinnosti spojené s péčí o palivo a jeho použití nebo při nouzových reakcích souvisejících s palivem na lodích podléhajících předpisu IGF, kteří mají kvalifikaci a byl jim vydán průkaz způsobilosti v souladu s pravidlem V/1-2 body 2 a 5 nebo pravidlem V/1-2 body 4 a 5 týkajícími se tankerů pro přepravu zkapalněného plynu, se má za to, že splnili požadavky na základní výcvik pro službu na lodích podléhajících předpisu IGF, které jsou uvedeny v oddíle A-V/3 odst. 1 předpisu STCW.

7. Velitelé, strojní důstojníci a ostatní členové posádky bezprostředně odpovídající za péči o palivo a jeho použití a palivové systémy na lodích podléhajících předpisu IGF musí být držiteli průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování pokročilého výcviku pro službu na lodích podléhajících předpisu IGF.
8. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti osvědčující absolvování pokročilého výcviku pro službu na lodích podléhajících předpisu IGF musí být držitelem průkazu kompetence uvedeného v bodě 4 a musí mít:
 - 8.1. absolvovaný schválený pokročilý výcvik pro loď podléhající předpisu IGF a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/3 odst. 2 předpisu STCW;
 - 8.2. vykonanou schválenou námořní službu v délce nejméně jednoho měsíce, která zahrnuje nejméně tři operace týkající se zásobování palivem na lodích podléhajících předpisu IGF. Dvě ze tří operací týkající se zásobování palivem mohou být nahrazeny schváleným výcvikem na simulátoru pro tyto operace jako součást výcviku uvedeného v bodě 8.1.
9. U velitelů, strojních důstojníků a každé osoby bezprostředně odpovídající za péči o palivo a jeho použití na lodích podléhajících předpisu IGF, kteří mají kvalifikaci a byl jim vydán průkaz způsobilosti v souladu s požadavkem na způsobilost pro službu na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu stanoveným v oddíle A-V/1-2 odst. 2 předpisu STCW, se má za to, že splnili požadavky na pokročilý výcvik pro službu na lodích podléhajících předpisu IGF, které jsou uvedené v oddíle A-V/3 odst. 2 předpisu STCW, pokud rovněž:
 - 9.1. splňují požadavky uvedené v bodě 6;
 - 9.2. splňují požadavky bodu 8.2 týkající se zásobování palivem nebo se účastnili tří manipulací s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu;
 - 9.3. absolvovali námořní službu v délce tří měsíců během posledních pěti let na:
 - 9.3.1. lodích podléhajících předpisu IGF;
 - 9.3.2. tankerech přepravujících jako náklad paliva uvedená v předpisu IGF; nebo
 - 9.3.3. lodích používajících jako palivo plyny nebo palivo s nízkým bodem vzplanutí.
10. Členské státy zajistí, aby námořníkům, kteří jsou kvalifikováni v souladu s body 4 nebo 7, byl vydán průkaz kompetence.
11. Námořníci, kterým byl vydán průkaz kompetence v souladu s body 4 nebo 7, musí v intervalech nejvýše pěti let vykonat příslušný opakovací výcvik nebo musí předložit doklad o tom, že příslušný požadavek na způsobilost během posledních pěti let splnili.

Pravidlo V/4

Povinné minimální požadavky na výcvik a kvalifikaci velitelů a palubních důstojníků na lodích působících v polárních vodách

1. Velitelé, první palubní důstojníci a důstojníci strážní navigační služby na lodích působících v polárních vodách musí být držiteli průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování základního výcviku pro loď působící v polárních vodách, jak vyžaduje polární předpis.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti osvědčující absolvování základního výcviku pro loď působící v polárních vodách musí mít absolvovaný schválený základní výcvik pro loď působící v polárních vodách a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/4 odst. 1 pravidla STCW.
3. Velitelé a první palubní důstojníci na lodích působících v polárních vodách musí být držiteli průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování pokročilého výcviku pro loď působící v polárních vodách, jak vyžaduje polární předpis.
4. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti osvědčující absolvování pokročilého výcviku pro loď působící v polárních vodách musí:
 - 4.1. splňovat požadavky na vydání průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování základního výcviku pro loď působící v polárních vodách;

- 4.2. mít vykonánu schválenou námořní službu v délce nejméně dvou měsíců v palubním oddělení, na řídicí úrovni nebo při plnění strážní služby na provozní úrovni na lodích působících v polárních vodách nebo jinou rovnocennou schválenou námořní službu;
 - 4.3. mít absolvovaný schválený pokročilý výcvik pro loď působící v polárních vodách a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/4 odst. 2 předpisu STCW.
5. Členské státy zajistí, aby námořníkům, kteří jsou kvalifikováni v souladu s bodem 2 nebo 4, byl vydán průkaz kompetence.

KAPITOLA VI

ÚKOLY TÝKAJÍCÍ SE NOUZOVÝCH SITUACÍ, BEZPEČNOSTI, BEZPEČNOSTNÍ OCHRANY, ZDRAVOTNÍ PÉČE A OPATŘENÍ PRO PŘEŽITÍ

Pravidlo VI/1

Povinné minimální požadavky na úvodní bezpečnostní výcvik, základní výcvik a pokyny pro všechny námořníky

1. Námořníci musí obdržet úvodní a základní výcvik nebo pokyny v souladu s oddílem A-VI/1 předpisu STCW a musí splnit příslušný požadavek na způsobilost stanovený v uvedeném předpisu.
2. Pokud základní výcvik není zahrnut v kvalifikaci vyžadované pro získání průkazu způsobilosti, který má být vydán, vydá se průkaz kompetence, v němž se uvede, že se držitel zúčastnil základního výcviku.

Pravidlo VI/2

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů kompetence pro záchranná plavidla, záchranářské čluny a rychlé záchranářské čluny

1. Každý uchazeč o průkaz kompetence pro záchranná plavidla a záchranářské čluny jiné než rychlé záchranářské čluny musí:
 - 1.1. dosáhnout věku nejméně 18 let;
 - 1.2. mít vykonánu schválenou námořní službu v délce nejméně dvanácti měsíců nebo mít ukončen schválený výcvikový kurz a mít vykonánu schválenou námořní službu v délce nejméně šesti měsíců;
 - 1.3. splňovat požadavek na způsobilost pro průkaz kompetence pro záchranná plavidla a záchranářské čluny podle oddílu A-VI/2 odst. 1 až 4 předpisu STCW.
2. Každý uchazeč o průkaz kompetence pro rychlé záchranářské čluny musí:
 - 2.1. mít průkaz kompetence pro záchranná plavidla a záchranářské čluny jiné než rychlé záchranářské čluny;
 - 2.2. mít ukončen schválený výcvikový kurz;
 - 2.3. splňovat požadavek na způsobilost pro průkaz kompetence pro rychlé záchranářské čluny podle oddílu A-VI/2 odst. 7 až 10 předpisu STCW.

Pravidlo VI/3

Povinné minimální požadavky na pokročilý výcvik v boji proti požárům

1. Námořníci určení pro řízení protipožárních činností musí mít úspěšně ukončen pokročilý výcvik v protipožárních technikách se zvláštním důrazem na organizaci, taktiku a velení v souladu s ustanoveními oddílu A-VI/3 odst. 1 až 4 předpisu STCW a musí splňovat požadavek na způsobilost stanovený v uvedeném předpisu.

2. Pokud pokročilý výcvik v boji proti požárům není zahrnut v kvalifikaci vyžadované pro získání průkazu způsobilosti, který má být vydán, vydá se průkaz kompetence, v němž se uvede, že se držitel zúčastnil pokročilého výcviku v boji proti požárům.

Pravidlo VI/4

Povinné minimální požadavky v oblasti první pomoci a zdravotní péče

1. Námořníci určení k poskytování první pomoci na lodích musí splňovat požadavek na způsobilost stanovený pro poskytování první pomoci v oddíle A-VI/4 odst. 1, 2 a 3 předpisu STCW.
2. Námořníci, kteří odpovídají za zdravotní péči na lodi, musí splňovat požadavek na způsobilost stanovený pro zdravotní péči na palubě lodí v oddíle A-VI/4 odst. 4, 5 a 6 předpisu STCW.
3. Jestliže výcvik v oblasti první pomoci nebo zdravotní péče není zahrnut v kvalifikaci vyžadované pro získání průkazu způsobilosti, který má být vydán, vydá se průkaz kompetence, v němž se uvede, že se držitel zúčastnil výcviku v oblasti první pomoci nebo zdravotní péče.

Pravidlo VI/5

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů kompetence pro lodní bezpečnostní důstojníky

1. Každý uchazeč o průkaz kompetence lodního bezpečnostního důstojníka musí:
 - 1.1. mít vykonánu schválenou námořní službu v délce nejméně dvanácti měsíců nebo odpovídající námořní službu a znalost provozu lodí;
 - 1.2. splňovat požadavek na způsobilost pro průkaz kompetence lodního bezpečnostního důstojníka uvedený v oddíle A-VI/5 odst. 1 až 4 předpisu STCW.
2. Členské státy zajistí, aby každé osobě, která byla shledána jako kvalifikovaná podle tohoto pravidla, byl vydán průkaz kompetence.

Pravidlo VI/6

Povinné minimální požadavky na bezpečnostní výcvik a poučení pro všechny námořníky

1. Námořníci musí být obeznámeni s otázkami bezpečnostní ochrany, absolvovat bezpečnostní výcvik nebo poučení o bezpečnostní ochraně v souladu s oddílem A-VI/6 odst. 1 až 4 předpisu STCW a splňovat příslušný požadavek na způsobilost stanovený v uvedeném předpisu.
2. Pokud otázky bezpečnostní ochrany nejsou zahrnuty v kvalifikaci vyžadované pro získání průkazu způsobilosti, který má být vydán, vydá se průkaz odborné způsobilosti, v němž se uvede, že se držitel zúčastnil výcviku v oblasti bezpečnosti.

Námořníci s přidělenými úkoly v oblasti bezpečnostní ochrany

3. Námořníci s přidělenými úkoly v oblasti bezpečnostní ochrany musí splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-VI/6 odst. 6, 7 a 8 předpisu STCW.
4. Pokud výcvik v přidělených úkolech bezpečnostní ochrany není zahrnut v kvalifikaci vyžadované pro získání průkazu způsobilosti, který má být vydán, vydá se průkaz kompetence, v němž se uvede, že se držitel zúčastnil výcviku v oblasti přidělených úkolů bezpečnostní ochrany.

KAPITOLA VII

JINÉ PRŮKAZY ZPŮSOBILOSTI

Pravidlo VII/1

Vydávání jiných průkazů způsobilosti

1. Bez ohledu na požadavky na průkazy způsobilosti stanovené v kapitolách II a III této přílohy se mohou členské státy rozhodnout vydávat nebo povolit vydávání jiných průkazů způsobilosti než těch, které jsou uvedeny v pravidlech těchto kapitol, za těchto podmínek:
 - 1.1. odpovídající funkce a úrovně odpovědnosti uvedené v průkazech způsobilosti a v potvrzeních musí být zvoleny z funkcí a úrovní odpovědnosti uvedených v oddílech A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-II/5, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4, A-III/5 a A-IV/2 předpisu STCW a musí být totožné;
 - 1.2. uchazeči musí mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavky na způsobilost stanovené v příslušných oddílech předpisu STCW, a jak je uvedeno v oddíle A-VII/1 uvedeného předpisu, pro funkce a úrovně uváděné v průkazech způsobilosti a potvrzeních;
 - 1.3. uchazeči musí mít vykonánu schválenou námořní službu příslušnou pro výkon funkcí a úrovní uváděných v průkazu způsobilosti. Minimální délka námořní služby musí být rovnocenná délce námořní služby stanovené v kapitolách II a III této přílohy. Minimální délka námořní služby však nesmí být kratší než délka stanovená v oddíle A-VII/2 předpisu STCW;
 - 1.4. uchazeči o průkaz způsobilosti, kteří mají na provozní úrovni funkci v rámci navigační strážní služby a řízení lodí, musí případně splňovat použitelné požadavky kapitoly IV pro výkon určených radiotelekomunikačních služeb v souladu s radiotelekomunikačním řádem;
 - 1.5. průkazy způsobilosti jsou vydávány v souladu s požadavky článku 4 této směrnice a s kapitolou VII předpisu STCW.
2. Podle této kapitoly nesmějí být vydávány žádné průkazy způsobilosti, jestliže členský stát nesdělí Komisi údaje stanovené úmluvou STCW.

Pravidlo VII/2

Průkazy způsobilosti pro námořníky

Každý námořník vykonávající jakoukoli funkci nebo skupinu funkcí uvedených v tabulkách A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4 nebo A-II/5 kapitoly II nebo v tabulkách A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 nebo A-III/5 kapitoly III nebo A-IV/2 kapitoly IV předpisu STCW musí být držitelem průkazu odborné způsobilosti nebo průkazu kompetence, podle toho, co je použitelné.

Pravidlo VII/3

Zásady vydávání jiných průkazů způsobilosti

1. Členský stát, který se rozhodne vydávat nebo povolit vydávání jiných průkazů způsobilosti, zajistí dodržování těchto zásad:
 - 1.1. nesmí být zaveden žádný jiný systém vydávání průkazů způsobilosti, ledaže zajišťuje stupeň bezpečnosti na moři a preventivní účinek s ohledem na znečišťování alespoň rovnocenný tomu, který je stanoven v ostatních kapitolách;
 - 1.2. každá úprava vydávání jiných průkazů způsobilosti na základě této kapitoly musí stanovit zaměnitelnost těchto průkazů způsobilosti s průkazy způsobilosti vydanými podle jiných kapitol.
2. Zásada zaměnitelnosti podle bodu 1 musí zajistit, aby:
 - 2.1. námořníci, kterým byly vydány průkazy způsobilosti podle kapitol II a/nebo III, a ti, kterým byly vydány průkazy způsobilosti podle kapitoly VII, mohli sloužit na lodích, na kterých je buď obvyklá, nebo jiná forma organizace loďního provozu;

- 2.2. námořníci neobdrželi výcvik v konkrétním uspořádání na lodi, který by snižoval jejich schopnost uplatnit své dovednosti jinde.
 3. Při vydávání jakéhokoli průkazu způsobilosti podle této kapitoly je třeba vzít v úvahu tyto zásady:
 - 3.1. vydávání jiných průkazů způsobilosti nesmí být využíváno samo o sobě ke:
 - 3.1.1. snižování počtu členů posádky na lodi;
 - 3.1.2. snižování jednotnosti povolání nebo odborné schopnosti námořníků; nebo
 - 3.1.3. přidělování kombinovaných služeb důstojníků strojní strážní služby a navigační strážní služby během jakékoli strážní služby jedinému držiteli průkazu způsobilosti;
 - 3.2. osoba, která velí, musí být určena jako velitel a právní postavení a pravomoc velitele a ostatních nesmějí být nepříznivě ovlivněny zavedením jakékoli úpravy pro jiné průkazy způsobilosti.
 4. Zásady obsažené v bodech 1 a 2 zajistí zachování způsobilosti palubních a strojních důstojníků.
-

PŘÍLOHA II

**KRITÉRIA PRO UZNÁVÁNÍ TŘETÍCH ZEMÍ, KTERÉ VYDALY NEBO NA ZÁKLADĚ JEJICHŽ OPRÁVNĚNÍ
BYL VYDÁN PRŮKAZ PODLE ČL. 20 ODS. 2**

1. Třetí země musí být smluvní stranou úmluvy STCW.
 2. Třetí zemi musí Výbor pro námořní bezpečnost potvrdit, že prokázala neomezené a úplné uplatňování ustanovení úmluvy STCW.
 3. Komise za pomoci Evropské agentury pro námořní bezpečnost a za případného zapojení dotčeného členského státu potvrdí prostřednictvím hodnocení uvedené strany, které může zahrnovat kontrolu zařízení a postupů, že jsou plně dodržovány úmluvou STCW stanovené požadavky na způsobilost, výcvik, vydávání průkazů způsobilosti a normy kvality.
 4. Členský stát v současné době jedná s dotčenou třetí zemí o dohodě, která bude třetí zemi zavazovat k tomu, aby okamžitě ohlásila podstatné změny pravidel pro výcvik a vydávání průkazů v souladu s úmluvou STCW.
 5. Členský stát zavedl opatření zajišťující, aby námořníci, kteří předkládají k uznání průkazy způsobilosti pro řídicí úkoly, měli odpovídající znalosti námořních právních předpisů členského státu vztahujících se k úkolům, jejichž plnění je jim povoleno.
 6. Jestliže si členský stát přeje, aby bylo posouzení o plnění předpisů třetí zemí doplněno o hodnocení určitých námořních výcvikových zařízení, potom postupuje v souladu s ustanoveními oddílu A-I/6 předpisu STCW.
-

PŘÍLOHA III

DRUH INFORMACÍ, KTERÉ JE TŘEBA SDĚLIT KOMISI PRO STATISTICKÉ ÚČELY

1. Odkazuje-li se na tuto přílohu, poskytnou se následující informace stanovené v oddíle A-I/2 odst. 9 předpisu STCW pro všechny průkazy odborné způsobilosti či potvrzení o jejich vydání a pro všechna potvrzení o uznání průkazů odborné způsobilosti vydaných v jiných zemích; v případech označených symbolem * se tyto informace poskytnou v anonymizované podobě, jak vyžaduje čl. 27 odst. 3 této směrnice:

Průkazy odborné způsobilosti/potvrzení o vydání průkazů odborné způsobilosti:

- jedinečný identifikační kód námořníka, je-li k dispozici*;
- jméno námořníka*;
- datum narození námořníka;
- státní příslušnost námořníka;
- pohlaví námořníka;
- potvrzené číslo průkazu odborné způsobilosti*;
- číslo potvrzení o vydání průkazu odborné způsobilosti*;
- služební postavení;
- datum vydání nebo posledního prodloužení platnosti dokladu;
- datum skončení platnosti;
- status průkazu;
- omezení.

Potvrzení o uznání průkazů odborné způsobilosti vydaných v jiných zemích:

- jedinečný identifikační kód námořníka, je-li k dispozici*;
- jméno námořníka*;
- datum narození námořníka;
- státní příslušnost námořníka;
- pohlaví námořníka;
- země, která vydala původní průkaz odborné způsobilosti;
- číslo původního průkazu odborné způsobilosti*;
- číslo potvrzení o uznání průkazů odborné způsobilosti vydaných v jiných zemích*;
- služební postavení;
- datum vydání nebo posledního prodloužení platnosti dokladu;
- datum skončení platnosti;
- status potvrzení o uznání průkazů odborné způsobilosti;
- omezení.

2. Členské státy mohou dobrovolně poskytnout informace o průkazech kompetence vydaných členům mužstva v souladu s kapitolami II, III a VII přílohy úmluvy STCW, jako je například:
- jedinečný identifikační kód námořníka, je-li k dispozici*;
 - jméno námořníka*;
 - datum narození námořníka;
 - státní příslušnost námořníka;
 - pohlaví námořníka;
 - číslo průkazu kompetence*;
 - služební postavení;
 - datum vydání nebo posledního prodloužení platnosti dokladu;
 - datum skončení platnosti;
 - status průkazu kompetence.
-

PŘÍLOHA IV

Část A

Zrušená směrnice a její následné změny
(uvedené v článku 34)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/106/ES
(Úř. věst. L 323, 3.12.2008, s. 33).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/35/EU
(Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 78).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1159 pouze článek 1 a Příloha
(Úř. věst. L 188, 12.7.2019, s. 94).

Část B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu a dny použitelnosti
(uvedené v článku 34)

Směrnice	Lhůta pro provedení
2012/35/EU	4. července 2014, s výjimkou čl. 1 bodu 5 4. ledna 2018, pokud jde o čl. 1 bodu 5
(EU) 2019/1159	2. srpna 2021

PŘÍLOHA V

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 2008/106/ES	Tato směrnice
Článek 1, návětí	Článek 2, návětí
Čl. 1 body 1 až 26	Čl. 2 body 1 až 26
Čl. 1 bod 28	Čl. 2 bod 27
Čl. 1 bod 29	Čl. 2 bod 28
Čl. 1 bod 30	Čl. 2 bod 29
Čl. 1 bod 31	Čl. 2 bod 30
Čl. 1 bod 32	Čl. 2 bod 31
Čl. 1 bod 33	Čl. 2 bod 32
Čl. 1 bod 34	Čl. 2 bod 33
Čl. 1 bod 35	Čl. 2 bod 34
Čl. 1 bod 36	Čl. 2 bod 35
Čl. 1 bod 37	Čl. 2 bod 36
Čl. 1 bod 38	Čl. 2 bod 37
Čl. 1 bod 39	Čl. 2 bod 38
Čl. 1 bod 40	Čl. 2 bod 39
Čl. 1 bod 41	Čl. 2 bod 40
Čl. 1 bod 42	Čl. 2 bod 41
Čl. 1 bod 43	Čl. 2 bod 42
Čl. 1 bod 44	Čl. 2 bod 43
Čl. 1 bod 45	Čl. 2 bod 44
Čl. 1 bod 46	Čl. 2 bod 45
Články 2 a 3	Články 1 a 3
Čl. 5 odst. 1, 2 a 3	Čl. 4 odst. 1, 2 a 3
Čl. 5 odst. 3a	Čl. 4 odst. 4
Čl. 5 odst. 4	Čl. 4 odst. 5
Čl. 5 odst. 5	Čl. 4 odst. 6
Čl. 5 odst. 6	Čl. 4 odst. 7
Čl. 5 odst. 7	Čl. 4 odst. 8
Čl. 5 odst. 8	Čl. 4 odst. 9

Směrnice 2008/106/ES	Tato směrnice
Čl. 5 odst. 9	Čl. 4 odst. 10
Čl. 5 odst. 10	Čl. 4 odst. 11
Čl. 5 odst. 11	Čl. 4 odst. 12
Čl. 5 odst. 12	Čl. 4 odst. 13
Čl. 5 odst. 13	Čl. 4 odst. 14
Článek 5a	Článek 5
Článek 5b	Článek 6
Článek 6	Článek 7
Čl. 7 odst. 1	Čl. 8 odst. 1
Čl. 7 odst. 1a	Čl. 8 odst. 2
Čl. 7 odst. 2	Čl. 8 odst. 3
Čl. 7 odst. 3	Čl. 8 odst. 4
Čl. 7 odst. 3a	Čl. 8 odst. 5
Čl. 7 odst. 3b	Čl. 8 odst. 6
Čl. 7 odst. 4	Čl. 8 odst. 7
Článek 8	Článek 9
Článek 9	Článek 10
Článek 10	Článek 11
Článek 11	Článek 12
Čl. 12 odst. 1	Čl. 13 odst. 1
Čl. 12 odst. 2	Čl. 13 odst. 2
Čl. 12 odst. 2a	Čl. 13 odst. 3
Čl. 12 odst. 2b	Čl. 13 odst. 4
Čl. 12 odst. 3	Čl. 13 odst. 5
Čl. 12 odst. 3a	Čl. 13 odst. 6
Čl. 12 odst. 4	Čl. 13 odst. 7
Čl. 12 odst. 5	Čl. 13 odst. 8
Článek 13	Článek 14
Článek 14	Článek 15
Článek 15	Článek 16
Článek 16	Článek 17
Článek 17	Článek 18

Směrnice 2008/106/ES	Tato směrnice
Článek 18	Článek 19
Článek 19	Článek 20
Článek 20	Článek 21
Článek 21	Článek 22
Článek 22	Článek 23
Článek 23	Článek 24
Článek 24	Článek 25
Článek 25	Článek 26
Článek 25a	Článek 27
Článek 26	Článek 28
Článek 27	Článek 29
Článek 27a	Článek 30
Čl. 28 odst. 1	Čl. 31 odst. 1
Čl. 28 odst. 2 první věta	Čl. 31 odst. 2 první pododstavec
Čl. 28 odst. 2 druhá věta	Čl. 31 odst. 2 druhý pododstavec
Článek 29	Článek 32
Článek 30	—
Článek 31	Článek 33
Článek 32	Článek 34
—	Článek 35
Článek 34	Článek 36
Příloha I	Příloha I
Příloha II	Příloha II
Příloha III	Příloha IV
Příloha IV	Příloha V
Příloha V	Příloha III

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS